

eLIBRO

La Sankta Biblio

Nova testamento

La epistoloj

INKO

La Sankta Biblio
NOVA TESTAMENTO
La epistoloj

eLIBRO

Aranĝis: Franko Luin

ISBN 91-7303-048-1
inko@omnibus.se
<http://www.omnibus.se/inko>

INKO · SE-13542 TYRESÖ · SVEDIO
NOVEMBRO 2000

La epistolo de la apostolo Paŭlo al la Romanoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, servisto de Jesuo Kristo, apostolo vokita, apartigita al la evangelio de Dio, 2 kiun Li promesis antaŭe per Siaj profetoj en la sanktaj skriboj, 3 pri Sia Filo, kiu naskiĝis el la idaro de David laŭ la karno, 4 la difinita Filo de Dio en potenco laŭ la Spirito de sankteco per la releviĝo de la mortintoj—Jesuo Kristo, nia Sinjoro, 5 per kiu ni ricevis gracon kaj apostolecon por obeemo de fido ĉe ĉiuj nacioj pro lia nomo, 6 inter kiuj estas ankaŭ vi, vikitaj de Jesuo Kristo; 7 al ĉiuj, kiuj estas en Romo, amataj de Dio, vikitaj sanktuloj: Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

8 Unue mi dankas al mia Dio per Jesuo Kristo por vi ĉiuj, ke via fido estas proklamata tra la tuta mondo. 9 Ĉar mia atestanto estas Dio, kiun mi servas en mia spirito en la evangelio de Lia Filo, ke mi senĉese memorigas pri vi en miaj preĝoj, 10 ĉiam petante, ke iel al mi jam fine prosperos veni al vi per la volo de Dio. 11 Ĉar mi soperas vin vidi, por ke mi transdonu al vi ian spiritan donacon, por ke vi estu firmigitaj; 12 tio estas, por ke estu inter ni reciproka kuraĝigo, per la komuna fido, egale via kaj mia. 13 Kaj mi ne volas, ke vi nesciu, fratoj, ke ofte mi celis veni al vi (sed mi estas malhelpita ĝis nun), por ke mi havu iom da frukto ĉe vi, kiel ankaŭ ĉe la aliaj nacioj. 14 Mi estas ŝuldanto al Grekoj kaj al Barbaroj, al saĝuloj kaj al senprudentuloj. 15 Tial laŭ mia eblo mi estas fervora prediki la evangeliion ankaŭ al vi, kiuj estas en Romo. 16 Ĉar mi ne hontas pri la

evangelio; ĉar ĝi estas la potenco de Dio al savo por ĉiu, kiu kredas, al la Judoj unue, kaj ankaŭ al la Grekoj. ¹⁷ Ĉar la justeco de Dio malkaŝigas en ĝi de fido al fido, kiel estas skribite: La virtulo vivos per sia fideleco.

¹⁸ Ĉar la kolero de Dio malkaŝigas el la ĉielo kontraŭ ĉia malpieco kaj maljusteco de homoj, kiuj tenas la veron en maljusteco; ¹⁹ ĉar la scio pri Dio estas elmontrita ĉe ili, ĉar Dio elmontris ĝin al ili. ²⁰ Ĉar Liaj nevideblaj ecoj de post la kreado de la mondo fariĝas videblaj, sentate per Liaj faritaĵoj, nome, Lia eterna potenco kaj dieco; tial al ili mankas defendanta pledo; ²¹ ĉar konante Dion, ili ne gloris Lin kiel Dion, nek estis dankemaj, sed vaniĝis per diskutadoj, kaj ilia sensaĝa koro mallumiĝis. ²² Pretendante esti saĝaj, ili malsangiĝis, ²³ kaj ŝangiĝis la gloron de la senmorta Dio en bildon de morta homo kaj de birdoj kaj kvarpiedaj bestoj kaj rampaĵoj.

²⁴ Tial Dio fordonis ilin al la voluptoj de iliaj koroj, al malpureco, por ke iliaj korpoj malhonoriĝu inter ili mem; ²⁵ kiuj ŝangiĝis la veron de Dio en mensogon, kaj adoris kaj servis la kreitaĵojn prefere ol la Kreinton, kiu estas eterne benata. Amen.

²⁶ Tial Dio fordonis ilin al malhonoraj pasioj; ĉar iliaj virinoj ŝangiĝis la naturan uzadon en kontraŭnaturan; ²⁷ kaj tiel same ankaŭ la viroj, forlasante la naturan uzadon de la virino, brulis en sia volupto unu al alia, kaj viroj kun viroj faris hontindaĵon kaj ricevis en si mem la taŭgan rekompencon de sia malvirtuo.

²⁸ Kaj ĉar ili malſatis teni Dion en sia konado, Dio fordonis ilin al malaprobinda meno, por ke ili faru nedecaĵojn; ²⁹ plenigite de ĉia maljusteco, malvirteco, avideco, malboneco; plenaj de envio, mortigo, malpaco, ruzo, malico; flustrantaj, ³⁰ kalumniantaj, Dimallamantaj, insultantaj, arogantaj, fanfaronemaj, elpensantaj malbonaĵojn, malobeemaj al gepatroj, ³¹ senprudentaj, nefidindaj, neparencamaj, senkompataj; ³² kiuj, sciante pri la juĝo de Dio, ke la

farantoj de tiaj agoj meritas morton, ne nur mem faras ilin, sed ankaŭ konsentas al la farantoj de ili.

Ĉapitro 2

1 Sekve, vi estas nedefendebla, ho ĉiu homo juganta; ĉar dum vi jugas alian, vi kondamnas vin mem, ĉar vi, la juganto, faradas la samajn agojn. **2** Kaj ni scias, ke la jugo de Dio estas laŭ vero kontraŭ tiuj, kiuj faradas tiajn agojn. **3** Kaj ĉu vi kalkulas, ho homo, kiu jugas la farantojn de tiaj agoj kaj faras la samajn, ke vi evitos la jugon de Dio? **4** Aŭ ĉu vi malestimas la riĉecon de Lia boneco kaj toleremecon kaj paciencon, ne sciante, ke la boneco de Dio alkondukas vin al pento? **5** sed laŭ via obstineco kaj senpenta koro vi amasigas por vi koleron en la tago de kolero kaj malkaŝigo de la justa jugo de Dio, **6** kiu redonas al ĉiu homo laŭ liaj faroj; **7** al tiuj, kiuj per paciencon en bonfarado celas al gloro kaj honoro kaj senmorteco, eternan vivon; **8** sed al tiuj, kiuj estas malpacemaj kaj ne obeas al la vero, sed obeas al maljusteco, koleron kaj indignon, **9** aflikton kaj maltrankvilon, sur ĉiun animon de homo, kiu faras malbonon, de Judo unue kaj de Greko; **10** sed gloron kaj honoron kaj pacon al ĉiu, kiu faras bonon, al Judo unue kaj al Greko; **11** ĉar ne estas personfavorado ĉe Dio. **12** Ĉar ĉiu, kiu pekis sen leĝo, ankaŭ pereos sen leĝo; kaj ĉiu, kiu pekis sub leĝo, estos jugata per leĝo; **13** ĉar ne la aŭskultantoj de leĝo estos justaj antaŭ Dio, sed la plenumantoj de leĝo estos pravigitaj (**14** ĉar kiam la nacianoj, kiuj ne havas la legon, faras nature la aferojn de la leĝo, ĉi tiuj, ne havante legon, estas leĝo por si mem; **15** kiuj elmontras la faradon de la leĝo skribita en iliaj koroj, kiam ilia konscienco kunatestas, kaj iliaj rezonadoj inter si akuzas aŭ defendas ilin.) **16** en la tago, kiam Dio jugos la sekretojn de homoj, laŭ mia evangelio, per Jesuo Kristo.

17 Sed se vi estas nomata Judo, kaj apogas vin sur la leĝon, kaj fieras pri Dio, **18** kaj konas Lian volon, kaj aprobas la aprobindaĵojn, kaj estas instruita el la leĝo, **19** kaj estas konvinkita, ke vi mem estas gvidanto por la blinduloj, lumo por tiuj, kiuj estas en mallumo, **20** edukanto por la senprudentuloj, instruanto por infanoj, havante en la leĝo la formon de la scio kaj la vero; **21** vi, kiu instruas alian, ĉu vi ne instruas vin mem? vi, kiu predikas: Ne ŝtelu; ĉu vi ŝtelas? **22** vi, kiu diras: Ne adultu; ĉu vi adultas? vi, kiu abomenas idolojn, ĉu vi prirabas templojn? **23** vi, kiu fieras pri la leĝo, ĉu vi malhonoras Dion per via transpašo de la leĝo? **24** Ĉar pro vi, la nomo de Dio estas blasfemata inter la nacianoj, kiel estas skribite. **25** Ĉar cirkumcido vere utilas, se vi estas faranto de la leĝo; sed se vi estas pekanto kontraŭ la leĝo, via cirkumcido fariĝas necirkumcido. **26** Se do necirkumcidulo plenumas la ordonojn de la leĝo, ĉu lia necirkumcidido ne kalkuliĝos kiel cirkumcidido? **27** kaj ĉu la laŭnatura necirkumcidido, se li plenumas la leĝon, ne juĝos vin, kiu kun la skribo kaj cirkumcidido transpaſas la leĝon? **28** Ĉar Judo estas ne tiu, kiu estas ekstere tia, kaj cirkumcidido estas ne tio, kio estas tia ekstere en la karno; **29** sed Judo estas tiu, kiu estas interne tia, kaj cirkumcidido estas en la koro, laŭ la spirito, ne laŭ la litero, kies laŭdo estas ne de homoj, sed de Dio.

Ĉapitro 3

1 Kia do estas la supereco de la Judoj? aŭ kia estas la utilo de cirkumcidido? **2** Multa en ĉiu rilato: unue, ke al ili estis konfiditaj la orakoloj de Dio. **3** Ĉu do estas grave, se kelkaj ne fidis? ĉu ilia senfideco vantigas la fidelecon de Dio? **4** Nepre ne! Dio montriĝu vera, sed ĉiu homo mensoganto, kiel estas skribite:

Ke Vi estu justa en Via vorto

Kaj pura en Via juĝo.

5 Sed se nia maljusteco rekomendas la justecon de Dio, kion ni diros? Ĉu maljusta estas Dio, kiu alportas koleron? (Mi parolas kiel homo.) **6** Nepre ne! ĉar kiel Dio juĝus la mondon? **7** Ĉar se la vero de Dio per mia mensogo abundis al Lia gloro, kial mi estas anko-raŭ juĝata, kiel pekinto? **8** kaj kial ne (kiel ni estas kalumniataj, kaj kelkaj asertas, ke ni diras): Ni faru malbonon, por ke venu bono? ilia kondamno estas justa.

9 Kio do? ĉu ni nin senkulpigas? Tute ne: ĉar ni jam akuzis ega-le Judojn kaj Grekojn, ke ĉiuj estas sub peko; **10** kiel estas skribite:

Ne ekzistas justulo, ne eĉ unu;

11 Ne ekzistas prudentulo,

Ne ekzistas iu, kiu serĉas Dion;

12 Ĉiuj devojiĝis, ĉiuj senutiliĝis;

Ekzistas neniu, kiu faras bonon, ne eĉ unu;

13 Malfermita tombo estas ilia gorĝo;

Per sia lango ili hipokritis;

Veneno de vipuro estas sub iliaj lipoj; **14** Ilia bušo estas plena de malbenado kaj malico; **15** Iliaj piedoj rapidas, por verſi sangon; **16** Ruinigo kaj pereigo estas sur iliaj vojoj; **17** Kaj vojon de paco ili ne konas; **18** Antaŭ iliaj okuloj ne ekzistas timo antaŭ Dio.

19 Sed ni scias, ke ĉion ajn, kion la leĝo diras, ĝi parolas al tiuj, kiuj estas sub la leĝo; ke ĉiu bušo fermiĝu, kaj ke la tuta mondo submetiĝu sub la juĝon de Dio; **20** ĉar per la faroj de la leĝo neniu karno praviĝos antaŭ Li; ĉar per la leĝo venas konscio pri peko. **21** Sed nun, ekster la leĝo, justeco de Dio montriĝis, atestata per la leĝo kaj la profetoj; **22** nome, la justeco de Dio, per fido al Jesuo Kristo, por ĉiuj kredantoj, ĉar ne ekzistas diferencigo; **23** ĉar ĉiuj pekis kaj maltrafis la gloron de Dio; **24** pravigite donace de Lia graco, per la elaceto, kiu estas en Kristo Jesuo; **25** kiun Dio antaŭdificis kiel repa-

cigilon per fido en lia sango, por la elmontrado de Sia justeco per la pardon de la pekoj, antaue faritaj lau la toleremeco de Dio; ²⁶ por la elmontrado de Lia justeco en la nuna tempo, kaj ke Li estas mem justa, kaj estas la praviganto de tiu, kiu havas fidon en Jesuo. ²⁷ Kie do estas la fanfaronado? Gi estas esceptita. Per kia lego? de faroj? Ne; sed per la lego de fido. ²⁸ Ni do konkludas, ke homo pravigas per fido, ekster la faroj de la lego. ²⁹ Cu Dio estas nur Dio de la Judoj? cu ne ankau de la nacianoj? Jes, ankau de la nacianoj; ³⁰ car Dio estas unu, kaj Li pravigos la cirkumcidularon pro fido kaj la necirkumcidularon per fido. ³¹ Cu ni do per fido vantigas la legon? Ne-pre ne! sed ni firmigas la legon.

Capitro 4

¹ Kion do, ni diros, trovis Abraham, nia praavo lau la karno? ² Car se Abraham pravigis per faroj, li havas ion, pri kio fieri, sed ne antau Dio. ³ Car kion diras la Skribo? Kaj Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. ⁴ Al tiu, kiu laboras, la salajro estas kalkulata ne kiel favoro, sed kiel suldo. ⁵ Sed al tiu, kiu ne laboras, sed kredas al Tiu, kiu pravigas la malpiulon, lia fido estas kalkulata kiel virto. ⁶ Kiel David ankau pridiras la felicon de la homo, al kiu Dio kalkulas virton ekster faroj, ⁷ dirante:

Feliçaj estas tiuj, kies krimoj estas pardonitaj,
Kies pekoj estas kovritaj.

⁸ Feliça estas la homo, al kiu la Eternulo ne kalkulas lian kulpon.

⁹ Cu do ci tiu feliço apartenas al la cirkumcidularo, au al la necirkumcidularo ankau? Car ni diras, ke al Abraham la fido estis kalkulita kiel virto. ¹⁰ Kiel do gi estis kalkulita? kiam li estis en cirkumcido, au en necirkumcido? Ne en cirkumcido, sed en necirkumcido; ¹¹ kaj li ricevis la signon de cirkumcido, kiel sigelon de la virto

de la fido, kiu ekzistis en lia necirkumcido; por ke li estu la patro de ĉiuj, kiuj ankoraŭ en necirkumcido kredas, por ke virto estu kalkulata al ili; [12](#) kaj la patro de cirkumcido al tiuj, kiuj ne nur estas anoj de la cirkumcido, sed kiuj ankaŭ sekvas la pašojn de tiu fido, kiun nia patro Abraham havis dum sia necirkumcido. [13](#) Ĉar ne per la leĝo fariĝis la promeso al Abraham aŭ al lia idaro, ke li estos heredanto de la mondo, sed per la virto el fido. [14](#) Ĉar se tiuj, kiuj estas laŭ la leĝo, estas heredantoj, la fido nuliĝis, kaj la promeso vantigis; [15](#) ĉar la leĝo elfaras koleron; sed kie ne ekzistas leĝo, tie ankaŭ ne ekzistas transpaŝo. [16](#) Ĝi do estas el fido por tio, ke ĝi estu laŭ graco; por ke la promeso estu firma al la tuta idaro, ne nur al tiu, kiu estas el la leĝo, sed ankaŭ al tiu, kiu estas el la fido de Abraham, kiu estas la patro de ni ĉiuj [17](#) (kiel estas skribite: Mi faris vin patro de multe da popoloj) antaŭ Tiu, al kiu li kredis, nome Dio, kiu vivigas la mortintojn, kaj vokas la neekzistantajojn, kvazaŭ ili ekzistus. [18](#) Li ekster espero kredis en espero, por ke li fariĝu patro de multe da popoloj, laŭ la diritaĵo: Tiel estos via idaro. [19](#) Kaj ne senfortigite en fido, li pripensis sian propran korpon jam pereintan (estante preskaŭ centjara), kaj la senvivecon de la utero de Sara; [20](#) tamen pri la promeso de Dio li ne ŝanceligis en nekredemo, sed fortiĝis per fido, donante la gloron al Dio, [21](#) kaj plene certigite, ke tion, kion Li promesis, Li povas ankaŭ fari. [22](#) Tial ĝi estis kalkulita al li kiel virto. [23](#) Kaj ne por li sola estis skribite, ke ĝi estis kalkulita al li; [24](#) sed ankaŭ por ni, al kiuj ĝi estos kalkulata, kaj kiuj kredas al Tiu, kiu levis el la mortintoj Jesuon, nian Sinjoron, [25](#) kiu estis transdonita pro niaj pekoj kaj estis relevita por nia pravigo.

Capitro 5

1 Tial ni, pravigite per fido, havu pacon kun Dio per nia Sinjoro Jesuo Kristo, 2 per kiu ankaŭ ni ricevis enkondukon per fido en ĉi tiun gracon, en kiu ni staras; kaj ni ĝoju pro espero de la gloro de Dio. 3 Kaj krome ni ĝoju ankaŭ pro la afliktoj, sciante, ke aflikto faras paciencon; 4 kaj pacienco provitecon, kaj proviteco esperon; 5 kaj la espero ne hontigas, ĉar la amo de Dio estas verſita en niajn korojn per la Sankta Spirito, donita al ni. 6 Ĉar kiam ni ankoraŭ estis senfortaj, tiam Kristo ĝustatempe mortis pro malpiuloj. 7 Ĉar apenaŭ pro justulo iu mortus; ĉar pro bonulo eble iu kuraĝus morti. 8 Sed Dio rekomendas al ni Sian amon en tio, ke dum ni ankoraŭ estis pekuloj, Kristo mortis por ni. 9 Des plimulte do ni, jam pravigite per lia sango, estos per li savitaj el la kolero. 10 Ĉar se ni, estante mala-mikoj, estas repacigitaj kun Dio per la morto de Lia Filo, des plimulte, repacigite, ni estos savitaj per lia vivo; 11 kaj krom tio ni fieras ankaŭ en Dio pro nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu ni jam ricevis la repacigon.

12 Pro tio, kiel per unu homo peko eniris en la mondon, kaj morto per peko, kaj tiel morto atingis ĉiujn homojn pro tio, ke ĉiuj pekis; 13 ĉar ĝis la leĝo peko estis en la mondo, sed peko ne estas alkalkulata, kiam ne ekzistas leĝo. 14 Sed morto regis de post Adam ĝis Moseo, eĉ super tiuj, kiuj ne pekis simile al la transpašo de Adam, kiu estis la tipo de la venonto. 15 Sed ne kia la eraro, tia estas la donaco. Ĉar se per la eraro de unu mortis la multaj, des plimulte abundis al la multaj la graco de Dio kaj la donaco per la graco de la unu homo Jesuo Kristo. 16 Kaj la donaco ne estis laŭ la unu pekinta; ĉar la juĝo venis el unu ĝis kondamno, sed la donaco venis el multaj eraroj ĝis pravigo. 17 Ĉar se, per la eraro de la unu, morto regis per unu, des plimulte regos en vivo per la unu Jesuo Kristo tiuj, kiuj ricevis abundon de la graco kaj de la donaco de jus-

teco. **18** Tial, kiel per unu eraro venis juôo al ĉiuj homoj ĝis kondamno, tiel same per unu justaĵo venis la donaco al ĉiuj homoj ĝis la pravigo de vivo. **19** Ĉar kiel per la malobeo de unu la multaj fariĝis pekuloj, tiel per la obeo de unu la multaj fariĝos justaj. **20** Kaj la leĝo eniris, por ke la eraro plimultiĝu; sed kie peko plimultiĝis, graco multe pli superabundis, **21** por ke tiel same, kiel la peko regis en morto, la graco regu per justeco ĝis eterna vivo per Jesuo Kristo, nia Sinjoro.

Ĉapitro 6

1 Kion do ni diru? Ĉu ni restu en peko, por ke graco abundu? **2** Ne pre ne! Ĉu ni, kiuj mortis al peko, ankoraŭ vivus en ĝi? **3** Ĉu vi ne scias, ke ni ĉiuj, kiuj baptiĝis al Jesuo Kristo, baptiĝis al lia morto? **4** Ni do estas entombigitaj kun li per bapto al morto, por ke, kiel Kristo estas levita el la mortintoj per la gloro de la Patro, tiel same ni ankaŭ iradu en noveco de vivo. **5** Ĉar se ni jam kuniĝis al la simileco de lia morto, ni tiel same kuniĝos al la simileco de lia releviĝo, **6** sciante, ke nia malnova homo estas kun li krucumita, por ke la korpo de peko estu neniiigita, por ke ni jam ne estu sklavoj al peko; **7** ĉar tiu, kiu mortis, estas pravigita pri peko. **8** Sed se ni mortis kun Kristo, ni kredas, ke ni ankaŭ vivos kun li; **9** sciante, ke Kristo, levite el la mortintoj, ne plu mortas; la morto ne plu lin regas. **10** Ĉar mortante, li mortis al peko unufoje por ĉiam; sed vivante, li vivas al Dio. **11** Tial ankaŭ vi vin kalkulu mortintoj al peko, sed vivantoj al Dio en Kristo Jesuo.

12 Tial peko ne regu en via morta korpo tiel, ke vi obeu al ĝiaj deziroj; **13** ankaŭ ne prezantu viajn membrojn iloj de maljusteco al peko, sed prezantu vin al Dio vivantoj el la mortintoj, kaj viajn

membrojn iloj de justeco por Dio. **14** Ĉar peko ne regos vin, ĉar vi estas ne sub la leĝo, sed sub graco.

15 Kio do? ĉu ni peku, pro tio, ke ni estas ne sub leĝo, sed sub graco? Nepre ne! **16** Ĉu vi ne scias, ke kiam vi vin prezentas, kiel sklavoj al iu por obeado, vi estas sklavoj de tiu, al kiu vi obeas, ĉu de peko por morto, aŭ de obeemeco por justeco? **17** Sed danko estu al Dio, ke kvankam vi estis la sklavoj de peko, vi tamen fariĝis kore obeemaj al tiu tipo de instruado, al kiu vi estas kondukitaj; **18** kaj liberigite el peko, vi sklaviĝis al justeco. **19** Mi parolas home pro la malforteco de via karno; ĉar kiel vi prezentis viajn membrojn sklavoj al malpureco kaj al maljusteco ĝis maljusteco, tiel nun prezentu viajn membrojn sklavoj al justeco ĝis sanktigo. **20** Ĉar kiam vi estis sklavoj de peko, vi estis liberaj de justeco. **21** Kian frukton do vi havis tiam el tio, pri kio vi nun hontas? ĉar la fino de tio estas morto. **22** Sed nun, liberigite el peko, kaj sklaviĝinte al Dio, vi havas vian frukton ĝis sanktiĝo, kaj por fino eternan vivon. **23** Ĉar la salajro de peko estas morto; sed la donaco de Dio estas eterna vivo en Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

Ĉapitro 7

1 Aŭ ĉu vi ne scias, fratoj (ĉar mi parolas al konantoj de la leĝo), ke la leĝo regas la homon tiel longe, kiel li vivas? **2** Ĉar la edzinigita virino estas leĝe alligita al sia edzo dum lia vivo; sed se la edzo mortas, ŝi liberigas el la leĝo de la edzo. **3** Se do, dum la edzo vivas, ŝi kuniĝas kun alia viro, ŝi estos nomata adultulino; sed se la edzo mortis, ŝi estas libera de la leĝo, kaj ne estas adultulino, kvankam kuniĝinte kun alia viro. **4** Tiel, miaj fratoj, vi same mortis al la leĝo per la korpo de Kristo, por kuniĝi kun alia, nome kun tiu, kiu levigis el la mortintoj, por ke ni donu frukton al Dio. **5** Ĉar dum ni estis en

karno, la laŭpekaj pasioj, kiuj estis per la leĝo, energiis en niaj membroj, por doni frukton al morto. ⁶ Sed ni jam liberiĝis el la leĝo, mortinte rilate tion, en kio ni estis tenataj, por ke ni servu en novoco de spirito, kaj ne en malnoveco de litero.

⁷ Kion do ni diru? Ĉu la leĝo estas peko? Nepre ne! Tamen mi ne konus pekon, krom per la leĝo; ĉar mi ne konus deziron, se la leĝo ne dirus: Ne deziru; ⁸ sed la peko, trovante pretekston, estigis en mi per la ordono ĉian deziremon, ĉar ekster leĝo la peko estas serviva. ⁹ Kaj iam mi vivadis ekster la leĝo; sed kiam la ordono venis, la peko viviĝis, kaj mi mortis; ¹⁰ kaj tiun ordonon, kiu estas por vivo, mi trovis por morto; ¹¹ ĉar la peko, trovinte pretekston, per la ordono min trampis, kaj per ĝi min mortigis. ¹² Tiel la leĝo estas sankta, kaj la ordono estas sankta kaj justa kaj bona. ¹³ Ĉu do tio, kio estas bona, fariĝis morto por mi? Nepre ne! Sed la peko, por ke ĝi montriĝu peko, estigante morton en mi per la bono—por ke per la ordono la peko fariĝu treege peka. ¹⁴ Ĉar ni sciis, ke la leĝo estas spirita; sed mi estas karna, vendite sub pekon. ¹⁵ Ĉar mi ne havas certecon pri tio, kion mi faradas; ĉar mi ne agas laŭ tio, kion mi volas; sed kion mi malamas, tion mi faras. ¹⁶ Sed se mi faras tion, kion mi ne volas fari, mi konsentas al la leĝo, ke ĝi estas bona. ¹⁷ La faranto do estas jam ne mi, sed la peko, loganta en mi. ¹⁸ Ĉar mi scias, ke en mi (tio estas, en mia karno) bono ne loĝas; ĉar ĉe mi estas la volo, sed ne la elfaro de la bono. ¹⁹ Ĉar la bonon, kiun mi volas fari, mi ne faras; sed la malbonon, kiun mi ne volas fari, mi faradas. ²⁰ Sed se mi faras tion, kion mi ne volas fari, faras ĝin jam ne mi, sed la peko, loganta en mi. ²¹ Mi do trovas leĝon, ke kiam mi volas fari bonon, la malbono estas ĉe mi. ²² Ĉar mi ĝojas en la leĝo de Dio laŭ la interna homo; ²³ sed mi vidas alian leĝon en miaj membroj, militantan kontraŭ la leĝo de mia meno, kaj forkaptantan min sub la leĝon de la peko, kiu estas en miaj membroj. ²⁴ Ho

ve, mi malfeliĉulo! kiu min liberigos el la korpo de ĉi tiu morto? [25](#)
 Danko estu al Dio, per Jesuo Kristo, nia Sinjoro. Per la menso do mi
 mem servas al la leĝo de Dio, sed per la karno al la leĝo de peko.

Ĉapitro 8

[1](#) Ekzistas do jam nenia kondamno kontraŭ tiuj, kiuj estas en Kristo Jesuo. [2](#) Ĉar la leĝo de la Spirito de vivo en Kristo Jesuo liberigis min de la leĝo de peko kaj morto. [3](#) Ĉar kiam la leĝo troviĝis nekapabla pro tio, ke ĝi estis malforta pro la karno, Dio, sendante Sian propran Filon en simileco de peka karno kaj pro peko, kondamnis la pekadon en la karno; [4](#) por ke la postulo de la leĝo plenumiĝu en ni, kiuj iradas ne laŭ la karno, sed laŭ la spirito. [5](#) Ĉar kiuj estas laŭ la karno, tiuj sin interesas pri la aferoj de la karno; sed kiuj estas laŭ la spirito, pri la aferoj de la spirito. [6](#) Ĉar la intereso de la karno estas morto, sed la intereso de la spirito estas vivo kaj paco; [7](#) ĉar la intereso de la karno estas malamikeco kontraŭ Dio, ĉar ĝi ne obeas al la leĝo de Dio, kaj ĝi ja ne povas obei; [8](#) kaj tiuj, kiuj estas en la karno, ne povas plaĉi al Dio. [9](#) Sed vi estas ne en la karno, sed en la spirito, se vere la Spirito de Dio loĝas en vi. Sed se iu ne havas la Spiriton de Kristo, tiu ne estas lia. [10](#) Kaj se Kristo estas en vi, la korpo malvivas pro peko, sed la spirito estas vivo pro justeco. [11](#) Kaj se la Spirito de Tiu, kiu levis Jesuon el la mortintoj, loĝas en vi, tiam la Levinto de Kristo Jesuo el la mortintoj vivigos eĉ viajn mortajn korpojn per Sia Spirito, loĝanta en vi.

[12](#) Tial do, fratoj, ni estas ŝuldantoj, ne al la karno, por vivi laŭ la karno; [13](#) ĉar se vi vivas laŭ la karno, vi mortos; sed se per la spirito vi malvivigas la farojn de la korpo, vi vivos. [14](#) Ĉar ĉiuj, kiuj estas kondukataj de la Spirito de Dio, estas filoj de Dio. [15](#) Ĉar vi ne ricevis la spiriton de sklaveco denove al timo; sed vi ricevis la spiriton de

adopto, per kiu ni krias: Aba, Patro. **16** La Spirito mem kunatestas kun nia spirito, ke ni estas idoj de Dio; **17** kaj se idoj, tial heredantoj, heredantoj de Dio, kunheredantoj kun Kristo, se vere ni suferas kun li, por ke ni estu glorataj kun li.

18 Ĉar mi kalkulas, ke la suferoj de la nuna tempo ne indas komparon kun la gloro, kiu estas malkaŝota al ni. **19** Ĉar la fervora sapiro de la kreitaro atendas la malkaŝon de la filoj de Dio. **20** Ĉar la kreitaro subiĝis sub la vanecon, ne volonte, sed, pro la subiganto, kun espero, **21** ke la kreitaro mem ankaŭ liberiĝos el la sklaveco de pe-ro en la liberecon de la gloro de la idoj de Dio. **22** Ĉar ni scias, ke la tuta kreitaro kune ĝemas kaj naskodoloras ĝis nun. **23** Kaj krom tio, ni mem, kiuj havas la unuaĝon de la Spirito, ĝemas en ni, atendante nian adopton, nome la elaĉeton de nia korpo. **24** Ĉar per es-pero ni estas savitaj; sed la espero, kiu estas vidata, ne estas es-pe-ro; ĉar kiu esperas al tio, kion li vidas? **25** Sed, se ni esperas al tio, kion ni ne vidas, tiam ni ĝin atendas pacience.

26 Kaj tiel same la Spirito ankaŭ helpas nian malfortecon; ĉar ni ne scias, kiel preĝi dece, sed la Spirito mem propetas por ni per ĝemoj neeldireblaj; **27** kaj Tiu, kiu esploras la korojn, scias, kio es-tas la penso de la Spirito, ĉar li propetas por la sanktuloj laŭ la volo de Dio. **28** Kaj ni scias, ke por tiuj, kiuj amas Dion, por tiuj, kiuj estas vokitaj laŭ Lia intenco, ĉio kunlaboras al bono. **29** Ĉar kiujn Li antaŭkonis, tiujn Li antaŭdinizis kiel konformajn al la bildo de Lia Filo, por ke ĉi tiu estu la unuenaskita inter multaj fratoj; **30** kaj kiujn Li antaŭdinizis, tiujn Li ankaŭ vokis; kaj kiujn Li vokis, tiujn Li ankaŭ justigis; kaj kiujn Li justigis, tiujn Li ankaŭ gloris.

31 Kion do ni diru pri ĉi tio? Se Dio estas por ni, kiu estas kontraŭ ni? **32** Ĉu Tiu, kiu ne indulgis Sian propran Filon, sed fordonis lin por ni ĉiuj, ne donos al ni libere ĉion kun li? **33** Kiu akuzos la elektitojn de Dio? Dio estas la justiganto; **34** kiu estas la kondamnanto?

Kristo estas tiu, kiu mortis, sed leviĝis el la mortintoj, kiu estas dekstre de Dio, kaj ankaŭ propetas por ni. ³⁵ Kiu apartigas nin de la amo de Kristo? ĉu aflikto, aŭ turmento, aŭ persekutado, aŭ malsato, aŭ nudeco, aŭ danĝero, aŭ glavo? ³⁶ Kiel estas skribite:

Pro Vi ni estas mortigataj ĉiutage;
Oni rigardas nin kiel ŝafojn por buĉo.

³⁷ Sed en ĉio tio ni supervenkas per tiu, kiu nin amis. ³⁸ Ĉar mi konvinkingis, ke nek morto, nek vivo, nek anĝeloj, nek aŭtoritatoj, nek estantajoj, nek estontaĵoj, nek potenco, ³⁹ nek alteco, nek profundeco, nek iu alia kreitaĵo povos apartigi nin de la amo de Dio, kiu estas en Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

Ĉapitro 9

1 Mi diras la veron en Kristo, mi ne mensugas, kaj mia konscienco atestas kun mi per la Sankta Spirito, ² ke mi havas grandan malĝojon kaj sencesan doloron en la koro. ³ Ĉar mi volus, ke mi estu anatemita for de Kristo por miaj fratoj, miaj parencoj laŭ la karno; ⁴ kiuj estas Izraelidoj, kies estas la adopto kaj la gloro kaj la interligoj kaj la leĝdono kaj la Diservo kaj la promesoj; ⁵ kies estas la patroj, kaj el kiuj la karno estas Kristo, kiu estas super ĉiuj, Dio benata eterne. Amen. ⁶ Sed la afero ne estas, kvazaŭ la vorto de Dio estus neniiĝinta. Ĉar ne ĉiuj estas Izrael, kiuj estas el Izrael; ⁷ nek, ĉar ili estas idoj de Abraham, ĉiuj estas filoj, sed: Per Isaak oni nomos vian idaron. ⁸ Tio estas, ne la filoj de la karno estas la filoj de Dio, sed la filoj de la promeso estas rigardataj kiel idaro. ⁹ Ĉar jen estas la vorto de promeso: En la sama jartempo Mi venos, kaj estos filo ĉe Sara. ¹⁰ Kaj plue, kiam Rebeka ankaŭ gravediĝis per unu, nia patro Isaak ¹¹ (ĉar la infanoj ankoraŭ ne naskiĝis, nek faris ion bonan aŭ malbonan, por ke la intenco de Dio restu laŭ elekto, ne

pro faroj, sed pro la alvokanto), **12** estis dirite al ŝi: La pli granda servos la malpli grandan. **13** Kiel estas skribite: Mi ekamis Jakobon, sed Esavon Mi malamis.

14 Kion do ni diru? Ĉu estas maljusteco ĉe Dio? Nepre ne! **15** Ĉar li diris al Moseo: Mi favorkoros tiun, kiun Mi favorkoros, kaj Mi kompatos tiun, kiun Mi kompatos. **16** Tial do tio apartenas ne al tiu, kiu volas, nek al tiu, kiu kuras, sed al Dio, kiu kompatas. **17** Ĉar la Skribo diras al Faraono: Nur por tio Mi vin konservis, ke Mi montru sur vi Mian fortun, kaj por ke oni rakontu pri Mia nomo sur la tutatero. **18** Tial Li favorkoras ĉiun, kiun Li volas; kaj ĉiun, kiun Li volas, Li obstinigas.

19 Vi do diras al mi: Kial Li ankoraŭ riproĉas? Ĉar kiu rezistas al Lia volo? **20** Sed antaŭ tio, ho viro, kiu vi estas, ke vi respondas kontraŭ Dio? Ĉu faritaĵo diros al sia farinto: Kial vi faris min tiel? **21** Aŭ ĉu la potfaristo ne havas rajton super la argilo, el la sama maso fari jen vazon por honoro, kaj jen vazon por malhonoro? **22** Kiel do, se Dio, volante elmontri Sian koleron kaj konatigi Sian potencon, toleris kun plena pacienco vazojn de kolero, taŭgajn por pereo; **23** kaj por ke Li konatigu la riĉon de Sia gloro sur vazojn de favoro, kiujn Li antaŭe pretigis por gloro, **24** nome nin, kiujn Li ankaŭ vokis, ne nur el la Judoj, sed ankaŭ el la nacianoj? **25** Kiel Li diras ankaŭ en Hošeа:

La popolon ne Mian Mi nomos Mia popolo,
Kaj la neamatinon amatino.

26 Kaj sur la sama loko, kie estis al ili dirite:

Vi ne estas Mia popolo,
Tie oni nomos ilin infanoj de la vivanta Dio.

27 Kaj Jesaja krias pri Izrael: Se la nombro de la filoj de Izrael eĉ estos kiel la apudmara sablo, la restintoj savigos; **28** ĉar la Sinjoro

efektivigos Sian vorton en la mondo, akcelante kaj tranĉe mallongigante ĝin. ²⁹ Kiel Jesaja diris antaŭe:

Se la Eternulo Cebaot ne lasus al ni restajon,
Ni fariĝus kiel Sodom, ni similiĝus al Gomora.

³⁰ Kion do ni diru? Ke la nacianoj, kiuj ne sekvis justecon, atingis justecon, la justecon, kiu estas el fido; ³¹ sed ke Izrael, sekvante la legon de justeco, ne atingis tiun legon. ³² Kial? Ĉar ili sekvis ĝin ne per fido, sed kvazaŭ per faroj. Ili falpuŝiĝis ĉe la ŝtono de falpuŝiĝo; ³³ kiel estas skribite:

Jen Mi kuŝigas en Cion ŝtonon de falpuŝiĝo kaj rokon de alfrapigo;

Kaj tiu, kiu fidos al li, ne estos hontigita.

Ĉapitro 10

¹ Fratoj, la deziro de mia koro kaj mia preĝo al Dio pri ili estas por ilia savado. ² Ĉar mi atestas pri ili, ke ili havas fervoron al Dio, sed ne laŭ scio. ³ Ĉar nesciante la justecon de Dio, kaj penante starigi sian propran justecon, ili ne subiĝis al la justeco de Dio. ⁴ Ĉar Kristo estas la fino de la leĝo por justeco por ĉiu, kiu kredas. ⁵ Ĉar Moseo skribis, ke tiu, kiu plenumas la justecon de la leĝo, vivos per ĝi. ⁶ Sed la justeco, kiu estas el fido, diras jene: Ne diru en via koro: Kiu suprenirus en la ĉielon? (tio estas, por malsuprenigi Kriston), ⁷ nek: Kiu malsuprenirus en la abismo? (tio estas, por suprenkonduki Kriston el la mortintoj). ⁸ Sed kion ĝi diras? La afero estas proksime de vi, en via bušo kaj en via koro; tio estas, la vorto de fido, kiun ni predikas; ⁹ ĉar se vi per via bušo konfesas Jesuon Sinjoro, kaj kredas en via koro, ke Dio lin levis el la mortintoj, vi savigos; ¹⁰ ĉar per la koro la homo kredas ĝis justeco, kaj per la bušo konfesas ĝis savo. ¹¹ Ĉar la Skribo diras: Ĉiu, kiu fidas al li, ne estos hontigita. ¹² Ĉar

estas nenia diferencigo inter Judo kaj Greko, ĉar unu sama estas Sinjoro de ĉiuj, kaj estas riĉa por ĉiuj, kiu lin vokas; ¹³ ĉar: Ĉiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, saviĝos. ¹⁴ Kiel do ili vokos Tiun, al kiu ili ne kredis? kaj kiel ili kredos al Tiu, pri kiu ili ne aŭdis? kaj kiel ili aŭdos sen predikanto? ¹⁵ kaj kiel oni predikos, se ili ne estos senditaj? kiel estas skribite: Kiel ĉarmaj estas la piedoj de la anoncancoj de la evangelio de bono!

¹⁶ Sed ne ĉiuj aŭskultis la evangelion. Ĉar Jesuo diris: Ho Eternulo! kiu kredus al tio, kion ni aŭdis? ¹⁷ La fido venas do per aŭdado, kaj aŭdado per la vorto de Kristo. ¹⁸ Sed mi diras: Ĉu ili ne aŭdis? Certe:

Tra la tuta mondo iris ilia sono,
Kaj ĝis la finoj de la tero iris iliaj vortoj.

¹⁹ Sed mi diras: Ĉu Izrael ne sciis? Unue Moseo diris:
Mi incitos vin per ne-popolo,
Per popolo malnobla Mi vin kolerigos.

²⁰ Kaj Jesaja estis tre kuraĝa, kaj diris:
Mi estas trovebla por tiuj, kiu Min ne serĉis;
Mi montris Min al tiuj, kiu pri Mi ne demandis.

²¹ Sed pri Izrael li diris: Ĉiutage Mi etendis Miajn manojn al popolo malobeema kaj obstina.

Ĉapitro 11

¹ Mi do diras: Ĉu Dio forpuĉis Sian popolon? Nepre ne! Ĉar ankaŭ mi estas Izraelido, el la idoj de Abraham, el la tribo de Benamen.

² Dio ne forpuĉis Sian popolon, kiun Li antaŭkonis. Aŭ ĉu vi ne sci as, kion la Skribo diras pri Elija? kiel li pledis ĉe Dio kontraŭ Izrael: ³ Ho Eternulo, oni mortigis Viajn profetojn, detruis Viajn alta rojn; kaj mi sola restis, kaj oni serĉas mian animon. ⁴ Sed kion di-

ras al li la orakolo de Dio? Mi restigis por Mi sep mil virojn, kies genuoj ne fleksiĝis antaŭ Baal.⁵ Tiel same do estas ankaŭ nuntempe restaĵo laŭ la elektado de graco.⁶ Sed se per graco, ne plu el faroj; alie graco jam ne estus graco.⁷ Kion do? Kion Izrael serĉadas, tion li ne atingis, sed la elektitaro atingis ĝin, kaj la restaĵo estis obstinigita;⁸ kiel estas skribite: Dio donis al ili spiriton de profunda dormo, okulojn, por ke ili ne vidu, kaj orelojn, por ke ili ne aŭdu, ĝis la nuna tago.⁹ Kaj David diris:

Ilia tablo fariĝu por ili reto kaj kaptilo

Kaj falpuŝilo kaj repago; ¹⁰ Mallumiĝu iliaj okuloj, ke ili ne vidu;
Kaj iliajn lumbojn malfortigu por ĉiam.

¹¹ Mi do diras: Ĉu ili falpuŝigis, por ke ili falu? Ne pre ne! sed per ilia eraro venis savo al la nacianoj, por ĵaluzigi ilin. ¹² Se do ilia eraro riĉigis la mondon, kaj ilia perdo estas la gajno de la nacianoj, kiom pli ilia pleneco?

¹³ Sed mi parolas al vi, nacianoj. Laŭ tio, kiom mi estas apostolo al nacianoj, mi gloras mian servadon; ¹⁴ se nur mi iel povos ĵaluzigi tiujn, kiuj estas mia karno, kaj savi kelkajn el ili. ¹⁵ Ĉar se la forĵetado de ili estas la repacigo de la mondo, kio estos la akcepto de ili, se ne vivo el la mortintoj? ¹⁶ Kaj se la unuaĝo estas sankta, la maso ankaŭ estas sankta; kaj se la radiko estas sankta, la branĉoj ankaŭ estas sanktaj. ¹⁷ Sed se kelkaj el la branĉoj derompiĝis, kaj vi, estante sovaĝa olivarbo, engreftiĝis inter ili kaj fariĝis partoprenanto en la radiko kaj graso de la olivarbo, ¹⁸ ne fieru super la branĉoj; sed se vi fieras, ne vi portas la radikon, sed la radiko portas vin. ¹⁹ Vi do diros: Branĉoj estis derompitaj, por ke mi estu engreftita. ²⁰ Bone; pro nekredemeco ili estis derompitaj, kaj vi staras per via fido. Ne tenu vin alte, sed timu; ²¹ ĉar se Dio ne indulgis la naturajn branĉojn, Li ankaŭ vin ne indulgos. ²² Vidu do la bonecon kaj seve-recon de Dio: al la falintoj severecon, sed al vi bonecon, se vi resta-

dos en Lia boneco; alie vi ankaŭ detranĉiĝos. **23** Kaj ili ankaŭ, se ili ne restados en sia nekredemeco, engreftiĝos; ĉar Dio povas reengrefti ilin. **24** Ĉar se vi eltranĉiĝis el tio, kio estas nature sovaĝa olivarbo, kaj kontraŭnature engreftiĝis en bonan olivarbon, kiom pli ĉi tiuj, kiuj estas la naturaj branĉoj, engreftiĝos en sian propran olivarbon?

25 Ĉar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu ĉi tiun misteron, por ke vi ne opiniu vin saĝaj, ke laŭparta obstiniĝo okazis al Izrael, ĝis la pleneco de la nacianoj envenos; **26** kaj tiamaniere la tuta Izrael saviĝos, kiel estas skribite:

El Cion venos la Liberiganto;

Li deturnos de Jakob malpiecon;

27 Kaj ĉi tio estos Mia interligo kun ili,

Kiam Mi forigos iliajn pekojn.

28 Rilate al la evangelio, ili estas malamikoj pro vi; sed rilate al la elekto, ili estas amataj pro la patroj. **29** Ĉar la donacoj kaj la vokado de Dio estas nerevokeblaj. **30** Ĉar kiel vi iam estis malobeemaj al Dio, sed jam ricevis kompaton per ilia malobeo, **31** tiel same ankaŭ ĉi tiuj jam malobeis, por ke, per la kompato montrita al vi, ili ankaŭ nun ricevu kompaton. **32** Ĉar Dio kunſlosis ĉiujn en malobeo, por ke Li kompatu ĉiujn.

33 Ho, profundo de riĉeco kaj saĝeco kaj scio de Dio! kiel neesploreblaj estas Liaj juĝoj, kaj nesekveblaj Liaj vojoj! **34** Ĉar kiu sciis la spiriton de la Eternulo? aŭ kiu estis Lia konsilanto? **35** aŭ kiu antaŭe al Li donis ion, poste redonotan al li? **36** Ĉar el Li kaj per Li kaj al Li estas ĉio. Al Li estu la gloro por ĉiam. Amen.

Capitro 12

1 Mi do vin petas, fratoj, pro la kompatoj de Dio, ke vi prezantu vi-ajn korpojn kiel vivantan oferon, sanktan, plaĉantan al Dio, kio es-tas via racia servo. 2 Kaj ne konformiĝu al ĉi tiu mondo; sed ali-formiĝu per renovigado de via menso, por ke vi provu, kio estas la bona kaj aprobinda kaj perfekta volo de Dio.

3 Ĉar mi diras al ĉiu el vi, per la graco al mi donita, ke li ne tro estimu sin, sed estimu sin kun modereco, laŭ mezuro de la fido, kiun Dio disdonis al ĉiu. 4 Ĉar kiel ni havas multajn membrojn en unu korpo, kaj ne ĉiuj membroj havas la saman funkcion, 5 tiel sa-me ni multaj estas unu korpo en Kristo, kaj ĉiuj aparte membroj unu de alia. 6 Sed havante donacojn diversajn laŭ la graco donita al ni, ĉu profetadon, ni profetu laŭ la mezuro de nia fido; 7 aŭ serva-don, ni laboru en nia servado; aŭ instruanto, en sia instruado; 8 aŭ admonanto, en sia admonado; la disdonanto agu malavare, la ad-ministranto kun diligenteco, la kompatanto kun ĝojo. 9 Via amo estu sen hipokriteco. Abomenu tion, kio estas malbona; algluiĝu al la bona. 10 En fratamo estu kore unuigitaj unu al alia, honore pre-ferantaj unu la alian; 11 en diligenteco ne malviglaj, en spirito fer-voraj, servantaj la Sinjoron; 12 en espero ĝojaj, en aflikto paciencaj, en preĝado persistaj; 13 kotizantaj por la bezonoj de la sanktuloj, sekvantaj gastamecon. 14 Benu tiujn, kiuj vin persekutas; benu, kaj ne malbenu. 15 Ĝoju kun ĝojantoj, ploru kun plorantoj. 16 Estu sim-patiaj unu al alia. Ne pripensadu altajn aferojn, sed klinadu vin al humilaj aferoj. Ne opiniu vin saĝaj. 17 Redonu al neniu malbonon pro malbono. Celu aprobindaĵojn antaŭ ĉiuj homoj. 18 Se estos eble, restu pacaj viaparte kun ĉiuj homoj. 19 Ne venĝu vin, amataj, sed cedu lokon al kolero; ĉar estas skribite: Ĉe Mi estas venĝo, Mi re-pagos, diras la Sinjoro. 20 Sed se via malamiko malsatas, donu al li manĝi; se li soifas, donu al li trinki; ĉar tion farante, fajrajn karbojn

vi kolektos sur lia kapo. **21** Ne venkiĝu de malbono, sed venku malbonon per bono.

Ĉapitro 13

1 Ĉiu animo submetiĝu al la superaj aŭtoritatoj, ĉar ne ekzistas aŭtoritato, krom de Dio; kaj tiuj, kiuj ekzistas, estas starigitaj de Dio. **2** Tiu do, kiu kontraŭstaras al aŭtoritato, rezistas al la ordono de Dio; kaj tiuj, kiuj rezistas, ricevos juĝon. **3** Ĉar regantoj estas terurajo ne al la bona agado, sed al la malbona. Ĉu vi volas ne timi aŭtoritatulon? faru bonon, kaj vi havos de li laŭdon; **4** ĉar li estas servanto de Dio al vi por bono. Sed timu, se vi faras malbonon; ĉar ne vane li portas la glavon, ĉar li estas servanto de Dio, venĝanto por kolero kontraŭ tiu, kiu faras malbonon. **5** Sekve estas necese submetiĝi, ne nur pro la kolero, sed ankaŭ pro konscienco. **6** Ĉar pro tio vi ankaŭ pagas tributon, ĉar ili estas servantoj de Dio, klopoantaj por ĉi tio mem. **7** Redonu ŝuldon al ĉiuj: tributon, al kiu tributo estas ŝuldata; imposton, al kiu imposto; timon, al kiu timo; honoron, al kiu honoro.

8 Al neniu ŝuldu ion, krom la reciproka amo; ĉar amante sian proksimulon, oni plenumis la ceteran leĝon. **9** Ĉar tio: Ne adultu, Ne mortigu, Ne ŝtelu, Ne deziru, kaj ĉiu alia ordono, estas resumitaj en la jena parolo: Amu vian proksimulon kiel vin mem. **10** Amo ne faras malbonon al proksimulo; amo do estas la plenumado de la leĝo.

11 Kaj tion faru, sciante la ĝustan tempon, ke nun estas la horo por leviĝo el dormo; ĉar nun nia savo estas pli proksima, ol kiam ni ekkredis. **12** La nokto jam finiĝas, kaj la tago alproksimiĝas; ni demetu do la farojn de mallumo kaj surmetu la armilojn de lumo. **13** Ni iradu dece, kiel en la tago, ne en diboĉado kaj drinkado, nek en volupto kaj senbrideco, nek en malpaco kaj jaluzo. **14** Sed surmetu

la Sinjoron Jesuo Kristo, kaj ne sekvu la intencojn de la karno al voluptoj.

Ĉapitro 14

1 Sed akceptu malfortulon en fido, tamen ne por dubaj disputadoj. **2** Unu homo kredas, ke li povas ĉion manĝi; sed alia, estante malforta, manĝas legomojn. **3** Kiu manĝas, tiu ne malestimu tiun, kiu ne manĝas; kaj kiu ne manĝas, tiu ne juĝu tiun, kiu manĝas; ĉar Dio lin akceptis. **4** Kiu estas vi, ke vi juĝas la servanton de alia? antaŭ sia propra sinjoro li staras aŭ falas. Li ja estos starigita, ĉar la Sinjoro povas lin starigi. **5** Unu juĝas unu tagon pli alte ol alian, alia egale juĝas ĉiun tagon. Ĉiu homo konvinkiĝu en sia meno. **6** Kiu observas la tagon, tiu observas ĝin al la Sinjoro; kaj la manĝanto manĝas al la Sinjoro, ĉar li dankas Dion; kaj la nemanĝanto nemanĝas al la Sinjoro, kaj li dankas Dion. **7** Ĉar neniu el ni vivas al si mem, kaj neniu mortas al si mem. **8** Ĉar se ni vivas, ni vivas al la Sinjoro, kaj se ni mortas, ni mortas al la Sinjoro; ĉu ni vivas do, aŭ mortas, al la Sinjoro ni apartenas. **9** Ĉar por tio Kristo mortis kaj viviĝis, por esti Sinjoro de la mortintoj kaj de la vivantoj. **10** Sed vi, kial vi juĝas vian fraton? kaj vi, kial vi malestimas vian fraton? ĉar ni ĉiuj staros antaŭ la tribunala seĝo de Dio. **11** Ĉar estas skribite:

Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, antaŭ Mi kliniĝos ĉiu genuo,
Kaj ĉiu lango gloros Dion.

12 Tial do ĉiu el ni respondos al Dio pri si mem.

13 Tial ni ne plu juĝu unu alian; sed prefere ni juĝu, ke neniu metu en la vojo de sia frato faligilon aŭ ian ofendilon. **14** Mi scias, kaj konvinkiĝis en la Sinjoro Jesuo, ke nenio estas malpura per si; sed por tiu, kiu opinias ion malpura, ĝi estas malpura. **15** Ĉar se pro

manĝaĵo via frato ĉagreniĝas, vi jam ne iradas en amo. Ne pereigu per via manĝaĵo tiun, por kiu Kristo mortis. ¹⁶ Via bono do ne estu kalumniita; ¹⁷ ĉar la regno de Dio estas ne manĝado kaj trinkado, sed justeco kaj paco kaj ĝojo en la Sankta Spirito. ¹⁸ Ĉar tiu, kiu en tio servas Kriston, plaĉas al Dio, kaj estas aprobatia de homoj. ¹⁹ Ni do celu tion, kio apartenas al paco kaj al reciproka edifo. ²⁰ Ne detruu por manĝaĵo la faron de Dio. Ĉio estas ja pura; sed estas malbone por tiu, kiu manĝas kun ofendo. ²¹ Estas bone ne manĝi vandon, nek trinki vinon, nek fari ion, per kio via frato ofendiĝas. ²² Tiun fidon, kiun vi havas, havu por vi mem antaŭ Dio. Feliĉa estas tiu, kiu ne jugas sin mem per tio, kion li aprobas. ²³ Sed tiu, kiu estas sendecida, estas kondamnita, se li manĝas; ĉar li manĝas ne el fido, kaj ĉio, kio ne estas el fido, estas peko.

Ĉapitro 15

¹ Ni, kiuj estas fortaj, devas porti la malfortajojn de la nefortaj, kaj ne plaĉi al ni mem. ² Ĉiu el ni plaĉu al sia proksimulo per tia bono, kia taŭgas, por edifi. ³ Ĉar Kristo ankaŭ ne plaĉis al si mem, sed, kiel estas skribite: La insultoj de Viaj insultantoj falis sur min. ⁴ Ĉar ĉio, kio estas antaŭe skribita, estas skribita por nia instruado, por ke per pacienco kaj per konsolo de la Skriboj ni havu esperon. ⁵ Kaj la Dio de pacienco kaj konsolo donu al vi, ke vi simpatiu unu kun alia laŭ Kristo Jesuo; ⁶ por ke vi unuanime per unu voĉo gloru la Dion kaj Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo. ⁷ Tial akceptu unu la alian, kiel ankaŭ Kristo akceptis vin, al la gloro de Dio. ⁸ Ĉar mi diras, ke Kristo fariĝis servanto al la cirkumcidularo pro la vereco de Dio, por konfirmi la promesojn al la patroj, ⁹ kaj ke la nacianoj pro lia kompano gloru Dion, kiel estas skribite:

Tial mi gloros Vin inter la popoloj,

Kaj pri Via nomo mi kantos.

10 Kaj ankaŭ oni diras:

Ĝoju, ho gentoj, kun Lia popolo.

11 Kaj ankaŭ:

Gloru la Eternulon ĉiuj popoloj,

Kaj laŭdu Lin ĉiuj gentoj.

12 Kaj ankaŭ Jesaja diras:

Estos radiko de Jišaj,

Kaj la stariĝanto por regi la naciojn.

Al li celados la nacioj.

13 Kaj la Dio de espero plenigu vin per ĉia ĝojo kaj paco en kredado, por ke vi abunde havu esperon, laŭ la potenco de la Sankta Spirito.

14 Kaj, ho miaj fratoj, mi mem konvinkiĝis pri vi, ke vi mem estas plenaj de boneco, plenigitaj per ĉia sciado, kaj kapablaj admoni unu la alian. **15** Tamen mi iom pli kuraĝe skribas al vi, kvazaŭ remorigante vin per la graco, donita al mi de Dio, **16** ke mi estu servanto de Kristo Jesuo al la nacianoj, solenanta la evangelion de Dio, por ke la oferado de la nacianoj fariĝu akceptebla, sanktigite de la Sankta Spirito. **17** Mi povas do fieri en Kristo Jesuo pri tio, kio rilatas al Dio. **18** Ĉar mi ne kuraĝos priparoli ion, krom tio, kion Kristo faris per mi, por obeigi la nacianojn, vorte kaj fare, **19** en la potenco de signoj kaj mirindaĵoj, en la potenco de la Sankta Spirito; tiel, ke de Jerusalem kaj ĉirkaŭe ĝis Iliriko mi plene predikis la evangelion de Kristo; **20** jenon ambiciante: tiel prediki la evangelion, ne tie, kie Kristo jam estis priparolita, ke mi ne konstruu sur la fundamento de alia; **21** sed kiel estas skribite:

Vidos tiuj, al kiuj ne estis dirite pri li,

Kaj komprenos tiuj, kiuj ne aŭdis.

22 Pro tio ankaŭ mi ofte estis malhelpita veni al vi; **23** sed jam ne

havante lokon en ĉi tiuj regionoj, kaj dum multe da jaroj sopirante veni al vi, **24** kiam mi veturos al Hispanujo, mi venos al vi (ĉar mi esperas vin viziti travojaĝante, kaj esti helpata de vi sur la vojo, se antaŭe mi estos sufice gastinta ĉe vi); **25** sed nun mi veturas al Jerusalem, farante servon al la sanktuloj. **26** Ĉar Makedonujo kaj la Aĥaja lando volonte decidis fari monoferon por la neriĉaj sanktuloj en Jerusalem. **27** Volonte ili decidis, estante iliaj ŝuldantoj. Ĉar se la nacianoj partoprenas en iliaj spiritaj aferoj, tiuj siavice devas servi al ili ankaŭ en materiaj aferoj. **28** Tial, plenuminte ĉi tion, kaj sigelinte por ili ĉi tiun frukton, mi ekiros Hispanujon, kaj vizitos vin survoje. **29** Kaj mi scias, ke venante al vi, mi venos en la pleneco de la beno de Kristo.

30 Sed mi petas vin, fratoj, pro nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj pro la amo de la Spirito, ke vi kunluktu kun mi en viaj preĝoj al Dio pro mi; **31** ke mi liberiĝu de la malobeemuloj en Judujo, kaj ke mia servo al Jerusalem estu akceptebla al la sanktuloj; **32** por ke mi venu ĝoje al vi per la volo de Dio kaj troui ripozon ĉe vi. **33** Kaj la Dio de paco estu kun vi ĉiuj. Amen.

Ĉapitro 16

1 Mi rekomendas al vi nian fratinon Febe, kiu estas diakonino de la eklezio en Kenkrea; **2** por ke vi akceptu ŝin en la Sinjoro, kiel konvenas al sanktuloj, kaj ke vi helpu ŝin, en ĉiuj aferoj, pri kiuj ŝi bezonas vin; ĉar ŝi ankaŭ estis helpantino de multaj, kaj de mi mem.

3 Salutu Priskilan kaj Akvilan, miajn kunlaborantojn en Kristo Jesuo, **4** kiuj pro mia vivo riskis siajn kolojn; ilin dankas ne nur mi, sed ankaŭ ĉiuj eklezioj de la nacianoj; **5** kaj salutu la eklezion en ilia domo. Salutu mian amatan Epajneton, kiu estas la unuaajo de Azio por Kristo. **6** Salutu Marian, kiu multe laboris por vi. **7** Salutu And-

ronikon kaj Junion, miajn parencojn kaj miajn kunkaptitojn, kiuj estas konataj inter la apostoloj, kaj ankaŭ estis en Kristo antaŭ ol mi. ⁸ Salutu Ampliason, mian amaton en la Sinjoro. ⁹ Salutu Urbanon, nian kunlaboranton por Kristo, kaj mian amatan Stahison. ¹⁰ Salutu Apeleson, la aprobitan en Kristo. Salutu tiujn, kiuj estas ĉe Aristobulo. ¹¹ Salutu mian parencon Herodion. Salutu tiujn ĉe Narkiso, kiuj estas en la Sinjoro. ¹² Salutu Trifajnan kaj Trifosan, kiuj laboras en la Sinjoro. Salutu Persison, la virinon amatan, kiu multe laboris en la Sinjoro. ¹³ Salutu Rufon, elektitan de la Sinjoro, kaj lian kaj mian patrinon. ¹⁴ Salutu Asinkriton, Flegonon, Hermeson, Patrobason, Hermason, kaj la fratojn ĉe ili. ¹⁵ Salutu Filologon kaj Julian, Nereon kaj lian fratinon, kaj Olimpason, kaj ĉiujn sanktulojn kun ili. ¹⁶ Salutu unu la alian per sankta kiso. Ĉiuj eklezioj de Kristo vin salutas.

¹⁷ Nun mi vin petas, fratoj, observi tiujn, kiuj kaŭzas la malkonsentojn kaj ofendojn kontraŭ la instruado, kiun vi lernis; kaj fortunvi de ili. ¹⁸ Ĉar tiaj homoj servas ne al nia Sinjoro Kristo, sed al sia ventro; kaj per siaj belaj kaj flataj vortoj ili trompas la korojn de la naivuloj. ¹⁹ Ĉar via obeemeco estas sciigita al ĉiuj homoj. Tial mi ĝojas pro vi; sed mi deziras, ke vi estu saĝaj rilate la bonon kaj malkleraj rilate la malbonon. ²⁰ Kaj la Dio de paco baldaŭ subpremos Satanon sub viaj piedoj.

La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi.

²¹ Salutas vin Timoteo, mia kunlaboranto, kaj Lucio kaj Jason kaj Sosipatro, miaj parencoj. ²² Mi, Tertio, kiu skribis ĉi tiun epistolon, salutas vin en la Sinjoro. ²³ Vin salutas Gajo, la gastiganto de mi kaj de la tutaj eklezioj. Vin salutas Erasto, la ekonomo de la urbo, kaj Kvarto, la frato. ²⁴ La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi ĉiuj. Amen.

²⁵ Al Tiu, kiu povas fortikigi vin, laŭ mia evangelio kaj la predi-

kado de Jesuo Kristo, laŭ la malkašo de la mistero, silentigita tra eternaj tempoj, ²⁶ sed nun elmontrita, kaj per la profetaj skriboj laŭ la ordono de la eterna Dio sciigita al ĉiuj nacioj por obeado de fido; ²⁷ al la sola saĝa Dio, per Jesuo Kristo estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.

La unua epistolo de la apostolo Paŭlo al la Korintanoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, vokita por esti apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, kaj Sostenes, nia frato, **2** al tiu eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, al tiuj, kiuj estas sanktigitaj en Kristo Jesuo, vokitaj por esti sanktuloj, kune kun ĉiuj, kiuj en ĉiu loko vokas la nomon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ilia Sinjoro kaj nia: **3** Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

4 Mi ĉiam dankas mian Dion pri vi, pro la graco de Dio al vi donita en Kristo Jesuo; **5** ke en ĉio vi riĉiĝis en li, en ĉia parolo kaj ĉia scio; **6** kiel ankaŭ la atesto de Kristo konfirmiĝis en vi; **7** tiel, ke vi malatingas nenian donacon; atendante la malkašon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **8** kiu ankaŭ konfirmos vin ĝis la fino, por ke vi estu neriproĉeblaj en la tago de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **9** Fidela estas Dio, per kiu vi estas alvokitaj en la kunulecon de Lia Filo Jesuo Kristo, nia Sinjoro.

10 Mi petegas vin, fratoj, per la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi ĉiuj parolu tion saman, kaj ke estu neniaj skismoj inter vi; sed ke vi estu perfekte kunigitaj en la sama spirito kaj en la sama juĝo. **11** Ĉar pri vi, miaj fratoj, estas sciigite al mi de la domanoj de Hloe, ke ekzistas inter vi malpacoj. **12** Kaj la jenon mi volas diri, ke ĉiu el vi diras: Mi estas de Paŭlo; kaj mi de Apolos; kaj mi de Kefas; kaj mi de Kristo. **13** Ĉu Kristo estas dividita? ĉu Paŭlo krucumiĝis por vi? aŭ ĉu vi baptiĝis en la nomon de Paŭlo? **14** Mi dankas Dion, ke mi baptis neniu el vi krom Krispo kaj Gajo; **15** por ke neniu diru,

ke vi baptiĝis en mian nomon. **16** Kaj mi baptis ankaŭ la familion de Stefanas; krom tio mi ne scias, ĉu mi baptis iun alian. **17** Ĉar Kristo sendis min, ne por bapti, sed por prediki la evangelion; ne en saĝeco de vortoj, por ke la kruco de Kristo ne vantigu.

18 Ĉar la priparolo de la kruco estas por la pereantoj malsaĝeco; sed por ni, la savatoj, ĝi estas la potenco de Dio. **19** Ĉar estas skribite:

Mi pereigos la saĝecon de la saĝuloj,

Kaj la kompetentecon de la kompetentuloj Mi malaperigos.

20 Kie estas la saĝulo? kie estas la skribisto? kie estas la diskutisto de ĉi tiu tempaĝo? ĉu Dio ne malsāgigis la saĝecon de la mondo? **21** Ĉar pro tio, ke en la saĝeco de Dio la mondo per sia saĝeco ne konis Dion, bonvolis Dio per la malsaĝeco de la prediko savi la kredantojn. **22** Ĉar Judoj postulas signojn, kaj Grekoj serĉas saĝecon; **23** sed ni predikas Kriston krucumitan, por Judoj falilon, kaj por Grekoj malsagon; **24** sed por la vokitoj mem, ĉu Judoj aŭ Grekoj, Kriston la potencon de Dio, kaj la saĝecon de Dio. **25** Ĉar la malaĝeco de Dio estas pli saĝa ol homoj; kaj la malforteco de Dio estas pli fortia ol homoj.

26 Ĉar rigardu vian vokon, fratoj, ke ne multaj saĝuloj laŭ la karno, ne multaj potenculoj, ne multaj nobeloj, estas vokataj; **27** sed Dio elektis la malaĝajn objektojn de la mondo, por hontigi la saĝulojn; kaj Dio elektis la malfortajn objektojn de la mondo, por hontigi la fortajn; **28** kaj la malnoblajn objektojn de la mondo, kaj la maldestimatajn Dio elektis, kaj eĉ la nerealajn, por neniiigi la realajn; **29** por ke neniu karno fieru antaŭ Dio. **30** Sed el Li vi estas en Kristo Jesuo, kiu fariĝis al ni saĝeco el Dio, kaj justeco kaj sanktigo, kaj elaceto; **31** por ke, kiel estas skribite: Kiu fieras, tiu fieru en la Eternulo.

Capitro 2

1 Kaj mi, fratoj, venante al vi, venis ne kun supereco de parolo aŭ de saĝeco, proklamante al vi la misteron de Dio. **2** Ĉar mi decidis scii ĉe vi nenion, krom Jesuo Kristo kaj tiu krucumita. **3** Kaj mi estis ĉe vi en malforteco kaj en timo kaj en multa tremado. **4** Kaj mia parolo kaj mia prediko estis ne en allogaj paroloj de saĝeco, sed en elmonstro de la Spirito kaj potenco, **5** por ke via fido estu ne laŭ la saĝeco de homoj, sed laŭ la potenco de Dio.

6 Tamen ni parolas saĝecon inter plenaĝuloj, sed saĝecon ne de ĉi tiu mondo, nek de la regantoj de ĉi tiu mondo, kiuj neniigas; **7** sed ni parolas la saĝecon de Dio en mistero, la saĝecon kaŝitan, kiun Dio antaŭdestinis antaŭ la mondaĝoj por nia glorado; **8** kaj kiun scias neniu el la regantoj de ĉe tiu mondo; ĉar se ili ĝin scius, ili ne krucumus la Sinjoron de gloro; **9** sed kiel estas skribite:

Tion, kion okulo ne vidis kaj orelo ne aŭdis,

Kaj kio en la koron de homo ne eniris,

Dio preparis por tiuj, kiuj Lin amas.

10 Sed al ni Dio malkaſis ilin per la Spirito; ĉar la Spirito espolas ĉion, eĉ la profundaĝojn de Dio. **11** Ĉar kiu inter homoj scias la aferojn de iu homo, krom la spirito de la homo, kiu estas en li? tiel same la aferojn de Dio scias neniu, krom la Spirito de Dio. **12** Sed ni ricevis ne la spiriton de la mondo, sed la spiriton, kiu estas de Dio; por ke ni sciu tion, al ni donacitan de Dio. **13** Pri kio ankaŭ ni parolas per vortoj, ne kiujn instruas homa saĝeco, sed kiujn instruas la Spirito; komparante spiritajn kun spiritaj. **14** Sed la natura homo ne akceptas la aferojn de la Spirito de Dio; ĉar ili estas por li malsaĝeco; kaj li ne povas ilin scii, pro tio, ke ili estas juĝataj spirite. **15** Sed la spiritita homo juĝas ĉion, kaj li mem estas juĝata de neniu. **16** Ĉar kiu sciis la menson de la Eternulo, ke li instruu Lin? Sed ni havas la menson de Kristo.

Capitro 3

1 Kaj mi, fratoj, ne povis paroli al vi kiel al spirituloj, sed kiel al karnuloj, kiel al infanetoj en Kristo. **2** Mi nutris vin per lakto, ne per manĝaĵoj; ĉar vi ankoraŭ tion ne kapablis; kaj eĉ nun vi ne kapablas; **3** ĉar vi estas ankoraŭ karnaj; ĉar dum ekzistas inter vi ĵaluzo kaj malpaco, ĉu vi ne estas karnaj kaj iradas laŭ la maniero de homoj? **4** Ĉar kiam unu diras: Mi estas de Paŭlo; kaj alia: Mi estas de Apolos; ĉu vi ne estas homoj? **5** Kio do estas Apolos? kaj kio estas Paŭlo? Servantoj, per kiuj vi ekkredis; kaj ĉiu, kiel la Sinjoro al li donis. **6** Mi plantis, Apolos akvumis; sed Dio kreskigis. **7** Tial nek la plantanto estas io, nek la akvumanto; sed Dio, la kreskiganto. **8** Sed la plantanto kaj la akvumanto estas unu; sed ĉiu ricevos sian propran rekompencon laŭ sia laboro. **9** Ĉar ni estas kunlaborantoj kun Dio: vi estas la kultivotajo de Dio, la konstruotajo de Dio.

10 Laŭ la graco de Dio al mi donita, kiel saĝa majstromasonisto mi metis fundamenton; kaj aliaj surkonstruas. Sed ĉiu zorgu, kiel li surkonstruas. **11** Ĉar neniu povas meti alian fundamenton krom tiu, kiu estas metita, tio estas Jesuo Kristo. **12** Sed se iu konstruas sur la fundamento oron, arĝenton, multekostajn ŝtonojn, lignon, fojnon, pajlon, **13** ĉies laboraĵo evidentigas; ĉar la tago ĝin montros, pro tio, ke ĝi estas malkaŝita en fajro; kaj la fajro mem provos ĉies laboraĵon, kia ĝi estas. **14** Se restos ies laboraĵo, kiun li surkonstruis, li ricevos rekompencon. **15** Se ies laboraĵo forbrulos, li suferos perdon; sed li mem saviĝos; tamen kiel tra fajro.

16 Ĉu vi ne scias, ke vi estas templo de Dio kaj ke en vi loĝas la Spirito de Dio? **17** Se iu detruas la templon de Dio, tiun detruos Dio; ĉar la templo de Dio estas sankta, kaj vi estas tio.

18 Neniu sin trompu. Se iu el vi opinias sin saĝa en ĉi tiu mondo, li fariĝu malsagulo, por ke li sagiĝu. **19** Ĉar la saĝeco de ĉi tiu mondo estas malsageco ĉe Dio. Ĉar estas skribite: Li kaptas la sagu-

lojn per ilia ruzaĵo; **20** kaj ankaŭ: La Eternulo scias la pensojn de saĝuloj, ke ili estas vantaj. **21** Tial neniu fanfaronu pri homoj. Ĉar ĉio apartenas al vi, **22** ĉu Paŭlo, aŭ Apolos, aŭ Kefas, aŭ la mondo, aŭ la vivo, aŭ la morto, aŭ estantajoj aŭ estontajoj: ĉio apartenas al vi, **23** kaj vi al Kristo, kaj Kristo al Dio.

Capitro 4

1 Tiel oni rigardu nin, kiel servantojn de Kristo kaj administrantojn de la misteroj de Dio. **2** Cetere, ĉi tie estas postulate ĉe administrantoj, ke oni troviĝu fidela. **3** Sed ĉe mi estas tre malgrava afero esti juĝata de vi, aŭ per homa juĝo: mi ja ne juĝas min mem. **4** Ĉar mi scias nenion kontraŭ mi; tamen mi ne estas pro tio pravigita; sed tiu, kiu juĝas min, estas la Sinjoro. **5** Tial juĝu nenion antaŭ la tempo, ĝis venos la Sinjoro, kiu enlumigos la kaŝitajojn de la mallumo kaj klarigos la intencojn de la koroj; kaj tiam ĉiu ricevos de Dio sian propran laŭdon.

6 Tion do, fratoj, mi alifigure rilatigis al mi kaj Apolos pro vi; por ke vi en ni lernu ne preterpasi la skribitajojn; por ke neniu el vi blovešvelu por unu kontraŭ la alia. **7** Ĉar kiu vin diferencigas? kaj kion vi havas, kion vi ne ricevis? sed se vi ĝin ricevis, kial vi fanfaronas, kvazaŭ vi ĝin ne ricevus? **8** Jam vi estas plenigitaj, jam vi riĉiĝis, vi reĝis sen ni; kaj mi ja volus, ke vi efektive reĝu, por ke ni ankaŭ reĝu kun vi. **9** Ĉar ŝajnas al mi, ke Dio elmetis nin, la apostolojn, la plej lastajn, kiel mortkondamnitajn; ĉar ni fariĝis spektaklo al la mondo kaj al anĝeloj kaj al homoj. **10** Ni estas malsaguloj pro Kristo, sed vi estas saĝaj en Kristo; ni estas malfortaj, sed vi estas fortaj; vi estas gloraj, sed ni estas senhonoraj. **11** Eĉ ĝis la nuna horo ni malsatas kaj soifas, kaj ni estas nudaj, kaj ni estas batataj kaj senhejmaj; **12** kaj ni penadas, laborante per niaj propraj manoj; insultate, ni

benas; persekutate, ni eltenas; **13** kalumniate, ni petegas; ni fariĝas kiel la balaaĵo de la mondo, la forĝetaĵo de ĉio, eĉ ĝis nun.

14 Ne por hontigi vin mi tion skribas, sed, kiel miajn amatajn filojn, por admoni vin. **15** Ĉar kvankam vi eĉ havus dek mil pedagojn en Kristo, tamen vi havas ne multajn patrojn; ĉar en Kristo Jesuo mi naskigis vin per la evangelio. **16** Mi do petegas vin, estu imitantoj de mi. **17** Pro tio mi sendis al vi Timoteon, kiu estas mia amata kaj fidela filo en la Sinjoro, kaj kiu vin memorigos pri miaj vojoj en Kristo, ĝuste kiel mi instruas ĉie en ĉiu eklezio. **18** Kelkaj blovešvelas, kvazaŭ mi ne venus al vi. **19** Sed mi venos al vi baldaŭ, se la Sinjoro tion volos; kaj mi ekscios, ne la parolon de la blovešvelintoj, sed la potencon. **20** Ĉar la regno de Dio estas ne en parolo, sed en potenco. **21** Kion vi volas? ĉu kun vergo mi venu al vi, aŭ en amo kaj en spirito de humileco?

Ĉapitro 5

1 Efektive oni raportas, ke estas ĉe vi malĉasteco, kaj tia malĉaste-co, kia ne ekzistas eĉ inter la nacianoj, ke iu havas la edzinon de sia patro. **2** Kaj vi blovešvelis, kaj ne prefere ploregis, por ke tiu, kiu faris tion, forigu el inter vi. **3** Ĉar mi vere, korpe forestante, sed spirite ĉeestante, jam juĝis, kvazaŭ ĉeestante, tiun, kiu tiel faris tion, **4** en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, en kunveno de vi kaj de mia spirito kun la potenco de nia Sinjoro Jesuo, **5** transdoni tian homon al Satano por la detruo de la karno, por ke la spirito saviĝu en la tago de la Sinjoro Jesuo. **6** Ne bona estas via fanfaronado. Ĉu vi ne scias, ke malmulto da fermentaĵo fermentigas la tutan mason? **7** Forpurigu la malnovan fermentaĵon, por ke vi estu nova maso, kiel vi estas nefermentintaj. Ĉar por ni ankaŭ Pasko estas oferita, nome Kristo; **8** tial ni festu, ne per malnova fermentaĵo, nek per ferment-

tajo de malico kaj malboneco, sed per la senfermenta pano de sincereco kaj vereco.

9 En mia epistolo mi skribis al vi, ke vi ne intermiksu vin kun malĉastuloj; 10 ne tute kun la malĉastuloj de ĉi tiu mondo, aŭ kun la aviduloj kaj rabemuloj, aŭ kun idolanoj; ĉar tiuokaze estus neceſe, ke vi eliru el la mondo; 11 sed nun mi skribas al vi, ke vi ne intermiksu vin, se iu, nomata frato, eble estas malĉastulo, aŭ avidulo, aŭ idolano, aŭ insultanto, aŭ drinkulo, aŭ rabemulo; kun tia homo eĉ ne kunmanĝu. 12 Ĉar kiel koncernas min juĝi la eksterulojn? Ĉu vi ne juĝas la internulojn, 13 dum la eksterulojn juĝas Dio? Forrigu el inter vi la malvirtulon.

Ĉapitro 6

1 Ĉu iu el vi, havante aferon kontraŭ sia proksimulo, kuraĝas procesi antaŭ la malpiuloj, kaj ne antaŭ la sanktuloj? 2 Aŭ ĉu vi ne scias, ke la sanktuloj juĝos la mondon? kaj se la mondon vi juĝos, ĉu vi ne estas indaj juĝi la plej malgrandajn aferojn? 3 Ĉu vi ne scias, ke ni juĝos anĝelojn? kiom pli do aferojn de la nuna vivo? 4 Se do vi devas starigi tribunalon pri la aferoj de la nuna vivo, ĉu vi faras juĝantonj tiujn, kiuj estas negravaj en la eklezio? 5 Mi diras tion, por vin hontigi. Ĉu efektive ne ekzistas ĉe vi eĉ unu saĝulo, kiu povus decididi inter siaj fratoj, 6 sed frato procesas kontraŭ frato, kaj eĉ antaŭ nekredantoj? 7 Certe jam estas ĉe vi granda domaĝo, ke vi faras procesojn unu kontraŭ alia. Kial vi ne prefere suferas maljustecon? kial vi ne prefere suferas rabadon? 8 Tamen eĉ vi mem faras maljustecon kaj rabadon, kaj eĉ kontraŭ la fratoj. 9 Aŭ ĉu vi ne scias, ke la maljustuloj ne heredos la regnon de Dio? Ne trompiĝu: nek malĉastuloj, nek idolanoj, nek adultuloj, nek molmoruloj, nek viruzacantoj, 10 nek ŝtelistoj, nek aviduloj, nek drinkuloj, nek insultantoj,

nek rabemuloj, heredos la regnon de Dio. **11** Kaj tiaj estis kelkaj el vi; sed vi laviĝis, sed vi sanktiĝis, sed vi justiĝis en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj en la Spirito de nia Dio.

12 Ĉio estas por mi permesata, sed ne ĉio estas oportuna. Ĉio estas por mi permesata; sed mi ne volas sub io submetiĝi. **13** Manĝaĵoj por la ventro, kaj la ventro por manĝaĵoj; sed Dio neniiigos kune ĝin kaj ilin. Sed la korpo estas ne por malĉasteco, sed por la Sinjoro; kaj la Sinjoro por la korpo; **14** kaj Dio levis la Sinjoron, kaj levos ankaŭ nin per Sia potenco. **15** Ĉu vi ne scias, ke viaj korpoj estas membroj de Kristo? ĉu mi do prenos la membrojn de Kristo, kaj faros ilin membroj de malĉastistino? Nepre ne! **16** Aŭ ĉu vi ne sci as, ke tiu, kiu kuniĝas kun malĉastistino, estas kun ŝi unu korpo? ĉar: Ili, Li diris, estos unu karno. **17** Sed tiu, kiu kuniĝas kun la Sinjoro, estas kun li unu spirito. **18** Forkuru de malĉasteco. Ĉiu peko, kiun homo faras, estas ekster la korpo; sed tiu, kiu malĉastas, pekas kontraŭ sia propra korpo. **19** Aŭ ĉu vi ne scias, ke via korpo es tas templo de la Sankta Spirito, kiu estas en vi kaj kiun vi havas de Dio? kaj vi ne apartenas al vi mem, **20** ĉar vi estas aĉetitaj per prez o; gloru do Dion en via korpo.

Ĉapitro 7

1 Nun rilate al la aferoj, pri kiuj vi skribis: Estas bone por viro, ne tuŝi virinon. **2** Sed pro malĉastaĵoj ĉiu viro havu propran edzinon, kaj ĉiu virino havu propran edzon. **3** La edzo donu al la edzino ŝian rajtaĵon; tiel same ankaŭ la edzino al la edzo. **4** Ne la edzino, sed la edzo rajtas pri ŝia korpo; tiel same ankaŭ ne la edzo, sed la edzino rajtas pri lia korpo. **5** Ne senigu unu la alian, krom eble kun konsento por kelka tempo, por ke vi dediĉu vin al preĝado, kaj kuniĝu de nove, por ke Satano vin ne tentu pro manko de sinregado. **6** Sed tion

mi diras kiel permeson, ne kiel ordonon. **7** Sed mi volus, ke ĉiu homoj estu kiel mi mem. Tamen ĉiu havas sian propran donacon de Dio, unu tiel, alia alie.

8 Sed mi diras al senedzinuloj kaj al vidvinoj: Estas bone por ili resti kiel mi. **9** Sed se ili ne povas sin deteni, ili edziĝu; ĉar estas pli bone edziĝi, ol bruladi. **10** Sed al geedzoj mi ordonas (tamen ne mi, sed la Sinjoro): Ke edzino ne foriĝu de sia edzo **11** (tamen, se ŝi foriĝas, ŝi restu senedza, aŭ denove konsentiĝu kun sia edzo); kaj ke la edzo ne forsendu sian edzinon. **12** Sed al la ceteraj diras mi, ne la Sinjoro: Se iu frato havas nekredantan edzinon, kaj ŝi konsentas loĝadi kun li, li ne forigu ŝin. **13** Kaj se virino havas nekredantan edzon, kaj li konsentas loĝadi kun ŝi, ŝi ne forlasu sian edzon. **14** Ĉar la nekredanta edzo estas sanktigita per la edzino, kaj la nekredanta edzino estas sanktigita per la frato; alie viaj infanoj estus profanaj, sed nun ili estas sanktaj. **15** Tamen se la nekredanto volas foriri, li foriru: la frato aŭ la fratino en tiaj okazoj ne estas sklavigita; sed Dio vokis nin en paco. **16** Ĉar kiel vi scias, ho edzino, ĉu vi savos vian edzon? aŭ kiel vi scias, ho edzo, ĉu vi savos vian edzinon? **17** Sed kiel la Sinjoro disdonis al ĉiu, kiel Dio ĉiun vokis, tiel li iru. Kaj tiel mi ordonas en ĉiuj eklezioj. **18** Ĉu iu estas vokita, cirkumcidite? li ne fariĝu necirkumcidita. Ĉu iu estas vokita, necirkumcidite? li ne cirkumcidiĝu. **19** Cirkumcido estas nenio, kaj necirkumcido estas nenio; sed la plenumado de la ordonoj de Dio. **20** Ĉiu restadu en tiu voksorto, en kiu li estas vokita. **21** Ĉu vi estas vokita, estante sklavo? ne ĉagreniĝu pro tio; sed se vi povas liberiĝi, tion uzu prefere. **22** Ĉar kiu estas vokita en la Sinjoro, estante sklavo, tiu estas liberulo de la Sinjoro; tiel same tiu, kiu estas vokita, estante libera, estas sklavo de Kristo. **23** Vi estas aĉetitaj per prezo; ne fariĝu sklavoj de homoj. **24** Fratoj, ĉiu, kie li estas vokita, tie restadu kun Dio.

25 Sed rilate al virgulinoj, mi ne havas ordonon de la Sinjoro; sed

mi donas mian opinion, kiel ricevinta de la Sinjoro indulgon, por esti fidela. ²⁶ Mi opinias do, ke la jeno estas bona pro la nuna neceseco, nome, ke estas bone por viro samstate resti. ²⁷ Ĉu vi estas ligita kun edzino? ne serĉu malligon. Ĉu vi estas malligita je edzino? ne serĉu edzinon. ²⁸ Sed se vi edziĝas, vi ne pekas; kaj se virgulino edziniĝas, ŝi ne pekas. Sed tiaj personoj havos maltrankvilon en la karno; kaj mi volas indulgi vin. ²⁹ Sed la jenon mi diras, fratoj: La tempo estas mallongita, por ke de nun tiuj, kiuj havas edzinojn, estu kvazaŭ ili ne havus; ³⁰ kaj la plorantoj, kvazaŭ ne plorantaj; kaj la ĝojantoj, kvazaŭ ne ĝojantaj; kaj la aĉetantoj, kvazaŭ ne posedantaj; ³¹ kaj tiuj, kiuj uzas la mondon, kvazaŭ ne trouzantaj ĝin; ĉar la formo de ĉi tiu mondo forpasas. ³² Sed mi volas, ke vi estu sen zorgoj. La needziĝinto prizorgas la aferojn de la Sinjoro, kiamaniere li povos plaĉi al la Sinjoro; ³³ sed la edziĝinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere li povos plaĉi al sia edzino. ³⁴ Kaj estas diferenco ankaŭ inter edzino kaj virgulino. La needziniĝinto prizorgas la aferojn de la Sinjoro, por ke ŝi estu sankta korpe kaj spirite; sed la edziniĝinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere ŝi povos plaĉi al sia edzo. ³⁵ Kaj tion mi diras por via propra utilo; ne por ĵeti kaptilon sur vin, sed pro konveneco, kaj por ke vi atentu la Sinjoron nedistrite. ³⁶ Sed se iu opinias, ke li kondutas nedece kontraŭ sia virgulino, se ŝi preteriras sian aĝfloradon, kaj se tio estas neceso, li faru tion, kion li volas; li ne pekas; ili geedziĝu. ³⁷ Sed tiu, kiu staras firma en sia koro, havante nenian neceson, sed regas sian propran volon, kaj decidis en sia koro gardi sian virgulinon, faras bone. ³⁸ Tiel tiu, kiu lasas sian virgulinon edziniĝi, faras bone; kaj tiu, kiu ne lasas ŝin edziniĝi, faros pli bone. ³⁹ Edzino estas ligita tiel longe, kiel vivas ŝia edzo; sed se la edzo mortis, ŝi estas libera edziniĝi kun iu, kun kiu ŝi volas; nur en la Sinjoro. ⁴⁰ Sed laŭ mia opinio ŝi estas

pli feliĉa, se ĝi restas samstate; kaj mi opinias, ke mi ankaŭ havas la Spiriton de Dio.

Ĉapitro 8

1 Nun rilate al oferitaĵoj al idoloj: Ni scias, ke ni ĉiuj havas scion. La scio bloveĝveligas, sed la amo edifas. **2** Se iu opinias, ke li scias ion, tiu ankoraŭ ne tiel scias, kiel li devus sci; **3** sed se iu amas Dion, tiu estas konata de Li. **4** Rilate do la manĝadon de la idoloferitaĵoj, ni scias, ke idolo estas neniaĵo en la mondo, kaj ke ne ekzistas Dio krom unu. **5** Ĉar kvankam estas tiel nomataj dioj, ĉu en la ĉielo aŭ sur la tero, kiel estas dioj multenombraj, kaj sinjoroj multenombraj, **6** tamen por ni estas unu Dio, la Patro, el kiu estas ĉio, kaj ni por Li; kaj unu Sinjoro, Jesuo Kristo, per kiu estas ĉio, kaj ni per li. **7** Tamen ne ĉe ĉiuj estas tiu scio; sed iuj, pro sia ĝisnuna kutimiĝo al la idolo, manĝas la manĝaĵon kiel oferitaĵon al idolo; kaj ilia konscienco, estante malforta, malpuriĝas. **8** Sed manĝaĵo ne rekomedos nin al Dio; ĉar ni havas nek mankon, se ni ne manĝas, nek profiton, se ni manĝas. **9** Sed gardu vin, por ke ĉi tiu via libereco ne fariĝu faligilo por la malfortuloj. **10** Ĉar se iu vidas vin, kiu havas scion, sidantan ĉe manĝo en idolejo, ĉu lia konscienco, se li estas malforta, ne kuragiĝos manĝi idoloferitaĵojn? **11** Pro via scio do pereas la malfortulo, la frato, pro kiu Kristo mortis. **12** Kaj tiamaniere, pekante kontraŭ la frataro, kaj vundante ilian konsciencon malfortan, vi pekas kontraŭ Kristo. **13** Tial se manĝaĵo maledifas mian fraton, mi neniam plu manĝos karnon, por ke mi ne maledifu mian fraton.

Capitro 9

1 Ĉu mi ne estas libera? ĉu mi ne estas apostolo? ĉu mi ne vidis nian Sinjoron Jesuo? ĉu vi ne estas mia laboraĵo en la Sinjoro? 2 Se ĉe aliaj mi ne estas apostolo, tamen almenaŭ mi estas ĉe vi; ĉar la sigeulo de mia apostoleco vi estas en la Sinjoro. 3 Mia respondo al tiuj, kiuj min ekzamenas, estas jena: 4 Ĉu ni ne rajtas manĝi kaj trinki? 5 Ĉu ni ne rajtas ĉirkaukonduki edzinon, kiu estas kredantino, kiel ankaŭ la ceteraj apostoloj kaj la fratoj de la Sinjoro kaj Kefas? 6 Aŭ mi sola kaj Barnabas, ĉu ni ne rajtas ĉesi labori? 7 Kiu soldato iam dejoras je sia propra elspezo? kiu plantas vinberĝardenon, kaj ne manĝas ĝian frukton? aŭ kiu paštas ŝafaron, kaj ne manĝas el la lakto de la ŝafaro? 8 Ĉu mi parolas tion kiel homo? ĉu ne diras la lego tion saman? 9 Ĉar estas skribite en la lego de Moseo: Ne fermu la bušon al bovo drašanta. Ĉu pri la bovoj Dio zorgas? 10 aŭ ĉu Li diras tion tute pro ni? Jes, pro ni ĝi estas skribita; ĉar pluganto devas plugi kun espero, kaj drašanto devas draſi kun espero al partopreno. 11 Se ni semis al vi spiritajn aferojn, ĉu estas io grava, se ni rikoltos viajn karnajn aferojn? 12 Se aliaj partoprenas ĉi tiun rajton super vi, ĉu ne ni ankoraŭ pli multe? Tamen ni ne uzis ĉi tiun rajton; sed ni eltenas ĉion, por ke ni neniel malhelpu la evangelion de Kristo. 13 Ĉu vi ne scias, ke tiuj, kiuj sin okupas pri sanktaj aferoj, manĝas el la templaj manĝaĵoj, kaj tiuj, kiuj dejoras ĉe la altaro, partoprenas kune kun la altaro? 14 Tial same la Sinjoro ordonis, ke la proklamantoj de la evangelio vivadu per la evangelio. 15 Sed mi uzis nenion el tiuj rajtoj; kaj mi skribas ĉi tion, ne por ke tio estu farita ĉe mi; ĉar estus pli bone por mi morti, ol se iu vantigus mian fierajon. 16 Ĉar se mi predikas la evangelion, mi havas nenion, pri kio fieri; ĉar neceseco kuſas sur mi; ĉar ve al mi, se mi ne predikus la evangelion! 17 Ĉar se mi tion faras propravole, mi havas rekompencon; sed se ne propravole, kiel administranto mi estas komisiita.

18 Kio do estas mia rekompenco? Ke kiam mi predikas la evangeli-on, mi faru la evangelion senpaga, por ke mi ne plene uzu mian rajton en la evangelio. **19** Ĉar estante libera de ĉiuj, mi min sklavi-gis sub ĉiujn, por ke mi gajnu des pli multajn. **20** Kaj al la Judoj mi fariĝis kiel Judo, por ke mi gajnu Judojn; al tiuj, kiuj estas sub la leĝo, kiel sub la leĝo, ne estante mem sub la leĝo, por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sub la leĝo; **21** al tiuj, kiuj estas sen leĝo, kiel sen leĝo, ne estante sen leĝo rilate Dion, sed sub leĝo rilate Kriston, por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sen leĝo. **22** Al la malfortuloj mi fariĝis malforta, por ke mi gajnu la malfortulojn; mi fariĝis ĉio al ĉiuj, por ke mi nepre savu kelkajn. **23** Kaj mi faras ĉion pro la evangelio, por ke mi ĝin partoprenu. **24** Ĉu vi ne scias, ke ĉiuj kurantoj en la are-no kuras, sed nur unu ricevas la premion? Tiel same kuru, por ke vi atingu. **25** Kaj ĉiu konkuranto sin regas en ĉio. Ili faras tion, por ricevi pereontan kronon; sed ni, nepereontan. **26** Mi do tiel kuras, kiel ne sendecide; tiel mi boksas, kiel ne batante la aeron; **27** sed mi kontuzas mian korpon, kaj ĝin subpremas; por ke mi, predikinte al aliaj, nepre ne estu mem forrifuzata.

Ĉapitro 10

1 Ĉar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu, ke niaj prapatroj estis ĉiuj sub la nubo, kaj ĉiuj trairis la maron; **2** kaj ĉiuj baptiĝis en Moseon en la nubo kaj en la maro; **3** kaj ĉiuj manĝis la saman spiritan manĝ-aĵon; **4** kaj ĉiuj trinkis la saman spiritan trinkaĵon; ĉar ili trinkis el spirita roko, kiu ilin sekvis; kaj la roko estis Kristo. **5** Tamen la plej-multa el ili ne plaĉis al Dio; ili ja disjetiĝis en la dezerto. **6** Sed tio okazis kiel ekzemploj por ni, por ke ni ne deziregu malbonaĵojn, kiel ili ankaŭ deziregis. **7** Kaj vi ne estu idolanoj, kiel estis kelkaj el ili; kiel estas skribite: La popolo sidiĝis, por manĝi kaj trinki, kaj ili

levigis, por ludi. **8** Kaj ni ne malĉastadu, kiel kelkaj el ili faris, kaj falis en unu tago dudek tri mil. **9** Kaj ni ne incitu la Eternulon, kiel kelkaj el ili incitis, kaj pereis per serpentoj. **10** Kaj vi ne murmuru, kiel kelkaj el ili murmuris, kaj pereis per la ekstermanto. **11** Tio okazis al ili kiel ekzemploj, kaj ĝi estas skribita kiel admono por ni, sur kiujn venis la finoj de la mondaĝoj. **12** Tiu do, kiu opinias, ke li staras, sin gardu, por ke li ne falu. **13** Nenia tento vin prenis, krom laŭ homa forto; sed fidela estas Dio, kiu ne lasos vin esti tentataj super via forto; sed kune kun la tento ankaŭ faros la forkurejon, por ke vi povu ĝin elporti.

14 Tial, miaj amataj, forsavu vin de idolservado. **15** Mi parolas kiel al saĝuloj; vi juĝu tion, kion mi diras. **16** Ĉu ne estas la kaliko de beno, kiun ni benas, partopreno en la sango de Kristo? Ĉu ne estas la pano, kiun ni dispecigas, partopreno en la korpo de Kristo? **17** pro tio, ke ni, kiuj estas multaj, estas unu pano, unu korpo; ĉar ni ĉiuj prenas parton el la unu pano. **18** Rigardu Izraelon laŭ la karno: ĉu ne estas tiuj, kiuj manĝas la oferojn, partoprenantoj en la altaro? **19** Kion do mi diras? ke idoloferitaĵo estas io, aŭ ke idolo estas io? **20** Sed mi diras, ke tion, kion oferas la nacianoj, ili oferas al demonoj, kaj ne al Dio; kaj mi ne volas, ke vi partoprenu kun demonoj. **21** Vi ne povas trinki la kalikon de la Sinjoro kaj la kalikon de demonoj; vi ne povas partopreni ĉe la tablo de la Sinjoro kaj ĉe la tablo de demonoj. **22** Aŭ ĉu ni jaluzigas la Sinjoron? ĉu ni estas pli fortaj ol li?

23 Ĉio estas permesata; sed ne ĉio estas oportuna. Ĉio estas permesata; sed ne ĉio edifas. **24** Neniu celu sian bonon, sed ĉiu la bonon de sia proksimulo. **25** Kion oni vendas en la buĉejo, ĉion manĝu, demandante nenion pro konscienco; **26** ĉar al la Eternulo apartenas la tero, kaj ĉio, kio ĝin plenigas. **27** Se iu el la nekredantoj invititas vin al festeno, kaj vi volas iri, kion oni metas antaŭ vi, ĉion manĝu, demandante nenion pro konscienco. **28** Sed se iu diras al vi:

Ĉi tio estas oferitaĵo—ne manĝu, pro la montrinto, kaj pro konscienco: **29** konscienco, mi diras, ne via propra, sed de la alia; ĉar kial mia libereco estus jugata per alia konscienco? **30** Se mi danke partoprenas, kial mi estus mallaŭdata pri tio, pro kio mi donas dankon? **31** Ĉu do vi manĝas, aŭ trinkas, aŭ kion ajn vi faras, faru ĉion por la gloro de Dio. **32** Ne metu faligilon, ĉu por Judoj, aŭ por Grekoj, aŭ por la eklezio de Dio; **33** tiel same, kiel mi ankaŭ plaĉas al ĉiuj en ĉio, celante ne mian propran utilon, sed la utilon de la multaj, por ke ili saviĝu.

Capitro 11

1 Vi estu imitantoj de mi, kiel mi ankaŭ estas imitanto de Kristo.
2 Mi laŭdas vin, ke vi min memoras en ĉio, kaj ke vi firme tenas la tradiciojn, ĝuste kiel mi transdonis ilin al vi. **3** Sed mi volas sciigi vin, ke la kapo de ĉiu viro estas Kristo; kaj la kapo de virino estas viro; kaj la kapo de Kristo estas Dio. **4** Ĉiu viro, preĝanta aŭ profetanta kun kapo kovrita, malhonoras sian kapon. **5** Sed ĉiu virino, preĝanta aŭ profetanta kun kapo senvuala, malhonoras sian kapon; ĉar tio estas tia sama, kvazaŭ ŝi estus razita. **6** Ĉar se virino ne estas vualita, ŝi ankaŭ tondiĝu; sed se estas hontinde por virino esti kun haroj tonditaj aŭ razitaj, ŝi estu vualita. **7** Ĉar viro devas ne havi la kapon vualita, pro tio, ke li estas la bildo kaj gloro de Dio; sed virino estas la gloro de viro. **8** Ĉar viro ne estas el virino, sed virino el viro; **9** ĉar ankaŭ viro ne estas kreita por virino, sed virino por viro; **10** pro tio virino devas havi sur la kapo signon de aŭtoritato, pro la anĝeloj. **11** Tamen ne ekzistas virino sen viro, nek viro sen virino, en la Sinjoro. **12** Ĉar kiel virino estas el viro, tiel same ankaŭ estas viro per virino; sed ĉio estas el Dio. **13** Juĝu en vi mem: ĉu decas, ke virino preĝu al Dio nevualite? **14** Ĉu eĉ la naturo mem ne instruas vin,

ke se viro havas longajn harojn, tio estas por li malhonoro? ¹⁵ Sed se virino havas longajn harojn, tio estas por ŝi gloro; ĉar ŝiaj haroj estas donitaj al ŝi kiel kovraĵo. ¹⁶ Sed se iu ŝajnas esti disputema, ni ne havas tian kutimon, nek la eklezioj de Dio.

¹⁷ Sed ordonante al vi jene, mi ne laŭdas vin, ke vi kunvenas ne por pliboniĝo, sed por malpliboniĝo. ¹⁸ Ĉar unue mi aŭdas, ke kiam vi kunvenas en la eklezio, ekzistas inter vi skismoj; kaj mi parte kredas tion. ¹⁹ Ĉar necese estas, ke ankaŭ herezoj estu inter vi, por ke la aprobitoj evidentigu inter vi. ²⁰ Kiam do vi kunvenas, estas neeble manĝi la Sinjoran vespermanĝon; ²¹ ĉar en via manĝado ĉiu antau alia prenas sian propran vespermanĝon; kaj unu malsatas, kaj alia drinkas. ²² Kio? ĉu vi ne havas domojn, en kiuj vi povas manĝi kaj trinki? aŭ ĉu vi malestimas la eklezion de Dio, kaj hontigas la ne-havantojn? Kion mi diros? ĉu mi vin laŭdos en tio? Mi ja vin ne laŭdas. ²³ Ĉar mi ricevis de la Sinjoro tion, kion mi ankaŭ transdonis al vi, ke la Sinjoro Jesuo en la nokto, en kiu li estis perfidata, prenis panon; ²⁴ kaj doninte dankon, li dispecigis ĝin, kaj diris: Ĉio tio estas mia korpo, kiu estas por vi; ĉi tion faru por memorigo pri mi. ²⁵ Tiel same ankaŭ la kalikon post la vespermanĝo, dirante: Ĉi tiu kaliko estas la nova interligo en mia sango; ĉi tion faru ĉiufoje, kiam vi trinkos, por memorigo pri mi. ²⁶ Ĉar ĉiufoje, kiam vi manĝos ĉi tiun panon kaj trinkos la kalikon, vi proklamos la morton de la Sinjoro, ĝis li venos. ²⁷ Tial ĉiu, kiu neinde manĝos la panon aŭ trinkos la kalikon de la Sinjoro, kulpigos pri la korpo kaj la sango de la Sinjoro. ²⁸ Sed oni sin provu, kaj tiele manĝu el la pano kaj trinku el la kaliko. ²⁹ Ĉar la manganto kaj trinkanto mangas kaj trinkas juĝon al si mem, se li ne pripensas la korpon. ³⁰ Pro tio multaj inter vi estas malfortaj kaj malsanaj, kaj ne malmultaj dormas. ³¹ Sed se ni pripensus nin mem, ni ne estus juĝitaj. ³² Sed kiam ni estas juĝataj, ni estas punataj de la Sinjoro, por ke ni ne estu kondamnitaj kune kun

la mondo. ³³ Tial, miaj fratoj, kiam vi kunvenas por manĝi, atendu unu la alian. ³⁴ Se iu malsatas, li manĝu hejme, por ke via kunvenado ne enkonduku juĝon. Kaj la ceteron mi ordigos, kiam mi venos.

Ĉapitro 12

¹ Rilate spiritajn donacojn, fratoj, mi ne volas, ke vi estu nesciantaj. ² Vi scias, ke kiam vi estis nacianoj, vi estis forkondukataj al tiuj mutaj idoloj, kiel ajn oni vin kondukis. ³ Tial mi sciigas vin, ke ne-niu parolanta en la Spirito de Dio diras: Jesuo estas anatemita; kaj neniu povas diri: Jesuo estas Sinjoro, krom per la Sankta Spirito.

⁴ Ekzistas diverseco de donacoj, sed la sama Spirito. ⁵ Kaj ekzistas diverseco de servoj, kaj la sama Sinjoro. ⁶ Kaj ekzistas diverseco de energioj, sed la sama Dio, kiu energias ĉion en ĉiuj. ⁷ Sed al ĉiu estas donita la elmontro de la Spirito por utilo. ⁸ Ĉar al unu estas donita per la Spirito la vorto de saĝeco; kaj al alia, la vorto de scio, laŭ la sama Spirito; ⁹ al alia, fido, en la sama Spirito; al alia, donacoj de resanigoj, en la unu Spirito; ¹⁰ kaj al alia, energioj por mirakloj; kaj al alia, profetpovo; kaj al alia, distingoj de spiritoj; al alia, diversaj lingvoj; kaj al alia, interpreto de lingvoj; ¹¹ sed ĉion tion energias la unu sama Spirito, dividante al ĉiu aparte, kiel al li placas.

¹² Ĉar kiel la korpo estas unu, kaj havas multajn membrojn, kaj ĉiuj membroj de la korpo, estante multaj, estas unu korpo; tiel same ankaŭ estas Kristo. ¹³ Ĉar en unu Spirito ni ĉiuj baptiĝis en unu korpon, ĉu Judoj aŭ Grekoj, ĉu sklavoj aŭ liberaj; kaj ĉiuj estas trinigitaj el unu Spirito. ¹⁴ Ĉar la korpo estas ne unu membro, sed multaj. ¹⁵ Se la piedo diros: Pro tio, ke mi ne estas la mano, mi ne apartenas al la korpo—ne sekvas de tio, ke ĝi ne apartenas al la korpo. ¹⁶ Kaj se la orelo diros: Pro tio, ke mi ne estas la okulo, mi ne apart-

enas al la korpo—ne sekvas de tio, ke ĝi ne apartenas al la korpo.¹⁷ Se la tuta korpo estus okulo, kie estus la aŭdado? Se la tuta korpo estus aŭdado, kie estus la flarado?¹⁸ Sed Dio jam metis la membrojn al la korpo, ĉiun, kiel al Li plaĉis.¹⁹ Kaj se ĉiuj estus unu membro, kie estus la korpo?²⁰ Nun do ekzistas multaj membroj, sed unu korpo.²¹ Kaj la okulo ne povas diri al la mano: Mi vin ne bezonas; nek same la kapo al la piedoj: Mi vin ne bezonas.²² Sed multe plie la ŝajne malfortaj membroj de la korpo estas necesaj;²³ kaj al tiuj partoj de la korpo, kiujn ni opinias malpli honorindaj, ni donas pli abundan honoron; kaj niaj negraciaj partoj havas pli abundan gracion;²⁴ sed niaj graciaj partoj ne havas bezonon; tamen Dio kunkordigis la korpon, doninte pli abundan honoron al la parto, kiu havas mankon,²⁵ por ke ne estu skismo en la korpo; sed ke la membroj prizorgu egale unu la alian.²⁶ Kaj se unu membro suferas, ĉiuj membroj kune suferas; aŭ se unu membro honorigas, ĉiuj membroj kunĝojas.²⁷ Vi do estas la korpo de Kristo, kaj membroj en ĝi, ĉiu laŭ sia parto.²⁸ Kaj Dio metis iujn en la eklezio, unue apostolojn, due profetojn, trie instruantojn, poste miraklojn, poste donacojn de kuracado, helpojn, direktojn, diversajn lingvojn.²⁹ Ĉu ĉiuj estas apostoloj? ĉu ĉiuj profetoj? ĉu ĉiuj instruantoj? ĉu ĉiuj mirakluloj?³⁰ ĉu ĉiuj havas kuracan povon? ĉu ĉiuj parolas per lingvoj? ĉu ĉiuj interpretas?³¹ Sed vi deziru forte la pligrandajn donacojn. Kaj ankoraŭ pli preferindan vojon mi montras al vi.

Ĉapitro 13

¹ Se mi parolus la lingvojn de homoj kaj anĝeloj, sed ne havus amon, mi fariĝus sonanta kupro aŭ tintanta cimbalo.² Kaj se mi posedus la profetpovon, kaj komprenus ĉiujn misterojn kaj ĉian scion; kaj se mi havus ĉian fidon, tiel ke mi povus formovi montojn,

sed ne havus amon, mi estus nenio. ³ Kaj se mi disdonus mian tutan havon por nutri la malsatulojn, kaj se mi lasus mian korpon por forbrulo, sed ne havus amon, per tio mi neniom profitus. ⁴ Amo longe suferas, kaj bonfaras; amo ne envias; amo ne fanfaronas, ne ŝveligas sin, ⁵ ne kondutas maldece, ne celas por si mem, ne kolerigas, ne pripensas malbonon, ⁶ ne ĝojas pri maljusteco, sed kunĝojas kun vereco; ⁷ ĉion toleras, ĉion kredas, ĉion esperas, ĉion eltenas. ⁸ Amo neniam pereas; sed, ĉu estas profetadoj, ili neniiĝos; ĉu lingvoj, ili ĉesiĝos; ĉu estas scio, ĝi neniiĝos. ⁹ Ĉar ni scias laŭparte, kaj ni profetadas laŭparte; ¹⁰ sed kiam venos perfektaĵo, tiam neniiĝos tio, kio estas laŭparta. ¹¹ Kiam mi estis infano, kiel infano mi parolis, kiel infano mi sentis, kiel infano mi pensis; nun fariĝinte plenaĝulo, mi jam forigis la infanaĝojn. ¹² Ĉar nun ni vidas per spegulo, malhele; sed tiam okulon ĉe okulo; nun mi konas laŭparte; sed tiam mi konos tiel same, kiel ankaŭ mi estas konita. ¹³ Restas do nun fido, espero, amo, tiuj tri; kaj la plej granda el ili estas amo.

Ĉapitro 14

¹ Sekvu amon; tamen deziregu spiritajn donacojn, sed prefere, ke vi profetadu. ² Ĉar tiu, kiu per lingvo parolas, ne al homoj parolas, sed al Dio; ĉar neniu komprenas, sed en la spirito li parolas misterojn. ³ Sed la profetanto parolas al homoj edifon kaj konsilon kaj konsolon. ⁴ Tiu, kiu per lingvo parolas, edifas sin mem; sed la profetanto edifas la eklezion. ⁵ Mi volas, ke vi ĉiu parolu per lingvoj, sed prefere, ke vi profetadu; kaj pli granda estas la profetanto, ol la per lingvoj parolanta, krom se li ankaŭ interpretas, por ke la eklezio ricevu edifon. ⁶ Sed nun, fratoj, se mi venus al vi, parolante per lingvoj, kiel mi vin helpus, se mi ne parolus al vi, aŭ en formo de malkaŝado, aŭ de sciado, aŭ de profetado, aŭ de instruado? ⁷ Eĉ la

se vivaĵoj, kiuj produktas sonon, ĉu fluto, ĉu harpo, se ili ne donas diferencon en la sonoj, kiel oni scios, kio estas flutata aŭ harpata? **8** Ĉar se la trumpeteto donos necertan voĉon, kiu pretiĝos por batalo? **9** Tiel ankaŭ vi, se vi per la lango ne donas parolon facile kompreneblan, kiel oni scios, kio estas parolata? ĉar en la aeron vi parolus. **10** Eble estas tiom da specoj de voĉoj en la mondo, kaj nenia estas sensignifa. **11** Se do mi ne scios la signifon de la voĉo, mi estos, rilate la parolanton, barbaro, kaj la parolanto estos por mi barbaro. **12** Tiel same ankaŭ vi, dum vi fervore deziras spiritajn donacojn, klopođu, ke vi havu abunde por la edifo de la eklezio. **13** Tial kiu parolas per lingvo, tiu preĝu, ke li interpretu. **14** Ĉar se mi preĝas per lingvo, mia spirito preĝas, sed mia intelekto estas senfrukta. **15** Kio do estas? Mi preĝos spirite, kaj mi preĝos ankaŭ intelekte; mi kantos spirite, kaj mi kantos ankaŭ intelekte. **16** Alie, se vi benas spirite, kiamaniere tiu, kiu okupas la lokon de la malklerulo, diros Amen ĉe via dankesprimo? ĉar li ne scias, kion vi diras. **17** Ĉar vi ja bone dankesprimas, sed la alia ne estas edifata. **18** Mi dankas Dion, mi parolas per lingvoj pli ol vi ĉiuj; **19** tamen en la eklezio mi preferus paroli kvin vortojn per mia intelekto, por ke mi instruu ankaŭ aliajn, ol dek mil vortojn per lingvo.

20 Fratoj, ne estu infanoj en viaj mensoj; tamen en malico estu infanetoj, sed en la mensoj estu plenaĝuloj. **21** En la leĝo estas skribite: Per balbutantaj lipoj kaj per lingvo fremda Mi parolos al ĉi tiu popolo; kaj tamen tiel ili ne volos aŭskulti Min, diras la Eternulo. **22** Tial la lingvoj estas kiel signo, ne al la kredantoj, sed al la nekredantoj; sed la profetpovo estas kiel signo, ne al la nekredantoj, sed al la kredantoj. **23** Se do la tutaj eklezioj kunvenos, kaj ĉiuj parolos per lingvoj, kaj tien envenos nekleruloj aŭ nekredantoj, ĉu ili ne diros, ke vi frenezas? **24** Sed se ĉiuj profetas, kaj envenos nekredanto aŭ neklerulo, li estos konvinkata de ĉiuj, li estos juĝata de ĉiuj; **25** la

sekretoj de lia koro estos elmontrataj; kaj sekve li falos sur sian vizagón kaj adoros Dion, deklarante, ke Dio ja estas ĉe li.

26 Kio do estas, fratoj? Kiam vi kunvenas, ĉiu havas psalmon, havas instruon, havas malkaĉajon, havas lingvon, havas interpretajon. Ĉio fariĝu por edifo. **27** Se oni parolas per lingvo, tio estu duope, aŭ triope je plejmulto, kaj laŭvice; kaj unu interpretu; **28** sed se ne ĉeestas interpretanto, oni silentu en la eklezio; kaj li parolu al si kaj al Dio. **29** Kaj la profetoj parolu duope aŭ triope, kaj la aliaj interdiferencigu. **30** Sed se al alia apudsidanta io malkaŝiĝos, la unua silentu. **31** Ĉar vi ĉiuj povas profeti unuope laŭvice, por ke ĉiuj lernu, kaj ĉiuj ricevu konsilon; **32** kaj la spiritoj de la profetoj estas submetataj al la profetoj; **33** ĉar Dio estas Dio ne de konfuzo, sed de paco; kiel en ĉiuj eklezioj de la sanktuloj.

34 La virinoj silentadu en la eklezioj; ĉar ne estas permesate al ili paroli, sed ili submetiĝu, kiel ankaŭ diras la leĝo. **35** Kaj se ili volas lerni ion, ili demandu al siaj edzoj hejme; ĉar estas honte por virino paroli en la eklezio. **36** Kio? ĉu el vi la vorto de Dio eliris? ĉu ĝi venis al vi solaj?

37 Se iu ŝajnas al si esti profeto aŭ laŭspirita, li sciigū pri tio, kion mi skribas al vi, ke ĝi estas la ordono de la Sinjoro. **38** Sed se iu ne scias, li ne sciu.

39 Tial, fratoj,deziregu profeti, kaj ne malpermesu paroli per lingvoj. **40** Sed ĉio fariĝu konvene kaj laŭorde.

Ĉapitro 15

1 Kaj mi sciigas vin, fratoj, pri la evangelio, kiun mi predikis al vi, kiun ankaŭ vi ricevis, en kiu ankaŭ vi staras, **2** per kiu vi saviĝis; se vi en memoro tenas, per kiuj vortoj mi ĝin predikis al vi, krom se vi kredis vane. **3** Ĉar mi transdonis al vi komence tion, kion mi an-

kaŭ ricevis, ke Kristo mortis pro niaj pekoj laŭ la Skriboj; **4** kaj ke li estis entombigita; kaj ke li releviĝis la trian tagon laŭ la Skriboj; **5** kaj ke li aperis al Kefas; poste al la dek du; **6** poste li aperis al pli ol kvintcent fratoj samtempe, el kiuj la plimulto restas ĝis nun, sed kelkaj jam ekdormis; **7** poste li aperis al Jakobo; poste al ĉiuj apostoloj; **8** kaj fine li aperis al mi ankaŭ, kiel al infano ekstertempe naskita. **9** Ĉar mi estas la plej malgranda el la apostoloj, kaj ne meritas esti nomata apostolo pro tio, ke mi persekutis la eklezion de Dio. **10** Sed per la graco de Dio mi estas tio, kio mi estas; kaj Lia graco donacita al mi montriĝis ne vana; sed mi laboregis pli abunde ol la ceteraj; tamen ne mi, sed la graco de Dio, kiu estis kun mi. **11** Ĉu do mi, ĉu ili, tiel ni predikas, kaj tiel vi kredis.

12 Nu, se Kristo estas predikata, ke li releviĝis el la mortintoj, kiel do diras kelkaj el vi, ke ne ekzistas releviĝo de mortintoj? **13** Sed se ne ekzistas releviĝo de mortintoj, ankaŭ Kristo ne releviĝis; **14** kaj se Kristo ne releviĝis, vana ja estas nia predikado, vana ankaŭ estas via fido. **15** Jes, kaj ni montriĝis kiel falsaj atestantoj de Dio; tial ke ni atestis pri Dio, ke Li relevis Kriston; kiun Li ne relevis, se la mortintoj ja ne releviĝas. **16** Ĉar se la mortintoj ne releviĝas, ankaŭ Kristo ne releviĝis; **17** kaj se Kristo ne releviĝis, via fido estas vana; vi estas ankoraŭ en viaj pekoj. **18** Tiuokaze ankaŭ pereis la ekdormintoj en Kristo. **19** Se nur en ĉi tiu vivo ni esperis en Kristo, ni estas el ĉiuj homoj la plej mizeraj.

20 Sed nun Kristo releviĝis el la mortintoj, la unuaĵo de la dormantoj. **21** Ĉar tial, ke per homo venis la morto, per homo ankaŭ venis la releviĝo de la mortintoj. **22** Ĉar kiel en Adam ĉiuj mortas, tiel same ankaŭ en Kristo ĉiuj estos vivigitaj. **23** Sed ĉiu en sia propra vico: Kristo la unuaĵo, poste tiuj, kiuj apartenas al Kristo, ĉe lia alveno. **24** Poste venos la fino, kiam li transdonos la reĝecon al Dio, al la Patro; kiam li estos neniiiginta ĉian regadon kaj ĉian aŭtoritaton

kaj potencon. **25** Ĉar li devas reĝadi, ĝis li metos ĉiujn malamikojn sub siajn piedojn. **26** La lasta neniigota malamiko estas la morto. **27** Ĉar: Ĉion Li metis sub liajn piedojn. Sed kiam estas dirate: Ĉio estas submetita, estas evidente, ke esceptita estas Tiu, kiu submetis ĉion al li. **28** Kaj kiam ĉio estos submetita al li, tiam la Filo ankaŭ mem estos submetita al Tiu, kiu submetis ĉion al li, por ke Dio estu ĉio en ĉio.

29 Alie kion faros tiuj, kiuj baptiĝas pro la mortintoj? Se la mortintoj tute ne releviĝas, kial do ili baptiĝas pro ili? **30** kial ni ankaŭ endanĝeriĝas ĉiun horon? **31** Mi asertas per la singratulado pro vi, fratoj, kiun mi havas en Kristo Jesuo, nia Sinjoro, mi mortas ĉiutage. **32** Se laŭ homa maniero mi batalis kontraŭ bestoj en Efeso, kiel mi per tio profitas? Se la mortintoj ne releviĝas, ni manĝu kaj trinku, ĉar morgaŭ ni mortos. **33** Ne trompiĝu; Malbonaj kuniĝoj malbonigas bonajn morojn. **34** Malebriĝu en justeco, kaj ne peku; ĉar kelkaj havas nenian scion pri Dio; mi tion diras, por hontigi vin.

35 Sed iu diros: Kiel la mortintoj releviĝas? kaj kun kia korpo ili venas? **36** Ho malsagulo! tio, kion vi mem semas, ne viviĝas, se ĝi ne mortos; **37** kaj tio, kion vi semas, estas ne la estonta korpo, sed nuda grenero, eble de tritiko, aŭ de alia speco; **38** sed Dio donas la ĝi korpon, kiel Li volis, kaj al ĉiu semo ĝian propran korpon. **39** Ne ĉiu karno estas unu sama karno; sed ekzistas unu karno de homoj, kaj alia de bestoj, kaj alia karno de birdoj, kaj alia de fiŝoj. **40** Ekzistas ankaŭ korpoj ĉielaj kaj korpoj teraj; sed la gloro de la ĉielaj estas unu, kaj la gloro de la teraj estas alia. **41** Ekzistas unu gloro de la suno, kaj alia gloro de la luno, kaj alia gloro de la steloj; ĉar unu stelo diferencias de alia stelo rilate al gloro. **42** Tia sama ankaŭ estas la releviĝo de la mortintoj. Ĝi estas semata en putreco, ĝi releviĝas en senputreco; **43** ĝi estas semata en malhonoro, ĝi releviĝas en gloro; ĝi estas semata en malforteco, ĝi releviĝas en potenco; **44** ĝi estas

semata laŭanima korpo, ĝi releviĝas laŭspiritita korpo. Se ekzistas laŭanima korpo, ekzistas ankaŭ laŭspiritita korpo. ⁴⁵ Tiele ankaŭ estas skribite: La unua homo Adam fariĝis viva animo. La lasta Adam fariĝis viviganta spirito. ⁴⁶ Tamen unua estas ne tio, kio estas laŭspiritita, sed tio, kio estas laŭanima; poste tio, kio estas laŭspiritita. ⁴⁷ La unua homo estas el la tero, el polva; la dua homo estas el la ĉielo. ⁴⁸ Kia estas la elpolvulo, tiaj estas ankaŭ la elpolvuloj; kaj kia estas la elĉielulo, tiaj estas ankaŭ la elĉieluloj. ⁴⁹ Kaj kiel ni portis la figuron de la elpolvulo, tiel same ni portos la figuron de la elĉielulo.

⁵⁰ Kaj la jenon mi diras, fratoj, ke karno kaj sango ne povas heredi la regnon de Dio; kaj putreco ne heredas senputrecon. ⁵¹ Jen mi sciigas al vi misteron: Ni ne ĉiu dormos, sed ni ĉiu ŝanĝos, ⁵² en momento, en okula ekmovo, ĉe la lasta trumpetsono: ĉar la trumpeteto sonos, kaj la mortintoj releviĝos senputraj, kaj ni ŝanĝos. ⁵³ Ĉar estas necese, ke ĉi tiu putrema surmetu senputrecon, kaj ke ĉi tiu mortema surmetu senmortecon. ⁵⁴ Sed kiam ĉi tiu putrema surmetos senputrecon, kaj ĉi tiu mortema surmetos senmortecon, tiam plenumiĝos la skribita diro: La morto forglutiĝis en venko. ⁵⁵ Ho morto, kie estas via venko? Ho morto, kie estas via pikilo? ⁵⁶ La pikilo de la morto estas la peko; kaj la forto de la peko estas la leĝo; ⁵⁷ sed danko estu al Dio, kiu donas al ni la venkon per nia Sinjoro Jesuo Kristo. ⁵⁸ Tial, miaj amataj fratoj, estu firmaj, nemoveblaj, ĉiam abundaj en la laboro de la Sinjoro, sciante, ke via penado ne estas vanta en la Sinjoro.

Ĉapitro 16

¹ Nun rilate al la monkolekto pro la sanktuloj, kiel mi ordonis al la eklezioj de Galatujo, tiel ankaŭ vi faru. ² La unuan tagon de la semajno, ĉiu el vi provizu ĉe si laŭ tio, kion li prospere akiris, por ke

ne estu kolektoj tiam, kiam mi venos. **3** Kaj kiam mi alvenos, kiujn vi per leteroj aprobos, tiujn mi sendos, por alporti vian donacon al Jerusalem; **4** kaj se konvenos, ke mi ankaŭ tien vojaĝu, ili vojaĝos kun mi. **5** Sed mi venos al vi, kiam mi estos trapasinta Makedonujon; ĉar Makedonujon mi ja trapasos; **6** sed ĉe vi eble mi restos, aŭ eĉ travintros, por ke vi antaŭen irigu min, kien mi veturos. **7** Ĉar mi ne volas vidi vin nun dumvojaĝe; ĉar mi esperas resti kelkan tempon ĉe vi, se la Sinjoro permesos. **8** Sed mi restos en Efeso ĝis Pentekosto; **9** ĉar pordo granda kaj efika malfermiĝis al mi, kaj estas multaj kontraŭstarantoj.

10 Se Timoteo venos, zorgu, ke li estu ĉe vi sentime; ĉar li faras la laboron de la Sinjoro, kiel mi ankaŭ; **11** nenu do lin malestimu. Sed antaŭen irigu lin en paco, por ke li venu al mi; ĉar mi atendas lin kun la fratoj. **12** Sed rilate al la frato Apolos, mi multe petegis lin veni al vi kun la fratoj; sed tute mankis volo veni nun; sed li venos, kiam li havos oportunan tempon.

13 Viglu, staru firme en la fido, viriĝu, fortiĝu. **14** Ĉio via estu farta en amo.

15 Mi petegas vin, fratoj (vi konas la domon de Stefanas, ke ĝi estas la unuaĵo de la Aĥaja lando, kaj ke ili sin dediĉis al la servo de la sanktuloj), **16** ke vi ankaŭ submetiĝu al tiaj, kaj al ĉiu kunhel-panto kaj kunlaboranto. **17** Kaj mi ŝojas pro la alveno de Stefanas kaj Fortunato kaj Aĥaiko, tial, ke vian mankaĵon ili plenigis. **18** Ĉar ili refreŝigis mian spiriton kaj vian; rekonusi do tiajn.

19 La eklezioj de Azio vin salutas. Akvila kaj Priskila vin salutas multe en la Sinjoro, kune kun la eklezio en ilia domo. **20** Ĉiuj fratoj vin salutas. Salutu unu la alian per sankta kiso.

21 La saluto de mi, Paŭlo, per mia propra mano. **22** Se iu ne amas la Sinjoron Jesu Kristo, li estu anatemita. Maran-ata. **23** La graco de

la Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. [24](#) Mia amo estu kun vi ĉiuj en Kristo Jesuo. Amen.

La dua epistolo de la apostolo Paŭlo al la Korintanoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj la frato Timoteo, al la eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, kune kun ĉiuj sanktuloj, kiuj estas en la tuta Aĥaja lando: 2 Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de kompatoj kaj Dio de ĉia konsolo; 4 kiu konsoladas nin en nia tuta aflikto, por ke ni povu konsoli tiujn, kiuj iel afliktiĝas, per la konsolo, per kiu ni mem estas konsolataj de Dio. 5 Ĉar kiel la suferoj de Kristo abundas ĉe ni, tiel same abundas ankaŭ per Kristo nia konsolo. 6 Sed se ni afliktiĝas, tio estas por via konsolo kaj saviĝo; aŭ se ni konsoliĝas, tio estas por via konsolo, kiu energias, per la pacienca elportado de la samaj suferoj, kiujn ni ankaŭ suferadas; 7 kaj nia espero pri vi estas firma, ĉar ni scias, ke kiel vi estas partoprenantoj en la suferoj, tiel ankaŭ vi estas partoprenantoj en la konsolo. 8 Ĉar ni ne volas, ke vi nesciu, fratoj, pri la aflikto, kiu okazis al ni en Azio, ke ni ekstreme super la forto estis depremitaj, tiel, ke ni forte malesperis, eĉ pri la vivo; 9 ni ja ricevis la aljuĝon al morto en ni mem, por ke ni fidu ne nin mem, sed Dion, kiu levas la mortintojn, 10 kaj kiu nin forsavis el tia granda morto kaj forsavos; al kiu ni esperis, ke Li ankorau plu nin forsavos; 11 dum vi ankaŭ nin kunhelpas per via petegado, por ke, pro la donaco donita al ni per multaj personoj, danko estu donata de multaj pro ni.

12 Ĉar jen estas nia singratulado, nome la atesto de nia konsci-

enco, ke en sankteco kaj sincereco antaŭ Dio, ne laŭ homa saĝeco, sed laŭ la graco de Dio, ni kondutadis en la mondo, kaj precipi ĉe vi.¹³ Ĉar ni skribas al vi nenion alian krom tio, kion vi legas kaj pri-konsentas, kaj mi esperas, ke vi prikonsentos ĝis la fino; ¹⁴ kiel ankaŭ vi ja parte prikonsentis pri ni, ke ni estas via singratulado, tiel same, kiel vi ankaŭ estas la nia en la tago de nia Sinjoro Jesuo.

¹⁵ Kaj en ĉi tiu fidado mi intencis veni unue al vi, por ke vi havu duoblan gracon, ¹⁶ kaj vizitinte vin survoje, trairi en Makedonujon, kaj denove el Makedonujo veni al vi, kaj de vi esti antaŭen irigita al Judujo. ¹⁷ Kiam mi do tiel intencis, ĉu mi elmontris kapricemon? aŭ kion mi celas, ĉu mi tion celas laŭkarne, tiel ke estu ĉe mi la Jes, Jes, kaj la Ne, Ne? ¹⁸ Sed, kiel Dio estas fidela, nia parolo al vi ne estas Jes kaj Ne. ¹⁹ Ĉar la Filo de Dio, Jesuo Kristo, kiu de ni estas predikita inter vi, de mi kaj Silvano kaj Timoteo, ne estis Jes kaj Ne, sed en li la Jes estiĝis. ²⁰ Ĉar kiel ajn multaj estas la promesoj de Dio, en li estas la Jes; tial ankaŭ per li estas la Amen, por la gloro al Dio per ni. ²¹ Kaj tiu, kiu fortikigas nin kune kun vi en Kristo kaj sanktoleis nin, estas Dio, ²² kiu ankaŭ nin sigelis kaj donis al ni la antaŭ-garantiaĵon de la Spirito en niaj koroj.

²³ Sed mi vokas Dion kiel atestanton sur mian animon, ke por indulgi vin mi ankoraŭ ne venis al Korinto. ²⁴ Ne kvazaŭ ni estrus super via fido, sed ni estas kunhelpantoj de via ĝojo; ĉar per via fido vi staras.

Ĉapitro 2

¹ Sed mi decidis por mi mem, ke mi ne venos al vi denove en malĝojo. ² Ĉar se mi vin malĝojigas, kiu do min ĝojigas, krom tiu, kiu estas malĝojigata de mi? ³ Kaj mi skribis tion saman, por ke, veninte, mi ne havu malĝojon de tiuj, pri kiuj mi devus ĝoji, fidante pri

vi ĉiuj, ke mia ĝojo estas la ĝojo de vi ĉiuj. ⁴ Ĉar el multe da aflikto kaj kora dolorego mi skribis al vi kun multaj larmoj, ne por ke vi malĝoju, sed ke vi sciu la amon, kiun mi havas al vi abunde.

⁵ Sed se iu kaŭzis malĝojon, li kaŭzis malĝojon ne al mi, sed parte (por ne tro forte vin premi) al vi ĉiuj. ⁶ Sufiĉa al tia homo estas tiu puno, farita de la plimulto; ⁷ pro tio, kontraŭe, vi devus lin pardoni kaj konsoli, por ke tia homo neniel forglutiĝu per sia troa malĝojo. ⁸ Tial mi petegas vin, ke vi konfirmu al li vian amon. ⁹ Ĝuste por tio mi ja skribis, ke mi vin provu, ĉu vi en ĉio estas obeemaj. ¹⁰ Sed al kiu vi pardonas ion, mi ankaŭ; ĉar kion mi ankaŭ pardonis, se mi ion pardonis, mi tion faris pro vi antaŭ Kristo, ¹¹ por ke Satano ne gajnu profiton kontraŭ ni: ĉar ni ne estas sen scio pri liaj ruzoj.

¹² Kiam mi venis al Troas, por disvastigi tie la evangelion de Kristo, kaj kiam en la Sinjoro malfermiĝis al mi pordo, ¹³ mi ne ricevis ripozon por mia spirito, ĉar mi ne trovis mian fraton Tito; sed mi adiaŭis ilin kaj foriris al Makedonujo. ¹⁴ Sed danko estu al Dio, kiu ĉiam kondukadas nin triumfe en Kristo kaj montras ĉie per ni la bonodoron de Sia koniĝo. ¹⁵ Ĉar ni estas al Dio dolĉa odoro de Kristo, en la savatoj, kaj en la pereantoj; ¹⁶ al ĉi tiuj, odoro de morto al morto; al tiuj, odoro de vivo al vivo. Kaj kiu estas taŭga por ĉi tio? ¹⁷ Ĉar ni ne similas al multaj, kiuj faras la vorton de Dio komercaĵo; sed kun sincereco, kaj kiel per Dio, antaŭ Dio ni parolas en Kristo.

Ĉapitro 3

¹ Ĉu ni denove komencas nin mem rekomendi? aŭ ĉu ni bezonas, kiel iuj, leterojn rekomendajn al vi, aŭ de vi? ² Vi mem estas nia letero, skribita sur nia koro, kaj konata kaj legata de ĉiuj; ³ ĉar vi montriĝis, ke vi estas letero de Kristo liverita per ni, skribita ne per inko, sed per la Spirito de la vivanta Dio; ne sur ŝtonaj tabeloj, sed sur la

karnaj tabeloj de la koro. ⁴ Kaj tian fidon ni havas per Kristo al Dio; ⁵ ne kvazaŭ ni taŭgas ion fari per ni mem, sed nia taŭgeco estas el Dio, ⁶ kiu ankaŭ taŭgigis nin nin kiel administrantojn de nova interligo, ne laŭ litero, sed laŭ spirito; ĉar la litero mortigas, sed la spirito vivigas. ⁷ Sed se la administrado mortiga, esprimita per literoj kaj enĉizita sur ŝtonoj, estiĝis en gloro, tiel, ke la Izraelidoj ne povis fikse rigardi la vizaĝon de Moseo pro lia vizaĝa brileco, jam tamen malpliiĝanta, ⁸ kiel do la administrado spirita ne estos pli multe en gloro? ⁹ Ĉar se la administrado de kondamno estas gloro, multe pli abunde la administrado de justeco superas en gloro. ¹⁰ Ĉar vere tio, kio havis gloron, ne estis glorigita en ĉi tiu rilato, pro la superabunda gloro. ¹¹ Ĉar se tio, kio forpasas, havis gloron, ankorau pli multe tio, kio restadas, estas en gloro.

¹² Havante do tian esperon, ni uzas grandan liberecon de parolo, ¹³ kaj ne kiel Moseo, kiu metis vualon sur sian vizaĝon, por ke la Izraelidoj ne fikse rigardu ĝis finiĝo de tio, kio estis forpasanta; ¹⁴ sed iliaj animoj sensentiĝis; ĉar eĉ ĝis hodiaŭ, ĉe la legado de la malnova testamento, nelevita restadas tiu sama vualo, kiu estas forrigita en Kristo, ¹⁵ sed ĝis hodiaŭ, kiam ajn oni legas Moseon, vualo kuŝas sur ilia koro. ¹⁶ Sed kiam ajn oni turnas sin al la Sinjoro, la vualo estas forprenata. ¹⁷ La Sinjoro estas la Spirito; kaj kie estas la Spirito de la Sinjoro, tie estas libereco. ¹⁸ Sed ni ĉiuj, per nevualita vizaĝo spegulante la gloron de la Sinjoro, transformiĝas en la saman bildon, de gloro al gloro, kiel el la Sinjoro la Spirito.

Ĉapitro 4

¹ Pro tio, ke ni havas ĉi tiun administradon, kiel ni ricevis kompanon, ni ne senkuraĝiĝas; ² sed ni formetis la kaŝitajn aferojn de honoto, ne irante kun ruzeco kaj ne falsante la vorton de Dio, sed per

elmontro de la vero rekomendante nin al ĉies konscienco antaŭ Dio. ³ Sed se nia evangelio eble estas vualita, ĝi estas vualita rilate al tiuj, kiuj pereas; ⁴ en kiuj la dio de ĉi tiu mondo blindigis la animojn de la nekredantoj, por ke la lumo de la evangelio de la gloro de Kristo, kiu estas la bildo de Dio, ne brilu sur ilin. ⁵ Ĉar ni predikadas ne nin mem, sed Kriston Jesuon kiel Sinjoron, kaj nin mem kiel viajn servistojn pro Jesuo. ⁶ Ĉar Dio, kiu diris: El mallumo lumo brilos, Tiu brilis en niaj koroj, por doni lumenon de la scio de la gloro de Dio en la vizaĝo de Jesuo Kristo.

⁷ Sed ni havas ĉi tiun trezoron en argilaj vazoj, por ke la treega grandeco de la potenco estu de Dio, kaj ne de ni mem; ⁸ ni estas premegataj ĉe ĉiu flanko, tamen ne enanguligitaj; embarasataj, sed ne konsternataj; ⁹ persekutataj, sed ne forlasataj; faligataj, sed ne detruataj; ¹⁰ ĉiam portante en la korpo la mortiĝon de Jesuo, por ke la vivo ankaŭ de Jesuo elmontriĝu en nia korpo. ¹¹ Ĉar ni, la vivantoj, ĉiam estas submetataj al morto pro Jesuo, por ke la vivo ankaŭ de Jesuo elmontriĝu en nia morta karno. ¹² La morto do energias en ni, sed la vivo en vi. ¹³ Sed havante la saman spiriton de fido laŭ la skribo: Mi kredis, kaj tial mi parolis; ni ankaŭ kredas, kaj tial ankaŭ ni parolas; ¹⁴ sciante, ke Tiu, kiu levis la Sinjoron Jesuo, levos nin ankaŭ kun Jesuo kaj prezentos nin kun vi. ¹⁵ Ĉar ĉio estas pro vi, por ke la graco, multobligita per multaj, abundigu la dankon al la gloro de Dio.

¹⁶ Pro tio ni ne senkuraĝigas; sed kvankam nia ekster homo kandukiĝas, tamen nia interna homo renoviĝas tagon post tago. ¹⁷ Ĉar nia malpeza kaj momenta sufero elfaras por ni, pli kaj pli ekster mezuro, eternan pezon da gloro; ¹⁸ dum ni rigardas ne la vidataĵojn, sed la nevidataĵojn; ĉar la vidataĵoj estas tempaj, sed la nevidataĵoj estas eternaj.

Capitro 5

1 Ĉar ni scias, ke se la surtera loĝejo de nia tabernaklo dissolviĝos, ni havas de Dio konstruaĵon, domon ne manfaritan, eternan en la ĉieloj. **2** Ĉar vere en ĉi tiu ni ĝemas, sopirante al la survestado per nia loĝejo, kiu devenas de la ĉielo; **3** se almenaŭ, vestite, ni ne trovigos nudaj. **4** Ĉar ni, kiuj estas en ĉi tiu tabernaklo, ĝemas ŝargite, ne pro tio, ke ni deziras servostigi, sed ĉar ni deziras surveстиgi, por ke la mortaĝo estu elsortita de la vivo. **5** Kaj Tiu, kiu nin elfaris por ĉi tiu celo, estas Dio, kiu donis al ni la antaŭgarantiaĵon de la Spirito. **6** Ni do ĉiam ĝoje kuraĝas, kaj ni scias, ke dum ni ĉeestas en la korpo, ni forestas de la Sinjoro **7** (ĉar ni iradas fide, ne vide); **8** ni ĝoje kuraĝas, kaj ni plivolas foresti de la korpo kaj ĉeesti kun la Sinjoro. **9** Tial ankaŭ ni ambicias, ĉu ĉeestante aŭ forestante, esti akceptindaj ĉe li. **10** Ĉar ni ĉiuj devos elmontriĝi antaŭ la tribunala seĝo de Kristo, por ke ĉiu ricevu tion, kion li faris en la korpo, laŭ siaj fariĝoj, ĉu bonaj aŭ malbonaj.

11 Sciente do la timon al la Sinjoro, ni celas konvinki homojn, sed ni ja elmontriĝas al Dio; kaj ni esperas, ke ni elmontriĝas ankaŭ al viaj konsciencoj. **12** Ni ne denove nin rekomendas al vi, sed donas al vi kaŭzon fieriĝi pri ni, por ke vi havu ion respondi al tiuj, kiuj fieriĝas ŝajne kaj ne kore. **13** Ĉar ĉu ni estis frenezaj, tio estis pro Dio, aŭ ĉu ni estas seriozaj, tio estas pro vi. **14** Ĉar la amo de Kristo nin devigas; ĉar ni juĝas jene, ke ĉar unu mortis pro ĉiuj, tial ĉiuj mortis; **15** kaj li mortis pro ĉiuj, por ke la vivantoj jam vivu ne por si mem, sed por tiu, kiu pro ili mortis kaj releviĝis. **16** Tial ni de nun konas neniu laŭkarne; eĉ kvankam ni konis Kriston laŭkarne, tamen ni ne plu lin tiel konas. **17** Tial se iu homo estas en Kristo, estas jam nova kreitaĵo; la malnovaĵoj forpasis, jen ili jam estiĝis novaj. **18** Sed ĉio estas de Dio, kiu repacigis nin al Si mem per Kristo kaj donis al ni la administradon de la repacigo; **19** nome, ke Dio estis

en Kristo, repacigante la mondon al Si, ne alkalkulante al ili la kulpojn, kaj komisiis al ni la vorton repacigan.

20 Ni do estas ambasadoroj pro Kristo, kvazaŭ Dio per ni peta-dus; ni vin petegas pro Kristo, repaciĝu al Dio. **21** Tiun, kiu ne konis pekon, Li faris peko pro ni; por ke ni fariĝu justeco de Dio en li.

Capitro 6

1 Kaj kunlaborante kun li, ni petegas ankaŭ, ke vi ne vane akceptu la gracon de Dio **2** (ĉar Li diris:

En tempo de favoro Mi aŭskultis vin,

Kaj en tago de savo Mi helpis vin;

jen nun la tempo de favoro; jen nun la tago de savo); **3** ni donu en nenio okazon por maledifo, por ke oni ne kulpigu nian adminis-tradon; **4** sed en ĉio ni aprobigu nin, kiel servantoj de Dio, en multa pacienco, en suferoj, en afliktoj, en malfacilaĵoj, **5** en batovundoj, en malliberigoj, en tumultoj, en laboroj, en maldormoj, en malsatoj, **6** en ĉasteco, en sciado, en pacienco, en afableco, en Spirito Sankta, en amo senhipokrita, **7** en la vorto de vero, en la potenco de Dio; per la armaĵo de justeco dekstre kaj maldekstre, **8** per gloro kaj malgloro, per malbonfamo kaj bonfamo; kiel trompantoj, tamen verej; **9** kiel nekonataj, tamen bone konataj; kiel mortantaj, kaj jen ni vivas; kiel pune korektataj, tamen ne mortigataj; **10** kiel dolorplenaj, tamen ĉiam ĝojantaj; kiel malriĉaj, tamen multajn riĉigantaj; kiel nenion havantaj, tamen posedantaj ĉion.

11 Nia bušo estas malfermita al vi, ho Korintanoj, nia koro estas plivastigita. **12** Vi ne estas malvastigitaj en ni, sed vi estas malvasti-gitaj en viaj proprej internaĵoj. **13** Pro rekompenco samspeca do (mi parolas kiel al infanoj) vi ankaŭ estu plivastigitaj.

14 Ne estiĝu kunjuguloj maltaŭge kun nekredantoj; ĉar kian par-

toprenon havas justeco kun maljusteco? aŭ kian komunaĵon havas lumo kun mallumo? ¹⁵ Kaj kian akordon havas Kristo kun Belial? aŭ kian kunecon havas kredanto kun nekredanto? ¹⁶ Kaj kian konsenton havas templo de Dio kun idoloj? ĉar ni estas templo de Dio vivanta; kiel diris Dio: Mi loĝos inter ili, kaj Mi iros inter ili; kaj Mi estos ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. ¹⁷ Tial

Eliru el inter ili, kaj estu apartaj, diras la Eternulo,
Kaj ne tuŝu malpuraĵon;
Kaj Mi vin akceptos, ¹⁸ Kaj Mi estos por vi Patro,
Kaj vi estos Miaj filoj kaj filinoj, diras la Eternulo Plejpotenca.

Ĉapitro 7

¹ Havante do ĉi tiujn promesojn, amataj, ni purigu nin de ĉia malpureco karna kaj spirita, perfektigante sanktecon en la timo al Dio.

² Malfermu al ni viajn korojn; ni kontraŭ neniu maljuste agis, ni ruinigis neniu, al neniu ni friponis. ³ Ne por vin kondamni mi tion diras; ĉar mi antaŭe diris, ke vi estas en niaj koroj, por kune vivi kaj kune morti. ⁴ Granda estas mia parola libereco al vi, granda estas mia fiereco pri vi: mi estas plena de konsolo, al mi superabundas la ĝojo meze de nia tuta aflikto.

⁵ Ĉar eĉ kiam ni jam alvenis en Makedonujon, nia karno tute ne faciliĝis, sed ni ĉiel depremiĝis; ekstere estis bataloj, interne timoj.

⁶ Tamen Dio, kiu konsolas la humilulojn, konsolis nin per la alveno de Tito; ⁷ kaj ne nur per lia alveno, sed ankaŭ per la konsolo, per kiu li konsoliĝis pri vi, dum li pridiris al ni vian sopiron, vian doloron, vian fervoron pro mi; tiel, ke mi ankoraŭ pli ĝojis. ⁸ Ĉar kvankam mi vin malĝojigis per mia epistolo, mi ne bedaŭras pri tio, kvankam mi ja bedaŭras; ĉar mi vidas, ke tiu epistolo vin malĝojigis, sed nur mallonge. ⁹ Mi nun ĝojas, ne pro tio, ke vi malĝojis, sed pro

tio, ke vi malĝojis ĝis pento; ĉar vi laŭ Dio malĝojis, por ke vi havu nenian malutilon per mi. **10** Ĉar la malĝojo laŭ Dio elfaras penton ĝis savo, ne bedaŭrindan; sed la malĝojo de la mondo elfaras morton. **11** Ĉar jen kian zorgemon tiu sama malĝojo laŭ Dio elfaris en vi, plue kian senkulpigon, plue kian indignon, plue kian timon, plue kian sopiron, plue kian fervoron, plue kian venĝon! En ĉio vi elmontris vin puraj pri la afero. **12** Tial kvankam mi skribis al vi, tamen tio estis ne pro tiu, kiu faris la malbonon, nek pro tiu, kiu suferis la malbonon, sed por ke via zorgemo por ni elmontriĝu al vi mem antaŭ Dio. **13** Tial ni konsoligis; kaj en nia konsolo ni ĝojis des pli multege pro la ĝojo de Tito, ĉar lia animo estas refreŝigita de vi ĉiuj. **14** Ĉar se en io mi fanfaronis al li pro vi, mi ne hontis; sed kiel ni ĉion parolis vereme al vi, tiel same ankaŭ nia fanfaronado, kiun mi faris antaŭ Tito, montriĝis vera. **15** Kaj lia interna amo pli abundas al vi, dum li memoras la obeardon de vi ĉiuj, kiel kun timo kaj tremo vi lin akceptis. **16** Mi ĝojas, ke en ĉio mi povas fidi al vi.

Ĉapitro 8

1 Cetere, fratoj, ni sciigas al vi la gracon de Dio, kiu estas donacita en la eklezioj Makedonaj; **2** nome, en grava provo per suferado, la abundo de ilia ĝojo kaj ilia profunda malriĉeco abundis al la riĉo de ilia malavareco. **3** Ĉar mi konstatas, ke laŭ sia povo—jes, kaj super sia povo—ili donis memvole, **4** petegante nin per multe da petado fari tiun komplezon kaj la komunan helpservadon al la sanktuloj; **5** kaj ne kiel ni esperis, sed unue ili sin dediĉis al la Sinjoro, kaj al ni per la volo de Dio. **6** Tiel, ke ni instigis Titon, ke kiel li antaŭe komencis, tiel same li perfektigu en vi ĉi tiun pluan gracon. **7** Sed kiel al vi ĉio abundas: fido kaj parolo kaj scio kaj fervoro kaj via amo al ni, tiel abundu al vi ankaŭ ĉi tiu graco. **8** Mi parolas ne ordonante, sed

provante per la fervoro de aliaj la sincerecon de via amo ankaŭ. ⁹ Ĉar vi scias la gracon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke kvankam li estis riĉa, tamen pro vi li fariĝis malriĉa, por ke vi per lia malriĉeco fariĝu riĉaj. ¹⁰ Kaj en tio mi donas mian opinion; ĉar ĉi tio utilas por vi, kiuj unuaj komencis, antaŭ unu jaro, ne nur fari, sed ankaŭ voli. ¹¹ Sed nun kompletigu la faradon ankaŭ; tiel ke, kiel estis la volonteco voli, tiel ankaŭ estu la plenumo el via havo. ¹² Ĉar kie ekzistas la volonteco, ĝi estos akceptita laŭ la havo, ne laŭ la nehavo. ¹³ Ĉar mi diras tion, ne por ke aliaj estu faciligataj kaj vi premataj, ¹⁴ sed laŭ egaleco: via abundo nuntempe fariĝu por ilia manko, por ke ilia abundo fariĝu por via manko, por ke estu egaleco; ¹⁵ kiel estas skribite: Tiu, kiu kolektis pli, ne havis superflue, kaj tiu, kiu kolektis malpli, ne havis mankon.

¹⁶ Sed danko estu al Dio, kiu metas en la koron de Tito la saman zorgon pri vi. ¹⁷ Ĉar li ja akceptis la instigon; sed estante mem tre fervora, li ekiris al vi memvole. ¹⁸ Kaj ni sendis kune kun li la fraton, kies laŭdo en la evangelio disvastiĝas tra ĉiuj eklezioj; ¹⁹ kaj krom tio, li ankaŭ estis elektita de la eklezioj, por vojaĝadi kune kun ni rilate al ĉi tiu graco, kiun ni administradas al la gloro de la Sinjoro, kaj por elmontri nian volontecon, ²⁰ evitante tion, ke iu riproĉus nin rilate al ĉi tiu monhelpo, kiun ni administras; ²¹ ĉar ni celas aferojn konvenajn ne nur antaŭ la Sinjoro, sed ankaŭ antaŭ homoj. ²² Kaj ni sendis kune kun ili nian fraton, kiun ni ofte pruvis fervora en multaj aferoj, sed nun multe pli fervora pro la granda fido, kiun li havas al vi. ²³ Se iu demandas pri Tito, li estas mia kuno kaj mia kunlaboranto rilate al vi; se pri niaj fratoj, ili estas apostoloj de eklezioj, la gloro de Kristo. ²⁴ Vi do elmontru al ili antaŭ la eklezioj la pruvon de via amo kaj de nia fanfaronado pro vi.

Capitro 9

1 Ĉar pri la servado al la sanktuloj estas por mi superflue skribi al vi; **2** ĉar mi scias vian volontecon, pri kiu mi fanfaronas pro vi al la Makedonoj, ke la Aĥaja lando jam antaŭ unu jaro pretiĝis; kaj via fervoro instigis la plimulton el ili. **3** Sed mi sendis la fratojn, por ke nia fanfaronado pro vi ne fariĝu vanta rilate al ĉi tio, sed, kiel mi diris, por ke vi estu pretaj, **4** por ke, se venus kune kun mi iuj el Makedonujo kaj trovis vin ne pretaj, ni (por ne diri, vi) ne hontu pro ĉi tiu fido. **5** Mi do opiniis necesa, peti la fratojn, ke ili antaŭe iru al vi, kaj antaŭe pretigu vian de longe promesitan helpmonon, por ke tio estu preta, kiel volonte donita, kaj ne kiel eldevigita.

6 Sed jen: Tiu, kiu semas ŝpare, ankaŭ rikoltos ŝpare; kaj tiu, kiu semas malavare, ankaŭ rikoltos malavare. **7** Ĉiu faru laŭ tio, kion li intencas en la koro, ne domaĝante, nek pro neceseco; ĉar Dio amas donacanton ĝojan. **8** Kaj Dio povas abundigi ĉe vi ĉian gracon, por ke vi, havante ĉiam en ĉio ĉian sufiĉecon, abunde rilatu al ĉia bona faro; **9** kiel estas skribite:

Li ŝutis kaj donis al la malriĉuloj;

Lia justeco restas eterne.

10 Kaj Tiu, kiu donas semon al la semanto kaj panon por nutraĵo, donos kaj multobligos vian semotan semon, kaj plimultigos la fruktojn de via justeco; **11** dum vi pliriĉiĝos en ĉio al ĉia malavareco, kiu efikas per ni dankdonadon al Dio. **12** Ĉar la administrado de ĉi tiu servado ne nur kompletigas la mezuron de la bezonoj de la sanktuloj, sed ankaŭ abundas per multaj dankoj al Dio; **13** ĉar provinte vin per ĉi tiu administrado, ili glorias Dion pro la obeo de via konfeso al la evangelio de Kristo, kaj pro la malavareco de via donaco al ili kaj al ĉiuj; **14** dum ili mem ankaŭ, per petado por vi, tre sopiras al vi pro la grandega graco de Dio en vi. **15** Danko estu al Dio pro Lia neesprimebla donaco.

Capitro 10

1 Mi mem, Paŭlo, petegas vin pro la mildeco kaj dolĉanimeco de Kristo, mi, kiu en via ĉeesto estas humila inter vi, sed, forestante, tre kuraĝas rilate al vi: 2 mi mem petegas vin, ke ĉeestante, mi ne kuraĝu per la insisteco, per kiu mi bontrovas kuraĝi kontraŭ iuj, kiuj rigardas nin kiel laŭkarne iradantajn. 3 Ĉar kvankam ni iradas en karno, tamen ni ne militadas laŭ karno 4 (ĉar la iloj de nia militado estas ne laŭkarnaj, sed potencaj antaŭ Dio por la deĵetado de fortikajoj); 5 deĵetante diskutojn, kaj ĉian altaĵon levatan kontraŭ la scio konforma al Dio, kaj ekkaptante ĉiun penson al la obeo al Kristo, 6 kaj starante pretaj puni ĉian malobeon, tuj kiam via obeo plenumiĝos. 7 Vi rigardas la aferojn antaŭ via vizaĝo. Se iu fidas en si mem, ke li apartenas al Kristo, li denove pripensu en si mem, ke kiel li apartenas al Kristo, tiel same ankaŭ ni. 8 Ĉar eĉ se mi fierus iom supermezure pri nia aŭtoritato (kiun donis la Sinjoro, por vin edifi, kaj ne por vin dejeti), mi ne hontus; 9 por ke ne ŝajnu, kvazaŭ mi volus timigi vin per miaj leteroj. 10 Ĉar, oni diras, liaj leteroj estas gravaj kaj fortaj; sed lia korpa aspekto estas malforta, kaj lia parolo malŝatinda. 11 Tiu homo konsideru, ke kiaj, forestante, ni estas per letero, tiaj, ĉeestante, ni estas ankaŭ per agado. 12 Ĉar ni ne kuraĝas nin interkalkuli aŭ kompari kun iuj el la sin rekomendantaj; ĉar ili estas neprudentaj, mezurante sin laŭ si mem kaj komparante sin al si mem. 13 Sed ni fieros ne pretermezure, sed laŭ la amplekso de la mezurilo, kiun Dio destinis al ni, por mezuri, por atingi eĉ ĝis vi. 14 Ĉar ni ne tro etendas nin, kvazaŭ ni ne atingus ĝis vi; ĉar ni jam venis ĝis vi en la evangelio de Kristo, 15 ne fierante pretermezure, nome en laboroj malpropraj, sed esperante, ke dum kreskos via fido, ni kreskos en vi laŭ nia mezurilo ĝis plua abundo, 16 por prediki la evangelion ĝis la regionoj preter vi, kaj ne fieri pri malpropra mezurilo rilate al aferoj jam faritaj. 17 Sed kiu fieras, tiu fieru

en la Eternulo. ¹⁸ Ĉar ne tiu, kiu sin mem rekomendas, estas akceptata, sed tiu, kiun rekomendas la Sinjoro.

Ĉapitro 11

¹ Mi volas, ke vi pacience toleru min pro iom da malsâĝeco; sed efektive vi ja pacience min toleras. ² Ĉar mi ĵaluzas pri vi per Dia ĵaluzo, ĉar mi fianĉigis vin al unu edzo, por ke mi prezenti vin kiel ĉastan virgulinon al Kristo. ³ Sed mi timas, ke kiel trompis Evan la serpento per sia ruzeco, viaj animoj iel dekliniĝos for de la simpleco kaj la ĉasteco, kiu estas en Kristo. ⁴ Ĉar se iu vizitanto predikas alian Kriston, kiun ni ne predikis, aŭ se vi ricevas malsaman spiriton, kiun vi ne ricevis, aŭ malsaman evangelion, kiun vi ne akceptis, facilanime vi lin toleras. ⁵ Ĉar mi opinias, ke mi neniel malsuperas la plej eminentajn apostolojn. ⁶ Kaj kvankam mi estas neklera laŭ parolo, mi tamen ne tia estas laŭ scio; sed en ĉio ni malkaše agis ĉe vi inter ĉiuj. ⁷ Aŭ ĉu mi pekis, humiligante min, por ke vi estu altigitaj, en tio, ke mi senpage predikis al vi la evangelion de Dio? ⁸ Mi senigis aliajn ekleziojn, ricevante de ili pagon, por servi al vi; ⁹ kaj kiam mi ĉeestis ĉe vi kaj havis mankon, mi ne estis ŝarĝo sur iu; ĉar la fratoj, veninte el Makedonujo, plenigis la mezuron de mia bezono; kaj en ĉio mi tenis min ne ŝarĝa rilate vin, kaj ankoraŭ tenos. ¹⁰ Jen estas la vero de Kristo en mi, ke ĉi tiu fanfarono ne estos bari ta kontraŭ mi en la regionoj Aĥajaj. ¹¹ Kial? ĉu tial, ke mi vin ne amas? Dio scias. ¹² Sed kiel mi faras, tiel mi ankaŭ faros, por forigi la pretekston al tiuj, kiuj deziras pretekston, por ke, en kio ili fieras, ili troviĝu samaj, kiel ni. ¹³ Ĉar tiaj homoj estas falsaj apostoloj, trompemaj laboristoj, sin aliformante kvazaŭ apostolojn de Kristo. ¹⁴ Kaj nenia miro; ĉar Satano mem sin aliformas kvazaŭ anĝelon de

lumo. **15** Estas do nenio granda, se liaj servantoj ankaŭ sin aliformas kvazaŭ servantojn de justeco; ilia finiĝo estos laŭ iliaj faroj.

16 Denove mi diras: Neniu opiniu min malsaga; sed se vi ja tiel opinias min, tamen min akceptu kiel malsagan, por ke mi ankaŭ iom fanfaronu. **17** Tion, kion mi diras, mi diras ne laŭ la Sinjoro, sed kvazaŭ malsage, en ĉi tiu insistado pri fierado. **18** Ĉar multaj fanfaronas laŭ la karno, do mi ankaŭ fanfaronos. **19** Ĉar vi afable toleras malsagulojn, estante mem saĝaj. **20** Ĉar vi toleras homon, se li vin sklavigas, se li vin formanĝas, se li vin kaptas, se li sin altigas, se li batas al vi la vizaĝon. **21** Mi parolas kvazaŭ per sinmallaŭdo, kvazaŭ ni estus malfortigintaj. Tamen pri kio iu kuraĝas, pri tio (mi parolas en malsageco) mi ankaŭ kuraĝas. **22** Ĉu ili estas Hebreoj? mi ankaŭ. **23** Ĉu ili estas Izraelidoj? mi ankaŭ. **24** Ĉu ili estas el la idaro de Abraham? mi ankaŭ. **25** Ĉu ili estas servantoj al Kristo? (mi parolas kiel frenezulo) mi plie; en laboroj pli abunde, en malliberejoj pli abunde, en batoj supermezure, en mortiĝoj ofte. **26** De la Judoj kvinfoje mi ricevis batojn po kvardek sen unu. **27** Trifoje mi estas batita per vergoj, unofoje mi estas prijetita per ŝtonoj, trifoje mi suferis ŝipereon, nokton kaj tagon mi pasis en la profunda maro; **28** en oftaj vojaĝoj, en danĝeroj de riveroj, danĝeroj de rabistoj, danĝeroj de Judoj, danĝeroj de la nacianoj, danĝeroj en urbo, danĝeroj en dezero, danĝeroj en la maro, danĝeroj inter falsaj fratoj; **29** en laborego kaj sufero, en oftaj sendormigoj, en malsato kaj soifo, en oftaj fastoj, en malvarmo kaj senvesteco. **30** Krom tiuj aferoj eksteraj estas tio, kio min premas ĉiutage, nome la zorgado pri ĉiuj eklezioj. **31** Kiu estas malforta, kaj mi ne estas malforta? kiu estas faligata, kaj mi ne indignas? **32** Se mi nepre devas fanfaroni, mi fanfaronos pri tio, kio rilatas al mia malforteco. **33** La Dio kaj Patro de la Sinjoro Jesuo, Tiu, kiu ĉiam estas benata, scias, ke mi ne mensogas. **34** En Damasko, la urbestro sub la reĝo Aretas starigis gardistaronojn en la

urbo de la Damaskanoj, por min kapti; **33** kaj tra fenestro oni min delasis laŭflanke de la muro en korbo, kaj mi eliĝis de liaj manoj.

Ĉapitro 12

1 Mi nepre devas fanfaroni, kvankam tio ne konvenas; sed mi venos al vizioj kaj malkaŝoj de la Sinjoro. **2** Mi konas viron en Kristo, antaŭ dek kvar jaroj (ĉu en la korpo, mi ne scias, ĉu ekster la korpo, mi ne scias; Dio scias) eklevitan ĝis en la trian ĉielon; **3** kaj mi scias pri la tiela viro (ĉu en la korpo, aŭ ekster la korpo, mi ne scias; Dio scias), **4** ke li estis eklevita en Paradizon, kaj aŭdis nedireblajn vor-tojn, kiujn ne estas permesate al homo paroli. **5** Pro tia homo mi fieros; sed pro mi mem mi ne fieros, krom rilate al miaj malfortaĵoj. **6** Ĉar se mi deziras fieri, mi ne estos malsaga; ĉar mi diros la veron; sed mi min detenas, por ke neniu min opiniu supera ol tia, kia li vidas min, aŭ aŭdas ĉe mi. **7** Kaj pro la treega grandeco de la malkaŝoj—por ke mi ne tro altiĝu, estis donita al mi dornego por la karno, sendito de Satano, por min kontuzi, por ke mi ne tro altiĝu. **8** Pri tio mi petegis trifioje la Sinjoron, ke ĝi foriru de mi. **9** Kaj li di-ris al mi: Mia graco sufiĉas por vi, ĉar mia potenco perfektiĝas en malforteco. Plej ĝoje do mi plivole fieros pri miaj malfortaĵoj, por ke la potenco de Kristo kovru min. **10** Mi do plezuron havas en mal-fortaĵoj, en atenco, en bezonegoj, en persekutoj, en suferoj, pro Kristo; ĉar kiam mi estas malforta, tiam mi estas fortia.

11 Mi malsagigis; vi min devigis; ĉar mi devus estis laŭdata de vi; ĉar en nenio mi malsuperis la plej eminentajn apostolojn, kvankam mi estas nenio. **12** Vere la signoj de apostolo estis elfaritaj inter vi en ĉia pacienco, per signoj kaj mirindajoj kaj potencaj. **13** Ĉar en kio vi fariĝis malsuperaj kompare al la aliaj eklezioj, krom en tio, ke mi mem ne ŝargigis al vi? pardonu al mi ĉi tiun maljustaĵon.

14 Jen la trian fojon mi min tenas preta veni al vi; kaj mi ne farigôs ŝarĝo por vi, ĉar mi celas ne viajn, sed vin; ĉar devus provizi ne la idoj por la gepatroj, sed la gepatroj por la idoj. **15** Kaj plej ĝoje mi elspezos kaj elspeziĝos por viaj animoj. Se mi vin amas pli abunde, ĉu mi estas des malpli amata? **16** Tio estu, tamen mi ne estis ŝarĝo por vi; sed estante ruzema, mi vin kaptis per logo. **17** Ĉu mi superruzis vin per iu el tiuj, kiujn mi sendis al vi? **18** Mi instigis al Tito, kaj kune kun li mi sendis la fraton. Ĉu Tito vin superruzis? ĉu ni ne iradis laŭ la sama Spirito? ĉu ni ne iradis en la samaj piedosignoj?

19 Vi ankoraŭ nun ĉiam pensas, ke ni nin senkulpigas antaŭ vi. Antaŭ Dio, ni parolas en Kristo. Sed ĉio, amataj miaj, estas por via edifo. **20** Ĉar mi timas, ke veninte, mi iel ne trovos vin tiaj, kiajn mi volas; kaj ke mi mem estos trovata tia, kian vi ne volas; ke iel estos malpaco, jaluzo, koleroj, partioj, kalumnioj, murmurado, ŝveliĝoj, tumultoj; **21** ke kiam mi revenos, mia Dio min humiligos antaŭ vi, kaj mi malĝojos pro multaj, kiuj jam antaŭe pekis kaj ne pentis pri la malpureco kaj adulto kaj volupto, kiujn ili faris.

Ĉapitro 13

1 Jen la trian fojon mi venas al vi. Laŭ la diro de du atestantoj aŭ tri ĉiu vorto estu konfirmita. **2** Mi antaŭdiris, kaj mi nun antaŭdiras, kiel ĉeestante la duan fojon, tiel nun forestante, al la jam pekintaj kaj al ĉiuj ceteraj, ke se mi revenos, mi ne indulgos; **3** ĉar vi serĉas pruvon de tio, ke parolas en mi Kristo, kiu rilate al vi ne estas malforta, sed energias en vi; **4** ĉar li estis krucumita pro malforto, tamen li vivas per la potenco de Dio. Ĉar ni ankaŭ estas malfortaj kune kun li, sed ni vivos kune kun li per la potenco de Dio rilate al vi. **5** Provu vin mem, ĉu vi estas en la fido; ekzamenu vin mem. Aŭ ĉu vi ne sci as pri vi mem, ke Jesuo Kristo estas en vi? se ja vi ne estas malapro-

bindaj. **6** Sed mi esperas, ke vi sciîgos, ke ni ne estas malaprobindaj. **7** Ni pregas al Dio, ke vi faru nenan malbonon; ne por tio, ke ni montriû aprobataj, sed por ke vi faradu tion, kio estas honorinda, eĉ kvankam ni estus malaprobindaj. **8** Ĉar ni ne povas fari ion kontraŭ la vero, sed nur por la vero. **9** Ĉar ni ĝojas, kiam ni estas malfortaj kaj vi estas fortaj; ankaŭ ni pregas por via perfektiĝo. **10** Pro tio mi skribas ĉi tion, forestante, por ke, ĉeestante, mi ne agu severe laŭ la aŭtoritato, kiun la Sinjoro donis al mi por edifado kaj ne por dejetado.

11 Fine, fratoj, adiaŭ. Perfektiĝu, konsoliĝu, estu unuanimaj, vivu pace; kaj la Dio de amo kaj paco estos ĉe vi. **12** Salutu unu la alian per sankta kiso.

13 Ĉiuj sanktuloj vin salutas.

14 La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj la amo de Dio kaj la kuneco de la Sankta Spirito estu kun vi ĉiuj.

La epistolo de la apostolo Paŭlo al la Galatoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, apostolo (ne de homoj, nek per homo, sed per Jesuo Kristo, kaj Dio, la Patro, kiu levis lin el la mortintoj), **2** kaj ĉiuj fratoj, kiuj estas kun mi, al la eklezioj de Galatujo: **3** Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **4** kiu sin donis pro niaj pekoj, por liberigi nin el la nuna malbona mondo, laŭ la volo de nia Dio kaj Patro; **5** al kiu estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.

6 Mi miras, ke tiel rapide vi foriĝas for de Tiu, kiu vokis vin en la gracon de Kristo, al malsama evangelio; **7** kiu ja ne estas alia, sed troviĝas iuj, kiuj vin maltrankviligas kaj deziras renversi la evangelion de Kristo. **8** Tamen se eĉ ni, aŭ anĝelo el la ĉielo, al vi instruus ian evangelion krom tiu, kiun ni jam al vi instruis, tiu estu anatemita. **9** Kiel ni antaŭe diris, tiel nun mi denove diras: Se iu al vi instruas ian evangelion krom tiu, kiun vi ricevis, tiu estu anatemita. **10** Ĉar ĉu mi nun influas homojn, aŭ Dion? aŭ ĉu mi celas plaĉi al homoj? se mi ankoraŭ nun plaĉus al homoj, mi ne estus servisto de Kristo.

11 Ĉar mi sciigas vin, fratoj, rilate al la evangelio predikita de mi, ke ĝi ne estas laŭ homo. **12** Ĉar mi ne ricevis ĝin de homo, kaj ĝi ne estas instruita al mi krom per malkašo de Jesuo Kristo. **13** Ĉar vi iam aŭdis pri mia estinta vivmaniero en Judismo, ke mi forte persekitis la eklezion de Dio kaj ĝin atakis; **14** kaj mi plimulte progresis en Judismo, ol multaj miaj samaĝuloj en mia nacio, estante multe pli fervoramera pri la tradicioj de miaj prapatroj. **15** Sed kiam bonvole

plaĉis al Dio, kiu el la ventro de mia patrino apartigis min kaj per Sia graco min vokis, [16](#) por malkaŝi en mi Sian Filon, por ke mi prediku lin inter la nacianoj: mi ne konsiliĝis kun karno kaj sango, [17](#) kaj mi ne supreniris al Jerusalem, al la antaŭ mi apostoloj, sed mi tuj foriris en Arabujon, kaj poste mi revenis al Damasko.

[18](#) Tiam, post tri jaroj, mi supreniris al Jerusalem, por viziti Kefason, kaj mi restis kun li dek kvin tagojn. [19](#) Sed neniu alian el la apostoloj mi vidis, krom Jakobo, la frato de la Sinjoro. [20](#) Pri tio, kion mi skribas al vi, jen, antaŭ Dio, mi ne mensogas. [21](#) Poste mi venis en la regionojn de Sirio kaj Kilikio. [22](#) Kaj mi ankoraŭ estis vizage nekonata de la eklezioj de Judujo, kiuj estis en Kristo; [23](#) sed ili nur aŭdis la jenon: Kiu nin iam persekutis, tiu nun predikas la fidon, kiun iam li atakis; [24](#) kaj ili gloris Dion en mi.

Ĉapitro 2

[1](#) Tiam, post intertempo de dek kvar jaroj, mi denove supreniris al Jerusalem kun Barnabas, kunkondukante ankaŭ Titon. [2](#) Kaj mi supreniris laŭ Dia malkašo; kaj mi prezentiĝis al ili la evangelion, kiun mi predikas inter la nacianoj, sed aparte al la eminentuloj, por ke mi ne estu vane kuranta, aŭ kurinta. [3](#) Sed eĉ Titon, kiu estis kun mi, estante Greko, oni ne devigis cirkumcidigi; [4](#) sed tio estis pro la kaše enportitaj fratoj, kiuj ruze envenis, por spioni nian liberecon en Kristo Jesuo, por ke ili nin sklavigu; [5](#) al kiuj ni ne submetiĝis cede-me, eĉ por unu horo; por ke la vero de la evangelio restadu kun vi. [6](#) Sed el tiuj, kiuj ŝajne iom valoris (kiaj ajn ili estis, tio por mi ne estas grava: ĉe Dio ne estas personfavorado)—tiuj valoruloj nenion aldonis al mi; [7](#) sed kontraŭe, kiam ili vidis, ke je la evangelio de la necirkumcido mi estas komisiita tiel same, kiel Petro je la evangelio de la cirkumcido [8](#) (ĉar Tiu, kiu forte energiis en Petro por la

apostoleco de la cirkumcido, ankaŭ energiis en mi por la nacianoj),
9 Jakobo kaj Kefas kaj Johano, kiuj ŝajne estis kolonoj, rimarkinte la
gracon donitan al mi, donis al mi kaj al Barnabas la dekstrajn ma-
nojn de kunuleco, por ke ni iru al la nacianoj, kaj ili al la cirkumci-
dularo; 10 kondiĉe nur, ke ni memoru la malriĉulojn, kion ja mi klo-
podis jam fari.

11 Sed kiam venis Kefas al Antioĥia, mi lin rezistis vizaĝon kon-
traŭ vizaĝo, ĉar li estis mallaŭdinda. 12 Ĉar antaŭ ol iuj alvenis de
Jakobo, li kunmanĝis kun la nacianoj; sed kiam ili alvenis, li sin fort-
iris kaj apartigis, timante tiujn, kiuj estis el la cirkumcido. 13 Kaj la
aliaj Judoj kune hipokritis, tiel ke eĉ Barnabas mem fortiriĝis per ilia
hipokriteco. 14 Kaj kiam mi vidis, ke ili ne prave kondutas laŭ la vero
de la evangelio, mi diris al Kefas antaŭ ĉiuj: Se vi, estante Judo, na-
ciane vivas, kaj ne kiel Judoj, kial vi devigas la nacianojn agi laŭ Ju-
dismo? 15 Ni, nature Judoj, kaj ne pekuloj el la nacianoj, 16 sciante,
ke praviĝas homo ne per faroj de la leĝo, sed nur per fido al Jesuo
Kristo, ni mem en Kristo Jesuo kredis, por ke ni praviĝu per fido al
Kristo, kaj ne per faroj de la leĝo; tial, ke per faroj de la leĝo neniu
karno praviĝos. 17 Sed se, dezirante praviĝi en Kristo, ni mem mon-
triĝis pekuloj, ĉu Kristo estas servanto de peko? Nepre ne! 18 Ĉar se
mi rekonstruas tion, kion mi detruis, mi montras min pekulo. 19 Ĉar
per la leĝo mi al la leĝo mortis, por ke mi al Dio vivu. 20 Kun Kris-
to mi krucumiĝis, tamen mi vivas; jam ne mi mem, sed Kristo vivas
en mi; kaj tiun vivon, kiun mi vivas en karno, mi vivas en fido al la
Filo de Dio, kiu min amis kaj sin donis pro mi. 21 Mi ne vanigas la
gracon de Dio; ĉar se per la leĝo venas justeco, Kristo ja vane mor-
tis.

Capitro 3

1 Ho malsaĝaj Galatoj, kiu vin ensorĉis? vin, antaŭ kies okuloj Kristo Jesuo estis publike prezentita krucumita. **2** Nur la jenon mi deziras sciigi de vi: Ĉu per faroj de la leĝo vi ricevis la Spiriton, aŭ per la aŭdado de fido? **3** Ĉu vi tiel malsaĝaj estas? komencinte en Spirito, ĉu vi en karno nun perfektiĝas? **4** Ĉu vi vane tiom suferis? se ja tio estas vana. **5** Ĉu do Tiu, kiu donas al vi la Spiriton kaj faras ĉe vi miraklojn, tion faras per faroj de la leĝo, aŭ per la aŭdado de fido? **6** Tiel same, kiel Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. **7** Sciu do, ke tiuj, kiuj rilatas al fido, estas filoj de Abraham. **8** Antaŭvidante do, ke per fido Dio pravigos la nacianojn, la Skribo antaŭpredikis la evangelion al Abraham, dirante: Beniĝos per vi ĉiuj gentoj. **9** Tial do tiuj, kiuj rilatas al fido, beniĝas kun la fidela Abraham. **10** Ĉar ĉiuj, kiuj rilatas al faroj de la leĝo, estas sub malbeno; ĉar estas skribite: Malbenita estas ĉiu, kiu ne persistos en ĉio, kio estas skribita en la libro de la leĝo, por plenumi ĝin. **11** Sed ke neniu praviĝas antaŭ Dio per la leĝo, estas evidente; ĉar: La virtulo vivos per fido; **12** kaj la leĝo ne rilatas al fido; sed: Kiu plenumas ilin, tiu vivos en ili. **13** Kristo elacetis nin el la malbeno de la leĝo, fariĝinte malbeno pro ni; ĉar estas skribite: Malbenita estas ĉiu, kiu pendas sur lignaĵo; **14** por ke venu sur la nacianojn la beno de Abraham en Kristo Jesuo; por ke per fido ni ricevu la promeson de la Spirito.

15 Fratoj, mi parolas laŭ homo: Konfirmitan interligon, eĉ nur homan, neniu nuligas nek prialdonas. **16** Sed al Abraham kaj al lia semo la promesoj estis parolitaj. Li ne diras: Kaj al semoj, kvazaŭ pri multaj; sed kvazaŭ unu: Kaj al via semo, kiu estas Kristo. **17** Sed jen kion mi diras: Interligon, antaue konfirmitan de Dio, la leĝo, kiu venis kvarcent tridek jarojn poste, ne nuligas, tiel ke ĝi malefektivigus la promeson. **18** Ĉar se la heredaĵo estas de la leĝo, ĝi jam ne

estas de promeso; sed Dio ĝin donis al Abraham per promeso. ¹⁹ Kio do estas la leĝo? Ĝi estis aldonita kaŭze de eraroj, ĝis venos la idaro, al kiu la promeso estas donita; ordigite per anĝeloj en la mano de interulo. ²⁰ Interulo ne estas de unu, sed Dio estas unu. ²¹ Ĉu do la leĝo kontraŭstaras al la promesoj de Dio? Nepre ne! ĉar se estus donita leĝo, kiu povus vivigi, efektive justeco estus per la leĝo. ²² Tamen la Skribo kune enşlosis ĉion sub peko, por ke la promeso per fido al Kristo Jesuo estu donata al ĉiuj, kiuj fidas.

²³ Sed antaŭ ol fido venis, ni estis gardataj sub la leĝo, enşlositaj por la fido malkaŝota. ²⁴ Tial la leĝo fariĝis nia pedagogo, kondukanta al Kristo, por ke ni praviĝu per fido. ²⁵ Sed nun, post kiam la fido alvenis, ni jam ne estas sub pedagogo. ²⁶ Ĉar vi ĉiuj per la fido estas filoj de Dio en Kristo Jesuo. ²⁷ Ĉar ĉiuj el vi, kiuj al Kristo baptiĝis, surmetis al si Kriston. ²⁸ Ne estas ja Judo nek Greko, ne estas sklavo nek liberulo, ne estas ja vira kaj virina; ĉar vi ĉiuj estas unu en Kristo Jesuo. ²⁹ Se do vi apartenas al Kristo, vere vi estas la idaro de Abraham, kaj heredantoj laŭ la promeso.

Ĉapitro 4

¹ Kaj mi sciigas vin, ke tiel longe, kiel la heredanto estas infano, li neniel malsimilas sklavon, kvankam li estas estro de ĉio; ² sed li estas sub guvernantoj kaj administrantoj, ĝis la templimo difinita de la patro. ³ Tiel ankaŭ ni, dum ni estis infanoj, estis en sklaveco sub la elementoj de la mondo; ⁴ sed kiam venis la pleneco de la tempo, Dio elsendis Sian Filon, el virino naskitan, sub leĝo naskitan, ⁵ por reaĉeti tiujn, kiuj estas sub la leĝo, por ke ni ricevu la filadopton. ⁶ Kaj ĉar vi estas filoj, Dio elsendis la Spiriton de Sia Filo en niajn korojn, kriantan, Aba, Patro! ⁷ Tiel ke ĉiu el vi estas jam ne sklavo, sed filo; kaj se filo, ankaŭ heredanto per Dio.

8 Tamen, tiam ne konante Dion, vi estis en sklaveco al tiuj, kiuj nature ne estas dioj; **9** sed jam nun konante Dion, aŭ pli ĝuste, de Dio konate, kial vi returniĝas al la malfortaj kaj mizeraj elementoj, al kiuj vi deziras denove sklaviĝi? **10** Vi observas tagojn kaj monatojn kaj tempojn kaj jarojn. **11** Mi timas pri vi, ke eble mi vane laboris ĉe vi.

12 Mi petegas vin, fratoj, estu kiel mi, ĉar mi ankaŭ estas kiel vi. Vi neniel al mi malbonfaris; **13** sed vi scias, ke pro malforteco de la karno mi la unuan fojon predikis al vi la evangelion; **14** kaj vian el-provon en mia karno vi ne malestimis nek abomenis, sed kvazaŭ anĝelon de Dio vi akceptis min, kvazaŭ Kriston Jesuon. **15** Kie do estas via singratulado? mi atestas al vi, ke se estus eble, vi estus elŝirintaj viajn okulojn kaj donintaj ilin al mi. **16** Ĉu mi do per verdirado fariĝis al vi malamiko? **17** Ili fervore serĉas vin, ne bone; ili eĉ volas elŝlosi vin, por ke vi serĉu ilin. **18** Sed estas bone esti fervore serĉata ĉiam en bona afero, kaj ne nur tiam, kiam mi estas ĉe vi. **19** Miaj infanetoj, pro kiuj mi denove suferas naskodoloron, ĝis Kristo formiĝos en vi, **20** mi tute deziris esti ĉe vi nun, kaj ŝanĝi mian vocon; ĉar vere mi dubas pri vi.

21 Diru al mi, vi, kiuj volas esti sub la leĝo, ĉu vi ne aŭskultas la legon? **22** Ĉar estas skribite, ke Abraham havis du filojn, unu el la sklavino kaj unu el la liberulino. **23** Tamen tiu el la sklavino naskiĝis laŭ la karno, sed ĉi tiu el la liberulino naskiĝis per promeso. **24** Ĉi tio enhavas alegorion; ĉar la du virinoj estas du interligoj, unu el la monto Sinaj, por sklaveco naskante, kiu estas Hagar. **25** Ĉar tiu Hagar estas la monto Sinaj en Arabujo, kaj prezentas la nunan Jerusalemon, ĉar ŝi estas sklavigita kune kun siaj infanoj. **26** Sed la supera Jerusalem estas libera, kiu estas patrino nia. **27** Estas ja skribite:

Ĝoju, ho senfruktulino, kiu ne naskis,

Sonigu kanton kaj ĝojkriu, ho vi, kiu ne suferas naskodoloron; Ĉar la forlasitino havos pli da infanoj, ol la havanta edzon. ²⁸ Sed ni, fratoj, estas filoj de promeso tiel same, kiel Isaak. ²⁹ Sed kiel tiam la laŭ karno naskita persekitis la laŭspiritulon, tiel estas ankaŭ nuntempe. ³⁰ Sed kion diras la Skribo? Forpelu la sklavinon kaj ŝian filon; ĉar la filo de la sklavino ne heredos kun la filo de la liberulino. ³¹ Tial, fratoj, ni estas filoj ne de sklavino, sed de la liberulino.

Ĉapitro 5

¹ Por libereco Kristo nin liberigis; tial staru fortike, kaj ne reimplikiĝu en jugon de sklaveco.

² Jen mi, Paŭlo, diras al vi, ke, se vi cirkumcidiĝos, Kristo al vi tute ne utilos. ³ Mi denove atestas al ĉiu homo cirkumcidata, ke li estas ŝuldanto, por plenumi la tutan leĝon. ⁴ Vi, kiu volas vin pravigi per la leĝo, apartiĝis for de Kristo; vi forfalis de graco. ⁵ Ĉar ni en la Spirito atendas la esperon de justeco per la fido. ⁶ Ĉar en Kristo Jesuo nek cirkumcido nek necirkumcido valoras ion, sed nur fido, energianta per amo. ⁷ Vi bone kuradis; kiu vin malhelpis, ke vi ne obeu la veron? ⁸ Ĉi tiu influo ne venas de tiu, kiu vin vokas. ⁹ Malmulto da fermentaĵo fermentigas la tutan mason. ¹⁰ Mi fidas pri vi en la Sinjoro, ke vi ne alie sentados; sed tiu, kiu malkvietigas vin, elportos sian propran juĝon, kiu ajn li estas. ¹¹ Sed mi, fratoj, se mi ankoraŭ predikas cirkumcidon, kial mi estas ankoraŭ persekitata? tiuokaze la falpuŝilo de la kruco estas formovita. ¹² Mi volus, ke tiuj, kiu vin maltrankviligas, sin fortranĉu.

¹³ Ĉar vi, fratoj, estas vikitaj al libereco; tamen ne uzu vian liberecon kiel pretekston por la karno, sed per amo servu unu la alian. ¹⁴ Ĉar la tuta leĝo estas plenumata en unu diro, jene: Amu vian

proksimulon kiel vin mem. **15** Sed se vi mordas kaj manĝegas unu la alian, gardu vin, ke vi ne estu detruitaj unu de la alia.

16 Sed mi diras: Iradu laŭ la Spirito, kaj la deziregon de la karno vi ne plenumos. **17** Ĉar la karno deziregas kontraŭ la Spirito, kaj la Spirito kontraŭ la karno; ĉar ĉi ĉiuj interbatalas reciproke, por ke vi ne faru tion, kion vi volas. **18** Sed se vi estas kondukataj de la Sinjoro, vi jam ne estas sub la leĝo. **19** Evidentaj estas la faroj de la karno, kiuj estas malĉasteco, malpureco, voluptemo, **20** idolkulto, sorĉado, malamikeco, malpaco, jaluzoj, koleregoj, partiemeco, skismoj, herezoj, **21** envioj, ebrieco, diboĉado, kaj aliaj similaj; pri kiuj mi avertas vin, kiel mi jam antaŭe admonis vin, ke tiuj, kiuj tion faradas, ne heredos la regnon de Dio. **22** Sed la frukto de la Spirito estas amo, ĝojo, paco, pacienco, komplezo, bonkoreco, fideleco, **23** mildeco, sinregado; kontraŭ tiaj ne ekzistas leĝo. **24** Kaj tiuj, kiuj apartenas al Kristo Jesuo, jam krucumis la karnon kun ĝiaj pasioj kaj voluptoj.

25 Se ni vivas per la Sinjoro, en la Spirito ni ankaŭ iradu. **26** Ni ne fariĝu fanfaronemaj, incitante kaj envianti unu la alian.

Ĉapitro 6

1 Fratoj, eĉ se homo estos trovita en ia kulpo, vi, kiuj estas spiritaj, restarigu tiun per spirito de mildeco; rigardante vin, ĉiu sin mem, por ke vi ne estu tentataj. **2** Reciproke subtenadu viajn ŝargojn, kaj tiamaniere plenumu la leĝon de Kristo. **3** Ĉar, se iu, estante nenio, sin estimas, kvazaŭ li estas io, li sin trompas. **4** Sed ĉiu kontrolu sian propran farodon, kaj tiam li havos singratuladon pri si mem, kaj ne pri sia proksimulo. **5** Ĉar ĉiu devas subteni sian propran portajon.

6 Tiu, kiu estas instruata en la parolo de Dio, partoprenu kun tiu, kiu lin instruas, en ĉiuj bonaĵoj. **7** Ne trompiĝu; Dio ne estas mokata; ĉar ĉion, kion oni semas, tion ankaŭ li rikoltos. **8** Ĉar kiu semas

por sia karno, el la karno tiu rikoltos putradon; sed kiu semas por la Spirito, el la Spirito tiu rikoltos eternan vivon. ⁹ Kaj ni ne laciĝu en bonfarado; ĉar ĝustatempe ni rikoltos, se ni ne senfortiĝos. ¹⁰ Tial laŭ nia oportuna tempo ni bonfaradu al ĉiuj, precipe al tiuj, kiuj apartenas al la familio de la fido.

¹¹ Vidu, per kiaj grandaj literoj mi skribis al vi propramane. ¹² Kiu deziras sin paradi per la karno, tiuj devigas vin cirkumcidiĝi; sole por ke ili ne estu persekutataj pro la kruco de Kristo. ¹³ Ĉar eĉ tiuj mem, kiuj cirkumcidiĝas, ne observas la leĝon; sed ili deziras, ke vi cirkumcidiĝu, por ke ili fanfaronu pri via karno. ¹⁴ Sed por mi ne estu fanfarono krom pri la kruco de nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu la mondo estas krucumita al mi, kaj mi al la mondo. ¹⁵ Ĉar nek cirkumcido nek necirkumcido estas io, sed nova kreitaĵo. ¹⁶ Kaj kiuj irados laŭ tiu regulo, paco kaj kompato estu sur ili ĉiuj, kaj sur la Izrael de Dio.

¹⁷ De nun neniu min ĝenu, ĉar mi portas en mia korpo la signojn de Jesuo.

¹⁸ La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito, fratoj. Amen.

La epistolo de la apostolo Paŭlo al la Efesanoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, al la sanktuloj, kiuj estas en Efeso, kaj al la fideluloj en Kristo Jesuo: 2 Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu benis nin per ĉia beno spirita en la ĉielejoj en Kristo; 4 kiel Li elek-
tis nin en li antaŭ la fondo de la mondo, por ke ni estu sanktaj kaj
senmakulaj antaŭ Li en amo; 5 antaŭdestininte nin por filadopto per
Jesuo Kristo al Si mem, laŭ la aprobo de Sia volo, 6 al la laŭdo de la
gloro de Lia graco, per kiu Li favoris nin en la Amata; 7 en kiu ni
havas la elaceton per lia sango, la pardonon de niaj pekoj, laŭ la riĉo
de lia graco, 8 kiun li abundigis al ni en ĉia saĝeco kaj prudento, 9
sciiginte al ni la misteron de Lia volo, laŭ Lia bonvolo, kiun Li
antaŭdecidis en li, 10 por dispono en la pleneco de la tempo, por su-
migi en Kristo ĉion, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero; 11 en li, en
kiu ni fariĝis heredajo, destinate laŭ la antaŭdecido de Tiu, kiu ĉion
faras laŭ la intenco de Sia volo; 12 por ke ni estu por la laŭdo de Lia
gloro, ni, kiuj antaŭe esperis en Kristo; 13 en kiu vi ankaŭ esperas,
aŭdinte la vorton de la vero, la evangelion de via savo; al kiu ankaŭ
kredinte, vi estas sigelitaj per la Sankta Spirito de promeso, 14 kiu
estas antaŭgarantiaĵo de nia heredajo, por la elaceto de la posedaĵo,
por laŭdo de Lia gloro.

15 Pro tio mi ankaŭ, aŭdinte pri via fido al la Sinjoro Jesuo, kaj via
amo al ĉiuj sanktuloj, 16 ne ĉesas danki pro vi, vin nomante en miaj

preĝoj; ¹⁷ por ke la Dio de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de glo-ro, donu al vi spiriton de saĝeco kaj malkašo en la konado de Li; ¹⁸ dum la okuloj de via koro estas lumigataj, por ke vi sciu, kia estas la espero de Lia voko, kaj kia la riĉeco de la gloro de Lia heredaĵo en la sanktuloj, ¹⁹ kaj kia la supermezura grandeco de Lia potenco al ni, kiuj kredas, laŭ la energio de la efikeco de Lia forto, ²⁰ kiun Li faris en Kristo, relevante lin el la mortintoj, kaj sidigante lin dekstre de Li en la ĉieloj, ²¹ multe super ĉiu reganto kaj aŭtoritato kaj po-tenco kaj regeco, kaj ĉiu nomo nomata, ne nur en ĉi tiu mondo, sed ankaŭ en la estonta; ²² kaj ĉion Li metis sub liajn piedojn, kaj donis lin kiel kapon super ĉio por la eklezio, ²³ kiu estas lia korpo, la ple-neco de Tiu, kiu plenigas ĉion en ĉio.

Ĉapitro 2

¹ Kaj vin li vivigis, kiam vi estis malvivaj per eraroj kaj pekoj, ² en kiuj vi iam iradis laŭ la vojo de ĉi tiu mondo, laŭ la estro de la po-tenco de la aero, de la spirito, kiu nun energias en la filoj de malobeo; ³ inter kiuj ni ĉiuj iam ankaŭ vivis, plenumante la dezirojn de nia karno, farante la volojn de la karno kaj de la menso, kaj ni es-tis laŭ naturo infanoj de kolerego, kiel ankaŭ la aliaj. ⁴ Sed Dio, est-ante riĉa en kompateco, pro Sia granda amo, per kiu Li amis nin, ⁵ eĉ kiam ni estis malvivaj en niaj eraroj, nin vivigis en Kristo (per graco vi saviĝis), ⁶ kaj nin levis, kaj nin kunsidigis en la ĉielejoj en Kristo Jesuo; ⁷ por montri en la mondaĝoj estontaj la superabundan riĉecon de Sia graco en korfavoro al ni en Kristo Jesuo: ⁸ ĉar per graco vi saviĝis per fido; ne per vi mem: ĝi estas dono de Dio; ⁹ ne el faroj, por ke neniu fanfaronu. ¹⁰ Ĉar ni estas Lia faritaĵo, kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn antaŭaranĝis Dio, por ke ni iradu en ili.

11 Kaj pro tio rememoru, ke iam vi, nacianoj laŭ la karno, nomataj la Necirkumcido ĉe la tiel nomata Cirkumcido, mane farita sur la karno— 12 ke vi estis tiam sen Kristo, fremdigitaj for de la komunumo de Izrael, kaj eksteruloj de la interligoj de la promeso, esperon ne havantaj kaj sen Dio en la mondo. 13 Sed nun en Kristo Jesuo vi, iam malproksimaj, proksimiĝis en la sango de Kristo. 14 Ĉar nia paco estas li, kiu unuigis ambaŭ kaj rompis la intermuron de disigo, 15 en sia karno neniiigte la malamon, la legon de ordonoj en dekretoj; por krei en si el la du unu novan homon, tiel farante pacon; 16 kaj por kunakordigi ambaŭ en unu korpo al Dio per la kruco, mortiginte per tio la malamon; 17 kaj li venis kaj predikis pacon al vi malproksimaj kaj al la proksimaj; 18 ĉar per li ni ambaŭ havas en unu Spirito alkondukon al la Patro. 19 Sekve vi jam estas ne fremduloj kaj paslogantoj, sed samregnanoj kun la sanktuloj, kaj el la domanaro de Dio, 20 konstruitaj sur la fundamento de la apostoloj kaj profetoj, kies bazangula ŝtono estas Kristo Jesuo mem; 21 en kiu ĉiu aparta konstruaĵo, bone kunigita, kreske fariĝas sankta templo en Kristo; 22 en kiu vi ankaŭ estas kunkonstruitaj por sanktejo de Dio en la Spirito.

Ĉapitro 3

1 Pro tio mi, Paŭlo, malliberulo de Kristo Jesuo por vi nacianoj, 2 se vi aŭdis pri la dispono de tiu graco de Dio, kiu estas donita al mi por vi, 3 ke per malkaŝo la mistero estas sciigita al mi, kiel mi jam antaŭe mallonge skribis, 4 per kio vi povas rimarki, dum vi legas, mian komprenon en la mistero de Kristo, 5 kiu en aliaj generacioj ne estis sciigita al la homidoj, kiel ĝi nun malkaŝiĝis al liaj sanktaj apostoloj kaj profetoj en la Spirito, 6 ke la nacianoj estas kunheredantoj, kaj samkorpanoj, kaj partoprenantoj en la promeso en Kristo Jesuo

per la evangelio, ⁷ al kiu mi fariĝis servanto laŭ la dono de la graco de Dio, donita al mi laŭ la energio de Lia potenco. ⁸ Al mi, kiu estas malpli ol la malplej granda el ĉiuj sanktuloj, ĉi tiu graco estas donita, por ke mi prediku inter la nacioj la neesploreblan riĉon de Kristo; ⁹ kaj por ke mi klarigu al ĉiuj, kia estas la dispono de la mistero kaŝita tra ĉiuj mondaĝoj en Dio, kiu kreis ĉion; ¹⁰ por ke nun konatiĝu al la regantoj kaj aŭtoritatoj en la ĉielejoj, per la eklezio, la multobla saĝeco de Dio, ¹¹ laŭ la eterna decido, kiun Li faris en Kristo Jesuo, nia Sinjoro; ¹² en kiu ni havas kuraĝon kaj alkondukon en fidado per nia fido al li. ¹³ Pro tio mi petas, ke vi ne senfortiĝu pro miaj suferoj por vi, kiuj estas via gloro.

¹⁴ Pro tio mi fleksas miajn genuojn antaŭ la Patro, ¹⁵ el kiu ĉiu familio, en la ĉielo kaj sur la tero, estas nomata, ¹⁶ por ke Li donu al vi, laŭ la riĉo de Sia gloro, ke vi estu potence fortigitaj en la interna homo, per Lia Spirito; ¹⁷ por ke Kristo loĝu per fido en viaj koroj; tiel, ke vi, enradikigite kaj bazite en amo, ¹⁸ kapabliĝu kun ĉiuj sanktuloj kompreni, kio estas la larĝeco kaj longeco kaj alteco kaj profundeco, ¹⁹ kaj scii la amon de Kristo, kiu superas scion, por ke vi pleniĝu eĉ ĝis la pleneco de Dio.

²⁰ Nun al Tiu, kiu povas tre abunde fari, super ĉio, kion ni povas peti aŭ pensi, laŭ la potenco, kiu energias en ni, ²¹ estu gloro en la eklezio kaj en Kristo Jesuo ĝis ĉiuj generacioj por ĉiam kaj eterne. Amen.

Ĉapitro 4

¹ Mi do, malliberulo pro la Sinjoro, petegas vin, ke vi iradu inde je la voko, en kiu vi estas vokitaj, ² kun ĉia humileco kaj mildeco, kun toleremeco, paciencante unu al alia en amo, ³ penante konservi la unuecon de la Spirito en la ligilo de paco. ⁴ Estas unu korpo, kaj unu

Spirito, kiel ankaŭ vi estas vokitaj en unu espero de via voko; **5** unu Sinjoro, unu fido, unu bapto, **6** unu Dio kaj Patro de ĉiuj, kiu estas super ĉiuj, kaj tra ĉiuj, kaj en ĉiuj. **7** Sed al ĉiu el ni la graco estas donita, laŭ la mezuro de la dono de Kristo. **8** Tial li diras:

Kiam li supreniris alten, li alkondukis kaptitojn,

Kaj donis donacojn al homoj.

9 (Ĉi tio do: Li supreniris—kio ĝi estas krom tio, ke li ankaŭ antaŭe malsupreniris ĝis la profundajoj de la tero? **10** La malsuprenirinto—tiu sama estis la suprenirinto alte super ĉiuj ĉieloj, por plenigi ĉion.) **11** Kaj unujn li donis por esti apostoloj; aliajn, profetoj; aliajn, evangeliistoj; kaj aliajn, paštistoj kaj instruistoj; **12** por perfektilo de la sanktuloj, por la laboro de pastrado, por la konstruo de la korpo de Kristo, **13** ĝis ni ĉiuj atingos la unuecon de la fido kaj de la scio de la Filo de Dio, ĝis la homo perfekta, ĝis la mezuro de la matureco de la pleneco de Kristo; **14** por ke ni jam ne estu infanoj, onde ĵetataj kaj ĉirkaŭpelataj de ĉiu vento de doktrino, per ĵonglando de homoj, per ruzo laŭ artifiko de trompo; **15** sed parolante la veron en amo, ni ĉiel kreskadu en tiun, kiu estas la kapo, Kristo, **16** el kiu la tuta korpo, kunigita kaj kunfortikigita tra ĉiu artiko de la livera sistemo, per energio, laŭ la mezuro de ĉiu parto, faras kreskadon de la korpo, por la sinedifado en amo. **17** La jenon do mi diras, kaj protestas en la Sinjoro, ke vi ne plu iru tiel, kiel iras ankaŭ la nacianoj en la vanteco de siaj mensoj, **18** mallumigitaj en intelekto, fremdigitaj for de la vivo de Dio, pro la nescio, kiu estas en ili, pro la malmoleco de ilia koro; **19** kiuj, sensentiginte, fordonis sin al malĉasteco por la praktikado de ĉia malpureco kun avideo. **20** Sed vi ne tiel lernis Kriston; **21** se almenaŭ vi lin aŭdis, kaj en li estis instruitaj, kiel en Jesuo estas vero; **22** por ke vi formetu, rilate al antaŭa konduto, la malnovan homon, pereeman laŭ trampaj deziroj,

23 kaj renoviĝu rilate al la spirito de via meno, **24** kaj surmetu la novan homon, kreitan laŭ Dio en justeco kaj vera sankteco.

25 Pro tio, formetante malveron, ĉiu parolu veron kun sia proksimulo, ĉar ni estas membroj unu de alia. **26** Koleru kaj ne peku, la suno ne subiru sur via kolero; **27** ankaŭ ne donu lokon al la diablo. **28** Ĥtelinto ne plu ŝtelu, sed prefere li laboru, farante bonon per siaj manoj, por ke li havu ion por doni al bezonanto. **29** El via bušo eliri neniu putra vorto, sed nur tio, kio estas bona, por konvena edifado, por ke ĝi donu gracon al la aŭdantoj. **30** Kaj ne ĉagrenu la Sanktan Spiriton de Dio, en kiu vi estis sigelitaj al la tago de elaceto. **31** Ĉia akreco kaj indigno kaj kolero kaj voĉbruado kaj kalumnio estu formetitaj el inter vi, kune kun ĉia malico; **32** kaj estu bonfaraj unu al alia, bonkoraj, pardonantaj unu al alia, kiel ankaŭ Dio en Kristo pardonis al vi.

Capitro 5

1 Estu do imitantoj de Dio, kiel infanoj amataj; **2** kaj iradu en amo, kiel Kristo nin amis kaj sin donis pro ni, donaĵon kaj oferaĵon al Dio por agrabla odoraĵo. **3** Sed malĉasteco kaj ĉia malpureco kaj avideco ne eĉ estu nomataj inter vi, kiel decas por sanktuloj; **4** nek ia hontindajo, nek sensenca parolado, nek tro libera babilado, kiu ne konvenas; sed prefere dankesprimo. **5** Ĉar vi ja scias, ke ĉiu malĉastulo kaj malpurulo kaj avidulo, kiu estas idolano, havas nenian heredon en la regno de Kristo kaj Dio. **6** Neniu vin trompu per vantaj vortoj; ĉar pro tiuj aferoj venas sur la infanojn de malobeo la kolero de Dio. **7** Ne estu do partoprenantoj kun ili; **8** ĉar iam vi estis mallumo, sed jam vi estas lumo en la Sinjoro; iru kiel infanoj de lumo **9** (ĉar la frukto de la lumo estas en ĉia boneco kaj justeco kaj vero), **10** provante, kio bone plaĉas al la Sinjoro; **11** kaj ne partoprenu kun

la senfruktaj faroj de mallumo, sed prefere refutu ilin; **12** ĉar estas hontinde eĉ paroli pri tio, kion ili faras sekrete. **13** Sed ĉio, kio estas refutata, estas elmontrata per la lumo, ĉar ĉio elmontrata estas lumo. **14** Tial estas dirite: Vekiĝu, dormanto, kaj releviĝu el la mortintoj, kaj Kristo al vi lumos.

15 Zorgu do, ke vi atente iradu, ne kiel malsagaj, sed kiel sagaj; **16** elaĉetante la tempon, ĉar malbonaj estas la tagoj. **17** Ne estu do senprudentaj, sed komprenu, kio estas la volo de la Sinjoro. **18** Kaj ne ebriiĝu per vino, en kio estas diboĉo, sed pleniĝu per la Spirito; **19** parolante unu al alia per psalmoj kaj himnoj kaj kantoj spiritaj, kantante kaj psalmante en viaj koroj al la Sinjoro, **20** dankante Dion, la Patron, ĉiam pro ĉio en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo; **21** submetiĝante unu al alia en la timo al Kristo.

22 Edzinoj, submetiĝu al viaj edzoj tiel same, kiel al la Sinjoro. **23** Ĉar edzo estas kapo de edzino, kiel ankaŭ Kristo estas kapo de la ekzlezio; kaj li estas la savonto de la korpo. **24** Sed kiel la eklezio sin submetas al Kristo, tiel ankaŭ edzinoj al edzoj en ĉio. **25** Edzoj, amu viajn edzinojn, kiel Kristo amis la eklezion kaj pro ĝi sin donis, **26** por ke li sanktigu ĝin per akvolavo, kun la vorto, **27** por ke li starigu ĝin antaŭ si glora eklezio, ne havanta makulon, nek malglataĵon, nek ion tian, sed por ke ĝi estu sankta kaj sendifekta. **28** Tiel same devas edzoj ami siajn edzinojn kiel siajn proprajn korpojn. Kiu amas sian edzinon, tiu amas sin mem; **29** ĉar oni neniam malamas sian propran karnon, sed nutras kaj prizorgas ĝin, kiel ankaŭ la Sinjoro la eklezion; **30** ĉar ni estas membroj de lia korpo. **31** Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinon, kaj aliĝos al sia edzino, kaj ili du estos unu karno. **32** Ĉi tiu mistero estas granda, sed mi parolas pri Kristo kaj la eklezio. **33** Tamen ankaŭ ĉiu el vi individue amu sian edzinon, kiel sin mem; kaj la edzino timu sian edzon.

Capitro 6

1 Infanoj, obeu al viaj gepatroj en la Sinjoro, ĉar tio decas. **2** Respektu vian patron kaj vian patrinon (ĝi estas la unua ordono kun promeso), **3** por ke estu al vi bone kaj por ke longe daŭru via vivo sur la tero. **4** Kaj patroj, ne kolerigu viajn infanojn; sed nutradu ilin en la disciplino kaj admono de la Sinjoro.

5 Sklavoj, obeu al tiuj, kiuj laŭ la karno estas viaj sinjoroj, kun timo kaj tremo, en simpleco de via koro, kiel al Kristo; **6** ne laŭ okulservo, kiel homplacantoj, sed kiel sklavoj de Kristo, plenumante el la koro la volon de Dio; **7** kun bonvoleco servante, kiel al la Sinjoro, kaj ne al homoj; **8** sciante, ke, kian ajn bonon faras ĉiu, ĉu sklavo aŭ liberulo, tion saman li ricevos de la Sinjoro. **9** Kaj sinjoroj, agu tiel same al ili, forlasante minacon; sciante, ke via kaj ilia Sinjoro estas en la ĉielo, kaj ne ekzistas ĉe li personfavorado.

10 Cetere, fortigū en la Sinjoro kaj en la forteco de lia potenco. **11** Surmetu la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu kontraŭstari al la artifikoj de la diablo. **12** Ĉar nia luktado estas ne kontraŭ sango kaj karno, sed kontraŭ regantoj, kontraŭ aŭtoritatoj, kontraŭ mondpotenculoj de la nuna mallumo, kontraŭ la spiritaroj de malbono en la ĉielejoj. **13** Tial prenu al vi la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu rezisti en la malbona tago, kaj, farinte tion, stari. **14** Staru do, ĉirkaŭzoninte la lumbojn per vero, kaj surmetinte la kirason de justeco, **15** kaj ensuiginte la piedojn per la pretiĝo de la evangelio de paco; **16** super ĉio tenante la ŝildon de fido, per kiu vi povos estigi ĉiujn fajrajn sagojn de la malbonulo. **17** Kaj ricevu la kaskon de savo, kaj la glavon de la Spirito, kiu estas la vorto de Dio; **18** per ĉia preĝado kaj petegado en ĉiu tempo preĝante en la Spirito, kaj vigilante por tio en ĉia persisteco kaj petego por ĉiuj sanktuloj, **19** kaj por mi, ke al mi estu donita parolpovo kun malfermo de mia buŝo, por ke mi sciigu kuraĝe la misteron de la evangelio, **20** pro kiu mi estas

ambasadoro en kateno, por ke mi parolu kuraĝe en ĝi, kiel mi devus paroli.

21 Plue, por ke vi sciigu pri miaj aferoj, kiel mi statas, raportos ĉion al vi Tîhiko, la amata frato kaj fidela diakono en la Sinjoro, **22** kiun mi sendis al vi ĝuste por tio, ke vi sciigu pri nia stato kaj por ke li konsolu viajn korojn.

23 Paco estu al la fratoj, kaj amo kun fido de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **24** Graco estu kun ĉiuj, kiuj sendekliniĝe amas nian Sinjoron Jesuo Kristo.

La epistolo de la apostolo Paŭlo al la Filipianoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo kaj Timoteo, servistoj de Jesuo Kristo, al ĉiu sanktuloj en Kristo Jesuo, kiuj estas en Filipi, kun la episkopoj kaj diakonoj: 2 Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Mi dankas mian Dion ĉe ĉiu rememoro pri vi, 4 ĉiam en ĉiu mia preĝo por vi ĉiuj farante la peton kun ĝojo, 5 pro via partopreno en la evangelio de post la unua tago ĝis nun; 6 pri tio mem fidante, ke Tiu, kiu komencis bonan faron ĉe vi, ĝin perfektigados ĝis la tago de Jesuo Kristo; 7 kaj ja decas, ke mi tion sentu pri vi ĉiuj, ĉar vi havas min en via koro, kaj vi ĉiuj estas kun mi partoprenantoj en la graco, kiel en miaj katernoj, tiel ankaŭ en la defendo kaj fortigado de la evangelio. 8 Ĉar Dio estas mia atestanto, kiel fervore mi sopiras al vi ĉiuj laŭ la koramo de Kristo Jesuo. 9 Kaj mi preĝas, ke via amo abundu ankoraŭ plie kaj plie, en scio kaj ĉia saĝo, 10 por ke vi aprobu la plej bonajn aferojn kaj estu sinceraj kaj senofendaj ĝis la tago de Kristo, 11 plenigite de la fruktoj de justeco, kiuj estas per Jesuo Kristo, al la gloro kaj laŭdo de Dio.

12 Sed, fratoj, mi volas certigi vin, ke miaj aferoj plie efektiviĝis por la progresado de la evangelio, 13 tiel, ke miaj katernoj estas evidentigitaj en Kristo tra la tuta Pretorio kaj ĉie aliloke; 14 kaj la pli multo el la fratoj en la Sinjoro, pro miaj katernoj fariĝinte sentimaj, supermezure kuraĝas persiste elparoladi la vorton de Dio. 15 Unuj ja proklamas Kriston eĉ envie kaj malpace, sed aliaj bonvole; 16 ĉi

tiuj kun amo, sciante, ke mi estas metita, por defendi la evangeli-on; ¹⁷ sed tiuj kun partieco predikas Kriston, ne sincere, supozante, ke ili aldonos doloron al miaj katenoj. ¹⁸ Kio do? nur tio, ke ĉiamaniere, ĉu pretekste aŭ vere, oni predikas Kriston: kaj pro tio mi ĝojas kaj ankoraŭ plu ĝojos. ¹⁹ Ĉar mi scias, ke ĉi tio efikos al mia savo, per viaj preĝoj kaj la provizado de la Spirito de Jesuo Kristo, ²⁰ laŭ mia fervora atendado kaj espero, ke mi pri nenio hontiĝos, sed ke per ĉia liberparolo, kiel ĉiam, tiel ankaŭ nun, Kristo estos glorata en mia korpo, ĉu per vivo aŭ per morto. ²¹ Ĉar ĉe mi la vivado estas Kristo, kaj morti estas gajno. ²² Sed se mi vivados korpe, tio signifas pluan frukton de laboro; kaj mi ne scias, kion elekti. ²³ Ĉar ambaŭflanke mi estas embarasata, havante deziron foriri kaj esti kun Kristo, kio estas multe pli bona; ²⁴ tamen mia restado en la karno estas pli bezona por vi. ²⁵ Kaj tiel fidante, mi scias, ke mi restos kaj apudrestados kun vi ĉiu, por via progreso kaj ĝojo de fido; ²⁶ por ke mi pli abunde en Kristo Jesuo gratulu min pri vi, per mia denova ĉeestado kun vi. ²⁷ Sed via vivmaniero nur estuinda je la evangelio de Kristo, por ke, ĉu mi alvenos kaj vin vidos, aŭ foretos, mi aŭdu pri viaj aferoj, ke vi fortike staras unuspirite, kunbalantaj unuanime por la fido de la evangelio, ²⁸ kaj neniel timigita de la kontraŭuloj: kio estas al ili certa signo de pereo, sed al vi certa signo (nepre de Dio) pri via saviĝo; ²⁹ ĉar estas al vi permeste pro Kristo, ne sole kredi al li, sed ankaŭ suferi pro li; ³⁰ havantaj la saman bataladon, kiun vi vidis ĉe mi, kaj pri kiu vi nun aŭdas, ke ĉe mi ĝi ankoraŭ ekzistas.

Ĉapitro 2

¹ Se do en Kristo ekzistas ia konsolo, ia simpatio de amo, ia kunuleco de la Spirito, ia korfavoro kaj kompato, ² plenigu mian ĝojon,

ke vi tiel same sentu, havante la saman amon, estante unuanimaj, sampensaj, ³ nenion farante malpace aŭ arogante, sed kun humileco rigardante unu la alian kiel pli indan, ol li mem; ⁴ ne atentu ĉiu siajn proprajn aferojn, sed ĉiu ankaŭ la aferojn de aliaj. ⁵ Tiu sama spirito estu en vi, kiu estis ankaŭ en Kristo Jesuo, ⁶ kiu, estante en la formo de Dio, ne rigardis kiel ŝatindaĵon la egalecon kun Dio ⁷ sed sin malplenigis, alprenante la formon de sklavo, fariĝante laŭ la bildo de homoj; ⁸ kaj troviĝinte laŭfigure kiel homo, li sin humilijis kaj fariĝis obeema ĝis morto, eĉ ĝis la morto per kruco. ⁹ Pro tio do Dio tre alte superigis lin, kaj donis al li nomon, kiu estas super ĉia nomo, ¹⁰ por ke en la nomo de Jesuo kliniĝu ĉiu genuo, de enĉieluloj kaj surteruloj kaj subteruloj, ¹¹ kaj ĉiu lango konfesu, ke Jesuo Kristo estas Sinjoro, al la gloro de Dio, la Patro.

¹² Tial, miaj amatoj, kiel vi ĉiam obeis, ne nur dum mia ĉeestado ĉe vi, sed nun eĉ pli multe dum mia forestado, ellaboru kun timo kaj tremo vian propran savon; ¹³ ĉar Dio estas Tiu, kiu elfaras en vi la volon kaj la energion laŭ Sia bonvolo. ¹⁴ Ĉion faru sen murmuroj kaj disputoj, ¹⁵ por ke vi estu senkulpaj kaj simplaj, filoj de Dio, neriproĉindaj, meze de perversa kaj malhonesta generacio, inter kiuj vi brilas kiel lumiloj en la mondo, ¹⁶ forte tenante la vorton de la vivo; por ke estu por mi io, pri kio mi povos min gratuli en la tago de Kristo, ke mi ne vane kuris kaj laboris. ¹⁷ Cetere, eĉ se mi estas elverŝata sur la oferon kaj servon de via fido, mi ĝojas kaj kunĝojas kun vi ĉiuj; ¹⁸ kaj tiel same vi ankaŭ ĝoju kaj kunĝoju kun mi.

¹⁹ Sed mi esperas en la Sinjoro Jesuo baldaŭ sendi al vi Timoteon, por ke mi ankaŭ refreſiĝu, kiam mi certiĝos pri via stato. ²⁰ Ĉar mi havas neniu samsentan, kiu sincere zorgos pri via stato. ²¹ Ĉar ĉiu celas siajn aferojn, ne la aferojn de Jesuo Kristo. ²² Sed vi ja konas lian provadon, ke kiel filo servas al sia patro, tiel li servis kun mi por la evangelio. ²³ Lin do mi esperas tuj sendi, kiam mi certiĝos,

kio al mi okazos, **24** sed mi fidas al la Sinjoro, ke mi mem ankaŭ venos baldaŭ. **25** Tamen ŝajnis al mi necese sendi al vi Epafroditon, mian fraton kaj kunlaboranton kaj kunbatalanton, vian senditon kaj helpanton por mia bezono; **26** ĉar li sopiris al vi ĉiuj, kaj forte maltrankviliĝis pro tio, ke vi jam sciigis pri lia malsano; **27** ĉar efektive li malsanis, preskaŭ ĝis morto; sed Dio kompatis lin, kaj ne sole lin, sed ankaŭ min, por ke mi ne havu malĝojon super malĝojo. **28** Mi do sendis lin des pli diligente, por ke, revidante lin, vi ĝoju, kaj ke mi estu sen malĝojo. **29** Akceptu lin do en la Sinjoro kun plena ĝojo, kaj tiajn homojn honoru; **30** ĉar pro la laboro por Kristo li alproksimiĝis al morto, riskante sian vivon, por kompletigi tion, kio mankis ĉe via servado al mi.

Capitro 3

1 Fine, fratoj, ĝoju en la Sinjoro. Tute ne ĝenas min al vi skribi ripekte, kaj por vi tio estas sendanĝeriga. **2** Gardu vin kontraŭ la hundoj, gardu vin kontraŭ la malbonaguloj, gardu vin kontraŭ la karntranĉuloj; **3** ĉar ni estas la cirkumciduloj, kiuj per la Spirito de Dio adoras, kaj nin gratulas pri Kristo Jesuo, kaj ne havas fidon al la karno; **4** kvankam mi mem povas havi fidon al la karno; se iu alia preten das fidi la karnon, mi ja pli efektive; **5** cirkumcidita la okan tagon, el la raso Izraela, el la tribo de Benamen, Hebreo el Hebreoj; rilate la legon, Fariseo; **6** rilate fervoron, persekutanto de la eklezio; rilate la justecon, kiu fariĝas per la leĝo, senkulpa. **7** Sed kio estis al mi gajno, tion mi rigardis kiel malgajnon pro Kristo. **8** Kaj efektive mi rigardas ĉion kiel malgajnon pro la supereco de la scio de Kristo Jesuo, mia Sinjoro, pro kiu mi suferis malgajnon de ĉio, kaj rigardas ĉion kiel rubon, por ke mi gajnu Kriston, **9** kaj estu trovata en li, ne havante mian justecon, kiu devenas de la leĝo, sed la justecon,

kiu estas per la fido al Kristo, la justecon, kiu devenas de Dio sur fidon; **10** por ke mi sciu lin kaj la potencon de lia releviĝo kaj la kunecon en liaj suferoj, konformiĝinte al lia morto, **11** se mi povos iel atingi la releviĝon el la mortintoj. **12** Ne kvazaŭ mi jam trafis, aŭ jam perfektiĝis; sed mi min pelas antaŭen, se mi nur povos ekteni tion, pro kio mi estas tenata de Kristo Jesuo. **13** Miaj fratoj, mi ne rigardas min kiel jam ektenantan; sed nur jene: forgesante tion, kio estas malantaŭe, kaj strebante al tio, kio estas antaŭe, **14** mi min pelas al la celo, por akiri la premion de la supera voko de Dio en Kristo Jesuo. **15** Ĉiu el ni do, kiuj estas perfektaj, tiel pensu; kaj se pri io vi pensas alie, tion ankaŭ Dio malkašos al vi; **16** sed ĉiaokaze, laŭ tio, kiom ni jam atingis, ni iradu.

17 Fratoj, estu kunimitantoj de mi; kaj observu tiujn, kiuj tiel iradas, kiel vi havas nin kiel ekzemplon. **18** Ĉar iradas multaj, pri kiuj mi ofte diris al vi, kaj nun eĉ plorante diras, ke ili estas malamikoj de la kruco de Kristo; **19** ilia fino estas pereo, ilia dio estas la ventro, kaj ilia gloro estas en ilia honto, ili atentas surterajojn. **20** Ĉar nia burĝrajto estas en la ĉielo, de kie ankaŭ ni atendas Savonton, la Sinjoron Jesuo Kristo, **21** kiu denove elformos la korpon de nia humiliĝo, por ke ĝi konformiĝu al la korpo de lia gloro, laŭ la energio, per kiu li eĉ povas ĉion al si submeti.

Ĉapitro 4

1 Tial, miaj fratoj amataj kaj alsopirataj, mia ĝojo kaj mia krono, tiel staru fortike en la Sinjoro, miaj amataj.

2 Mi admonas Eŭodian, kaj mi admonas Sintihen, ke ili estu unuanimaj en la Sinjoro. **3** Kaj mi petegas vin ankaŭ, sincera kunjugulo, helpu tiujn virinojn, ĉar ili kunlaboris kun mi en la evangelio, kune

kun Klemento kaj miaj ceteraj kunlaborantoj, kies nomoj estas en la libro de vivo.

4 Ĝoju en la Sinjoro ĉiam; denove mi diros: Ĝoju. **5** Via mildeco estu konata al ĉiuj. La Sinjoro estas proksima. **6** Pri nenio trozorgu; sed pri ĉio, per preĝo kaj peto kun dankesprimo, viaj deziroj sciigu al Dio. **7** Kaj la paco de Dio, kiu superas ĉian intelekton, gardos viajn korojn kaj pensojn en Kristo Jesuo.

8 Fine, fratoj, kio ajn estas vera, kio ajn honesta, kio ajn justa, kio ajn ĉasta, kio ajn ŝatinda, kio ajn bonfama; se estas ia virto, se estas ia laŭdo, tion pripensu. **9** Kion vi lernis kaj ricevis kaj aŭdis kaj vidis en mi, tion faru; kaj la Dio de paco estos kun vi.

10 Sed mi forte ĝojas en la Sinjoro, ke vi jam nun revivigis vian zorgon pri mi; vi ja estis zorgemaj, sed mankis al vi oportuna tempo. **11** Tamen mi ne parolas rilate bezonon; ĉar mi lernis, en kia ajn stato mi estas, en tio esti kontenta. **12** Mi scias humiliĝi, kaj mi sci-as ankaŭ esti en abundeco; ĉie kaj ĉiel mi lernis la sekreton pleniĝi kaj malsati, havi abundon kaj havi mankon. **13** Mi ĉion povas fari en tiu, kiu min fortikigas. **14** Tamen vi bone agis, partoprenante kun mi en mia suferado. **15** Kaj vi mem, Filipanoj, ankaŭ scias, ke en la komenco de la evangelio, kiam mi foriris el Makedonujo, neniu ekle-zio komunikigis kun mi rilate donadon kaj ricevadon, krom vi so-laj; **16** ĉar eĉ en Tesaloniko vi pli ol unufoje sendis ion por mia be-zono. **17** Mi ne deziras la donacon; sed mi deziras la frukton, kiu plimultiĝos por via profito. **18** Sed mi havas ĉion, kaj estas en abundeco; mi jam pleniĝis, ricevinte per Epafroditon vian senditajon, agrablan odorajon, oferon akceptindan, kiu plaĉas al Dio. **19** Kaj mia Dio satigos ĉian vian bezonon, laŭ Sia riĉo en gloro en Kristo Jesuo. **20** Nun al nia Dio kaj Patro estu gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. **21** Salutu ĉiun sanktulon en Kristo Jesuo. La fratoj, kiuj estas kun

mi, vin salutas. **22** Ĉiuj sanktuloj vin salutas, precipe tiuj, kiuj estas el la domanaro de Cezaro.

23 La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito.

La epistolo de la apostolo Paŭlo al la Koloseanoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj Timoteo, nia frato, 2 al la sanktuloj kaj fidelaj fratoj en Kristo, kiuj estas en Kolose: Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro.

3 Ni dankas Dion, la Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ĉiam preĝante por vi, 4 aŭdinte pri via fido en Kristo Jesuo kaj pri via amo al ĉiuj sanktuloj, 5 pro la espero konservita por vi en la ĉielo, pri kiu vi jam antaŭe aŭdis en la vorto de la vero de la evangelio, 6 kiu venis ĝis vi, kiel ankaŭ en la tuta mondo ĝi estas fruktodona kaj kreskanta, kiel ankaŭ en vi de post tiu tago, en kiu vi aŭdis kaj eksciis la gracon de Dio laŭ la vero; 7 kiel vi lernis de Epafras, nia amata kunservanto, kiu estas fidela diakono de Kristo pro ni, 8 kaj kiu ankaŭ sciigis nin pri via amo en la Spirito.

9 Tial ni ankaŭ, de post la tago, en kiu ni tion aŭdis, ne ĉesas preĝi kaj peti por vi, ke vi pleniĝu per la scio de Lia volo en ĉia spirita saĝo kaj prudento, 10 por ke vi iradu inde je la Sinjoro, al ĉia plaĉado, en ĉia bona farado fruktodonaj kaj kreskantaj en la scio de Dio; 11 fortigitaj per ĉia forto laŭ la potenco de Lia gloro, por ĉia pacienco kaj toleremeco kun ĝojo; 12 dankante la Patron, kiu taŭgigis nin por partopreno en la heredaĵo de la sanktuloj en lumo, 13 kaj liberigis nin el la potenco de mallumo, kaj transportis nin en la regnon de la Filo de Sia amo; 14 en kiu ni havas la elaceton, la pardonon de pekoj; 15 li estas bildo de la nevidebla Dio, la unuenaskito inter la tutakreitaro; 16 ĉar en li kreiĝis ĉio en la ĉielo kaj sur la tero, ĉio vide-

bla kaj nevidebla, ĉu tronoj, ĉu regecoj, ĉu estrecoj, ĉu aŭtoritatoj; ĉio kreigis per li, kaj por li; **17** kaj li estas antaŭ ĉio, kaj en li ĉio ekzistas. **18** Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kaj li estas la komenco, la unuenaskita el la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio. **19** Ĉar la Patro bonvolis, ke en li la tuta pleneco loĝu; **20** kaj per li kunakordigiĝis ĉion al Si mem, pacon farinte per la sango de lia kruco; per li ĉion, ĉu sur la tero, ĉu en la ĉielo. **21** Kaj vin, iam fremdigitajn, kaj mense malamikojn en malbonaj faroj, li tamen jam kunakordigis **22** en la korpo de sia karno, per morto, por starigi vin sanktaj kaj senmakulaj kaj neriproĉebaj antaŭ li; **23** se efektive vi restas en la fido, fonditaj kaj fiksitaj kaj firmaj en la espero de la evangelio, kiun vi aŭdis, kiu estas predikita tra la tuta kreitaro sub la ĉielo, kaj kies diakono mi, Paŭlo, fariĝis.

24 Nun mi ĝojas pri miaj suferoj pro vi, kaj plenigas la mankon de la afliktoj de Kristo en mia karno pro lia korpo, kiu estas la eklezio; **25** kies diakono mi fariĝis laŭ la aranĝo de Dio, donita al mi pro vi, por plenumi la vorton de Dio, **26** la misteron, kiu estas kaŝita for de la mondaĝoj kaj de la generacioj, sed nun klarigita al liaj sanktuloj, **27** al kiuj Dio volis sciigi, kia estis la riĉeco de la gloro de ĉi tiu mistero inter la nacianoj; kiu estas Kristo en vi, la espero de gloro; **28** kaj kiun ni anoncas, admonante ĉiun homon kaj instruante ĉiun homon en ĉia saĝo, por ke ni starigu ĉiun homon perfekta en Kristo Jesuo; **29** por tiu celo mi ankaŭ laboras, klopodante laŭ lia energio, kiu energias en mi kun potenco.

Ĉapitro 2

1 Mi volas do, ke vi sciu, kiel grandan klopodon mi havas pro vi, kaj pro tiuj en Laodikea, kaj pro ĉiuj, kiuj ne vidis mian vizaĝon en la karno; **2** por ke iliaj koroj konsoliĝu, dum ili kunkrociĝas en amo, kaj

al ĉia riĉeco de la plena certiĝo de kompreno, por ke ili sciu la misteron de Dio, Kriston, ³ en kiu estas kaŝitaj ĉiuj trezoroj de saĝeco kaj de scio. ⁴ Tion mi diras, por ke neniu vin trompu per parolaalogeco. ⁵ Ĉar kvankam mi laŭ karno forestas, tamen laŭ spirito mi estas kun vi, ĝojante kaj vidante vian ordon kaj la firmecon de via fido al Kristo.

⁶ Kiel do vi ricevis Kriston Jesuon, la Sinjoron, tiel vi iradu en li, ⁷ enradikigite kaj konstruite en li, kaj firmigite en la fido, kiel vi estas instruitaj, kun abundo da dankesprimo.

⁸ Gardu vin, ke neniu prirabu vin per filozofio kaj vanta trompo, laŭ la tradicio de homoj, laŭ la elementoj de la mondo, kaj ne laŭ Kristo; ⁹ ĉar en li korpe loĝas la tuta pleneco de la Dieco, ¹⁰ kaj vi estas plenigitaj en li, kiu estas la kapo de ĉia estreco kaj aŭtoritato; ¹¹ en kiu ankaŭ vi cirkumcidiĝis per cirkumcido ne manfarita, en la demeto de la korpo de la karno, en la cirkumcido de Kristo; ¹² enterigite kun li en bapto, en kiu ankaŭ vi estas kunlevitaj per la fido al la energio de Dio, kiu lin levis el la mortintoj. ¹³ Kaj vin, kiuj estis malvivaj per viaj eraroj kaj la necirkumcido de via karno, Li vivigis kun li, pardoninte al ni ĉiujn erarojn; ¹⁴ elvišinte la dekreton kontraŭ ni en ordonoj skribitan, kiu estis al ni malfavora, kaj li forprenis ĝin el la mezo, najlinte ĝin al la kruco; ¹⁵ kaj foriginte de si la estrecojn kaj la aŭtoritatojn, parade malkaſis ilin, triumfante super ili en ĝi.

¹⁶ Neniu do vin juĝu pri mangajo, aŭ trinkaĵo, aŭ rilate al festo, aŭ novmonato, aŭ sabato; ¹⁷ kiuj estas ombro de la estontajoj, sed la korpo apartenas al Kristo. ¹⁸ Neniu forrabu de vi vian premion per memvola humileco kaj kulto de la anĝeloj, entrudante sin en tion, kion li ne vidis, vante blovošvelinte per sia karna meno, ¹⁹ kaj ne tenante sin al la Kapo, el kiu la tuta korpo, per la artikoj kaj ligiloj provizita kaj kunigita, kreskas laŭ la kreskigo de Dio.

20 Se vi mortis kun Kristo for de la elementoj de la mondo, kial, kiel vivantaj en la mondo, vi submetiĝas al dekretoj: **21** Ne tušu, ne gustumu, ne palpu, **22** pri ĉio, kio pereas per la uzado, laŭ la ordonoj kaj doktrinoj de homoj? **23** Ĉio tio havas ŝajnon de saĝeco en volokulto kaj humileco kaj severeco rilate al la korpo, sed ne en ia valoro por plensatigo de la karno.

Ĉapitro 3

1 Se do vi estas levitaj kun Kristo, serĉu tion, kio estas supre, kie Kristo sidas dekstre de Dio. **2** Atentu tion, kio estas supre, ne surterajojn. **3** Ĉar vi mortis, kaj via vivo kaŝiĝis kun Kristo en Dio. **4** Kiam aperos Kristo, nia vivo, tiam vi ankaŭ kun li aperos en gloro.

5 Malvivigu do viajn membrojn, kiuj estas sur la tero: malĉastecon, malpurecon, volupton, malbonan deziron, kaj avidecon, kiu estas idolkulto: **6** pro kio venas la kolero de Dio sur la filojn de malobeo; **7** en kiuj vi ankaŭ iam iradis, kiam vi vivis en ili. **8** Sed nun formetu ankaŭ la jenajn: koleron, pasian indignon, malicon, kalumnon, hontindan parolon el via buŝo; **9** ne mensogu unu al alia, ĉar vi jam formetis la malnovan homon kun liaj agoj, **10** kaj surmetis la novan homon, kiu estas renovigata al scio laŭ la bildo de Tiu, kiu lin kreis; **11** kie ne povas esti Greko kaj Judo, cirkumcido kaj necirkumcido, barbaro, Skito, sklavo, liberulo, sed Kristo estas ĉio kaj en ĉio.

12 Surmetu do, kiel elektitoj de Dio, sanktaj kaj amataj, koron de kompato, bonkorecon, humilecon, mildecon, toleremecon; **13** reciproke paciencante kaj pardonante, se iu havas plendon kontraŭ iu; kiel la Sinjoro pardonis vin, tiel vi ankaŭ faru; **14** kaj super ĉion tion surmetu amon, kiu estas ligilo de perfekteco. **15** Kaj la paco de Kristo prezidu en viaj koroj, al kiu ankaŭ vi estas vikitaj en unu korpo, kaj

estu dankemaj. ¹⁶ La vorto de Kristo loĝu en vi riĉe, en ĉia saĝeco; kaj instruu kaj admonu unu la alian per psalmoj kaj himnoj kaj spiritaj kantoj, kantante kun graco en viaj koroj al Dio. ¹⁷ Kaj kion ajn vi faras per vorto aŭ ago, faru ĉion en la nomo de la Sinjoro Jesuo, dankante Dion, la Patron, per li.

¹⁸ Edzinoj, submetiĝu al viaj edzoj, kiel decas en la Sinjoro. ¹⁹ Edzoj, amu viajn edzinojn, kaj ne maldolciĝu kontraŭ ili. ²⁰ Infanoj, obeu viajn gepatrojn en ĉio, ĉar tio plaĉas al la Sinjoro. ²¹ Patroj, ne kolerigu viajn infanojn, por ke ili ne senkuraĝiĝu. ²² Sklavoj, obeu en ĉio al la sinjoroj laŭ la karno, ne per okulservo, kiel homplaĉantoj, sed en simpleco de koro, timante la Sinjoron; ²³ kaj kion ajn vi faras, laboru plenanime, kiel por la Sinjoro, kaj ne por homoj, ²⁴ sciante, ke de la Sinjoro vi ricevos la rekompencon de la heredaĵo; ĉar vi servas la Sinjoron Kristo. ²⁵ Sed ĉiu maljuste faranta ricevos returne laŭ sia maljustaĵo, kaj ne ekzistas personfavorado.

Capitro 4

¹ Sinjoroj, donu al viaj sklavoj justaĵon kaj egalaĵon, sciante, ke vi ankaŭ havas Sinjoron en la ĉielo.

² En preĝado persistu, vigilante en ĝi kun danko; ³ preĝante samtempe ankaŭ pro ni, por ke Dio malfermu al ni pordon por la vorto, por paroli la misteron de Kristo, pro kiu mi estas ankaŭ enkatenita; ⁴ por ke mi klarigu ĝin, kiel mi devus paroli. ⁵ Iradu en saĝeco rilate al la eksteruloj, elaĉetante la tempon. ⁶ Via parolo estu ĉiam kun graco, spicita per salo, por ke vi sciu, kiel vi devus respondi al ĉiu.

⁷ Pri ĉiuj miaj aferoj sciigos vin Tihiko, la amata frato kaj fidela diakono kaj kunservanto en la Sinjoro, ⁸ kiun mi sendis al vi ĝuste por tio, ke vi sciigü pri nia farto, kaj ke li konsolu viajn korojn, ⁹

kune kun Onesimo, la fidela kaj amata frato, kiu estas el vi. Ili scii-gos vin pri ĉiu ĉi tieaj aferoj.

10 Salutas vin Aristarĥo, mia kunnmalliberulo, kaj Marko, kuzo de Barnabas (pri kiu vi ricevis ordonojn: se li venos al vi, akceptu lin), **11** kaj Jesu, nomata Justo, kiuj estas el la cirkumcidito; tiuj solaj estas miaj kunlaborantoj por la regno de Dio, kiuj estis al mi konsolilo. **12** Salutas vin Epafras, kiu estas el vi, servisto de Kristo Jesuo, ĉiam klopodeganta pro vi en siaj preĝoj, por ke vi staru perfektaj kaj kon-vinkitaj en la tuta volo de Dio. **13** Ĉar mi atestas pri li, ke li havas multan fervoron pro vi, kaj pro tiuj, kiuj estas en Laodikea, kaj en Hierapolis. **14** Salutas vin Luko, la amata kuracisto, kaj Demas. **15** Salutu la fratojn en Laodikea, kaj Nimfason, kaj la eklezion en ilia domo. **16** Kaj kiam la epistolo estos legitâ ĉe vi, faru, ke ĝi estu le-gata ankaŭ en la eklezio en Laodikea; kaj ke vi ankaŭ legu la epis-tolon el Laodikea. **17** Kaj diru al Arĥipo: Zorgu pri la diakoneco, kiun vi ricevis en la Sinjoro, por ke vi plenumu ĝin.

18 La saluto per la propra mano de mi, Paŭlo. Memoru miajn ka-tenojn. Graco estu kun vi.

La unua epistolo de la apostolo Paŭlo al la Tesalonikanoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, la Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco.

2 Ni ĉiam dankas Dion pri vi ĉiuj, memorigante pri vi en niaj preĝoj; **3** memorante senĉese vian laboron de fido kaj penadon de amo kaj paciencon de espero al nia Sinjoro Jesuo Kristo, antaŭ nia Dio kaj Patro; **4** sciante, fratoj, amataj de Dio, vian elekton, **5** ĉar nia evangelio venis al vi ne nur parole, sed ankaŭ kun potenco kaj kun la Sankta Spirito kaj plena certigo; vi scias, kiaj homoj ni ĉe vi montriĝis pro vi. **6** Kaj vi fariĝis imitantoj de ni kaj de la Sinjoro, ricevinte la vorton en multe da aflikto, kun ĝojo de la Sankta Spirito; **7** tiel, ke vi fariĝis modelo por ĉiuj kredantoj en Makedonujo kaj en la Aĥaja lando. **8** Ĉar de vi la vorto de la Sinjoro estas diseĥita ne nur en Makedonujo kaj la Aĥaja lando, sed en ĉiu loko via fido al Dio disvastiĝis, tiel, ke ni ne bezonas diri ion. **9** Ĉar ili mem pri ni rakontas, kian alvenon ni havis ĉe vi; kaj kiel vi vin turnis al Dio for de idoloj, por servi vivantan kaj veran Dion, **10** kaj atendi Lian Filon el la ĉielo, la Filon, kiun Li levis el la mortintoj, Jesuon, kiu nin savas de la estonta kolerego.

Ĉapitro 2

1 Ĉar vi mem scias, fratoj, ke nia alveno al vi ne montriĝis senfrukta; **2** sed suferinte kaj insultite en Filipi, kiel vi scias, ni kuraĝiĝis en nia Dio prediki al vi la evangelion de Dio meze de granda konflik-

to. ³ Ĉar nia instruado ne devenis de eraro, nek de malpureco, kaj ĝi ne estas kun ruzo; ⁴ sed kiel Dio nin aprobis, por konfidi al ni la evangelion, tiel ni parolas, por plaĉi ne al homoj, sed al Dio, kiu esploras niajn korojn. ⁵ Ĉar, kiel vi scias, ni neniam troviĝis kun vortoj flataj, nek kun avideca preteksto (Dio estas atestanto), ⁶ nek celestante homan gloron ĉe vi aŭ ĉe iu alia, kvankam ni povis esti al vi ŝargaj, kiel apostoloj de Kristo. ⁷ Sed ni estis mildaj inter vi, kiel var-tistino, fleganta siajn proprajn infanojn; ⁸ tiel same ni, sentante por vi koran inklinon, volonte tiam dividus kun vi, ne nur la evangelion de Dio, sed ankaŭ niajn proprajn animojn, ĉar vi fariĝis por ni tre karaj. ⁹ Ĉar vi memoras, fratoj, nian penadon kaj laboregon: nokte kaj tage laborante, por ke ni ne fariĝu ŝargo por iu el vi, ni predikadis al vi la evangelion de Dio. ¹⁰ Vi estas atestantoj, kaj Dio ankaŭ, kiel sankte kaj juste kaj senkulpe ni kondutis ĉe vi kredantoj; ¹¹ kiel vi scias, ke por ĉiu el vi ni estis kiel patro ĉe siaj infanoj, vin admonante kaj kuraĝigante, kaj petegante, ¹² ke vi iradu inde je Dio, kiu vin vokas en Sian regnon kaj gloron.

¹³ Pro ĉi tio ankaŭ ni senĉese dankas Dion, ke ricevinte per nia parolo la vorton de Dio, vi akceptis ne la homan vorton, sed, kiel ĝi vere estas, la Dian vorton, kiu ankaŭ energias en vi, kiuj kredas. ¹⁴ Ĉar vi, fratoj, fariĝis imitantoj de la eklezioj de Dio en Kristo Jesuo, kiuj estas en Judujo; ĉar tiajn samajn suferojn vi ankaŭ spertis ĉe viaj samlandanoj, kiajn tiuj ĉe la Judoj, ¹⁵ kiuj mortigis la Sinjoron Jesuo kaj la profetojn, kaj nin elpelis, kaj ne plaĉas al Dio, kaj estas kontraŭuloj al ĉiuj homoj; ¹⁶ ili malhelpis al ni prediki al la naciaj, por ke ili saviĝu, por kompletigi ĉiam la sumon de siaj pekoj; kaj sur ilin venis la kolero ĝis ekstrema mezuro.

¹⁷ Sed, fratoj, ni, senigite je vi dum kelka tempo, persone, ne kore, des pli fervore klopojis vidi vian vizaĝon kun multa sopiro; ¹⁸ ĉar ni deziris veni al vi; mi, Paŭlo, tion deziris pli ol unufoje; sed

malhelpis nin Satano. **19** Ĉar kio estas nia espero, aŭ ĝojo, aŭ krono de singratulado? Ĉu ĝi ja ne estas vi, antaŭ nia Sinjoro Jesuo Kristo ĉe lia alveno? **20** Ĉar vi estas nia gloro kaj nia ĝojo.

Ĉapitro 3

1 Kiam do ni jam ne povis resti trankvilaj, ni decidis esti lasitaj solaj en Ateno; **2** kaj ni sendis Timoteon, nian fraton kaj servanton de Dio en la evangelio de Kristo, por firmigi vin kaj konsoli vin pri via fido, **3** por ke neniu estu ŝancelita de tiuj afliktoj; ĉar vi mem scias, ke ili apartenas al nia sorto. **4** Ĉar kiam ni estis ĉe vi, ni antaŭdiris al vi, ke ni nepre suferos; kaj tio efektive okazis, kiel vi ja scias. **5** Pro tio mi ankaŭ, kiam mi jam ne povis resti trankvila, sendis, por ke mi certiĝu pri via fido, pro timo, ke eble la tentanto vin tentis kaj ke nia laboro fariĝos senutila. **6** Sed kiam Timoteo, ĵus veninte al ni de vi, donis al ni bonajn sciigojn pri via fido kaj via amo, kaj ke vi ĉiam memoras nin bonkore, sopirante vidi nin, kiel ni ankaŭ vin, **7** pro tio ni konsoligis, fratoj, pri vi, en ĉia nia malĝojo kaj aflikto, per via fido; **8** ĉar nun ni vivas, se vi staras firme en la Sinjoro. **9** Ĉar kian dankon ni povas repagi al Dio pri vi, pro la tuta ĝojo, per kiu ni ĝojas pro vi antaŭ Dio; **10** nokte kaj tage preĝante fervore, ke ni povu vidi vian vizaĝon kaj perfektigi la mankojn de via fido?

11 Nia Dio kaj Patro mem kaj nia Sinjoro Jesuo direktu nian vonjon al vi; **12** kaj la Sinjoro pligrandigu kaj abundigu ĉe vi la amon de unu al la alia kaj al ĉiuj, kiel ni amas vin; **13** por ke li faru viajn korojn senkulpaj kaj sanktaj antaŭ nia Dio kaj Patro, ĉe la alveno de nia Sinjoro Jesuo kun ĉiuj liaj sanktuloj.

Ĉapitro 4

1 Fine do, fratoj, ni petegas kaj admonas vin en la Sinjoro Jesuo, ke kiamaniere vi lernis de ni, kiel vi devus iradi kaj plaĉi al Dio (kaj vi ja tiel iradas), tiamaniere vi pli kaj pli abunde agu. **2** Ĉar vi scias, kian admonon ni donis al vi en la Sinjoro Jesuo. **3** Ĉar jen estas la volo de Dio, via sanktiĝo, ke vi vin detenu de malĉasteco; **4** ke ĉiu el vi sciu preni al si sian propran aĵon en sankteco kaj honoro, **5** ne en la pasio de volupto, kiel la nacianoj, kiuj ne konas Dion; **6** ke neniu peku kaj trompu sian fraton en ĉi tio; ĉar la Eternulo estas venĝanto en ĉio tio, kiel ankaŭ ni antaŭavertis vin kaj atestis. **7** Ĉar Dio nin vokis ne por malpureco, sed por sanktiĝo. **8** Tiu do, kiu malakceptas, malakceptas ne homon, sed Dion, kiu donas al vi Sian Sanktan Spiriton.

9 Sed pri amo al la frataro, vi ne bezonas, ke oni skribu al vi, ĉar vi mem estas instruitaj de Dio ami unu la alian; **10** ĉar vi ja tion faras al ĉiuj fratoj, kiuj estas en la tutu Makedonujo. Sed ni admonas vin, fratoj, ke vi amu pli kaj pli abunde, **11** kaj ke vi celu esti kvietaj, kaj fari viajn proprajn aferojn, kaj labori per viaj manoj, ĝuste kiel ni al vi ordonis; **12** por ke vi iradu konvene antaŭ tiuj, kiuj estas ekstere, kaj por ke nenio al vi manku.

13 Sed ni ne volas, fratoj, ke vi ne sciu pri tiuj, kiuj endormiĝis; por ke vi ne malĝoju, kiel la ceteraj, kiuj havas nenian esperon. **14** Ĉar se ni kredas, ke Jesuo mortis kaj releviĝis, tiel ankaŭ tiujn, kiuj endormiĝis en Jesuo, Dio venigos kun li. **15** Ĉar ni diras al vi per la vorto de la Sinjoro, ke ni, kiuj estos vivaj, restantaj ĝis la alveno de la Sinjoro, tute ne havos lokon antaŭ la endormiĝintoj. **16** Ĉar la Sinjoro mem malsupreniros de la ĉielo, kun signalkrio, kun la voĉo de la ĉefanĝelo, kaj kun la trumpeteto de Dio; kaj la mortintoj en Kristo levigos la unuaj; **17** poste ni, kiuj vivas, ankoraŭ restantaj, estos kune kun ili suprenkaptitaj en la nubojn, por renkonti la Sinjoron en la aero; kaj tiel ni estos por ĉiam kun la Sinjoro. **18** Tial per tiuj vortoj konsolu unu la alian.

Ĉapitro 5

1 Sed pri la tempoj kaj okazoj, fratoj, vi ne bezonas, ke oni skribu al vi. **2** Ĉar vi mem tute bone scias, ke la tago de la Sinjoro venas, kiel ŝtelisto en la nokto. **3** Dum oni diras: Paco kaj sendanĝereco, tiam subita detruo venas sur ilin, kiel naskodoloro al gravedulino, kaj ili tute ne forsaviĝos. **4** Sed vi, fratoj, ne estas en mallumo tiel, ke tiu tago vin trafus kiel ŝtelisto; **5** ĉar vi ĉiu estas filoj de lumo kaj filoj de la tago; ni ne estas el la nokto, nek el mallumo; **6** tial ni ne dormu, kiel la ceteraj, sed ni viglu kaj estu sobraj. **7** Ĉar kiuj dormas, tiuj dormas en la nokto; kaj kiuj ebriiĝas, tiuj ebriiĝas en la nokto. **8** Sed ĉar ni estas el la tago, ni estu sobraj, surmetante la kirason de fido kaj amo, kaj, kiel kaskon, la esperon de savo. **9** Ĉar Dio nin destinis ne al kolero, sed al la ricevo de savado per nia Sinjoro Jesuo Kristo, **10** kiu mortis por ni, por ke ni vivu kune kun li, ĉu ni maldormos aŭ dormos. **11** Tial admonu vin reciproke kaj edifu unu la alian, kiel ankaŭ vi jam faradas.

12 Sed ni petegas vin, fratoj, koni tiujn, kiuj laboras ĉe vi kaj estas ĉe vi en la Sinjoro kaj vin admonas, **13** kaj estimi ilin treege kun amo pro ilia laboro. Estu pacemaj unu kun la alia. **14** Kaj ni petas vin, fratoj, admonu la senordulojn, kuraĝigu la nebravulojn, subtenu la malfortulojn, estu paciencaj kontraŭ ĉiuj. **15** Zorgu, ke neniu redonu al iu malbonon por malbono; sed ĉiam sekvu tion, kio estas bona, unu por alia kaj por ĉiuj. **16** Ĝoju ĉiam; **17** preĝu senĉese; **18** pri ĉio donu dankon; ĉar tia estas la volo de Dio en Kristo Jesuo pri vi. **19** Ne estingu la Spiriton; **20** ne malestimu profetaĵojn; **21** elprovu ĉion; tenu firme tion, kio estas bona; **22** detenu vin de ĉia formo de malbono.

23 Kaj la Dio de paco vin sanktigu tute; kaj via spirito kaj animo

kaj korpo estu plene konservitaj sen kulpo, ĉe la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo. ²⁴ Fidela estas Tiu, kiu vin vokas, kiu ankaŭ faros.

²⁵ Fratoj, preĝu por ni.

²⁶ Salutu ĉiujn fratojn per sankta kiso. ²⁷ Mi solene petegas vin per la Sinjoro, ke oni legu ĉi tiun epistolon antaŭ la tuta frataro.

²⁸ La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi.

La dua epistolo de la apostolo Paŭlo al la Tesalonikanoj

Ĉapitro 1

1 Paŭlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, nia Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: **2** Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj, kiel estas ja dece, pro tio, ke via fido kreskas treege, kaj abundas via reciproka amo de ĉiu al ĉiu, **4** tiel, ke ni mem fanfaronas pri vi en la eklezioj de Dio, pro via pacienco kaj fido sub ĉiuj viaj persekutoj kaj afliktoj, kiujn vi elportadas; **5** tio estas evidenta signo de la justa juĝo de Dio; por ke vi montriĝu indaj je la regno de Dio, por kiu vi ankaŭ suferas; **6** ĉar estas justaĵo ĉe Dio redoni afliktojn al tiuj, kiuj vin afliktas, **7** kaj al vi, la afliktataj, ripozon kun ni, ĉe la malkaŝigo de la Sinjoro Jesuo el la ĉielo kun la anĝeloj de lia potenco, **8** en flamanta fajro, por venigi venĝon sur tiujn, kiuj ne konas Dion kaj ne obeas al la evangelio de nia Sinjoro Jesuo; **9** kiuj suferos punadon, eternan detruon de antaŭ la vizaĝo de la Sinjoro kaj de la gloro de lia potenco, **10** kiam li venos por esti glorata en siaj sanktuloj, kaj esti admirata ĉe ĉiuj, kiuj ekkredis (ĉar nia atestado ĉe vi estis kredata) en tiu tago. **11** Por tiu celo ni ankaŭ konstante preĝas por vi, ke nia Dio vin trovu indaj je la voko, kaj kun potenco plenumu ĉiun bonvolon de boneco kaj ĉiun laboron de fido; **12** por ke la nomo de nia Sinjoro Jesuo estu glorata en vi, kaj vi en li, laŭ la graco de nia Dio kaj la Sinjoro Jesuo Kristo.

Capitro 2

1 Nun ni petegas vin, fratoj, koncerne la alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj nian alkolektiĝon al li, **2** ke vi ne fariĝu facile skueblaj mense, kaj ne konsterniĝu, ĉu per spirito, aŭ per parolo, aŭ per letero ŝajne de ni, kvazaŭ la tago de la Sinjoro jam apudestus; **3** ne niu vin trompu iamaniere; ĉar nepre antaŭe okazos la apostateco, kaj la homo de peko malkaŝiĝos, la filo de pereo, **4** kiu kontraŭmetas sin kaj levas sin super ĉion, kion oni nomas Dio aŭ adoras; tiel, ke li sidas en la templo de Dio, elmontrante sin, kvazaŭ li estas Dio. **5** Ĉu vi ne memoras, ke mi diris tion al vi, dum mi estis kun vi? **6** Kaj nun vi scias, kio malhelpas, por ke li malkaŝiĝu siatempe. **7** Ĉar la mistero de maljusteco jam energias; sed restas ankoraŭ la malhel-panto, ĝis li estos formovita. **8** Kaj tiam malkaŝiĝos la maljustulo, kiun la Sinjoro Jesuo detruos per la spiro de sia bušo kaj neniiigos per la apero de sia alveno; **9** tiun, kies alveno estas pro la energio de Satano kun ĉia potenco kaj kun signoj kaj mensogaj mirindaĵoj, **10** kaj kun ĉia trompo de maljusteco por la pereantoj, pro tio, ke ili ne ricevis la amon al la vero por esti savitaj. **11** Kaj pro tio Dio sendas al ili energion de eraro, tiel, ke ili kredos mensogon; **12** por ke estu jugataj ĉiuj, kiuj ne kredis la veron, sed trovis plezuron en maljusteco.

13 Sed ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj, amataj de la Sinjoro, pro tio, ke Dio vin elektis de la komenco al savo en la sanktigo de la Spirito kaj credo al la vero; **14** al kiu Li vin vokis per nia evangelio, por la akiro de la gloro de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **15** Tial, fratoj, staru firme, kaj tenu la tradiciojn, kiujn vi lernis ĉu per parolo, aŭ per ia letero nia.

16 Nia Sinjoro Jesuo Kristo mem, kaj Dio, nia Patro, kiu nin amis kaj al ni donis eternan konsolon kaj bonan esperon per graco, **17** konsolu viajn korojn kaj fortigu ilin por ĉia bona faro kaj vorto.

Ĉapitro 3

1 Fine, fratoj, preĝu por ni, ke la vorto de la Sinjoro disvastiĝu kaj estu glorata, kiel ankaŭ ĉe vi; 2 kaj ke ni forsaviĝu de senprudentaj kaj malbonaj homoj; ĉar ne ĉe ĉiu estas la fido. 3 Sed fidela estas la Sinjoro, kiu vin fortikigos kaj vin defendos kontraŭ la malbonulo. 4 Sed ni fidas la Sinjoron rilate vin, ke vi faras kaj faros tion, kion ni ordonas. 5 Kaj la Sinjoro direktu viajn korojn en la amon al Dio kaj en la paciencon de Kristo.

6 Ni ordonas al vi, fratoj, en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi vin apartigu for de ĉiu frato, kiu iradas senorde kaj ne laŭ la tradicio, kiun oni ricevis de ni. 7 Ĉar vi mem scias, kiel vi devas nin imiti; ĉar ni ne kondutis senorde inter vi; 8 nek manĝis panon donac-de de iu, sed per laboro kaj penado, nokte kaj tage laborante, por ke ni ne fariĝu ŝarĝo por iu el vi; 9 ne kvazaŭ ni ne havus tian rajton, sed por estigi nin ekzemplo antaŭ vi, ke vi nin imitu. 10 Ĉar eĉ kiam ni estis ĉe vi, la jenon ni ordonis al vi: Se iu ne volas labori, tiu ankaŭ ne manĝu. 11 Ĉar ni aŭdas, ke inter vi iradas senorde kelkaj, kiuj tute ne laboras, sed en ĉies aferojn sin enŝovas. 12 Tiajn ni ordonas kaj admonas pro la Sinjoro Jesuo Kristo, ke kviete ili laboru kaj manĝu sian propran panon. 13 Sed vi, fratoj, ne laciĝu en bonfarado. 14 Sed se iu ne obeos al la parolo de ĉi tiu nia epistolo, rimarku tiun, kaj ne estu por li kamaradoj, por ke li hontiĝu. 15 Tamen ne rigardu lin kiel malamikon, sed admonu lin kiel fraton.

16 La Sinjoro de paco mem donu al vi pacon ĉiutempe kaj ĉiumaniere. La Sinjoro estu kun vi ĉiu.

17 La saluto de mi, Paŭlo, per mia propra mano, kiu estas la signo en ĉiu epistolo; tiel mi skribas. 18 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi ĉiu.

La unua epistolo de la apostolo Paŭlo al Timoteo

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo, laŭ la ordono de Dio, nia Savanto, kaj Kristo Jesuo, nia espero, 2 al Timoteo, mia vera filo en fido: Graco, kompato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

3 Kiel mi, ekironte en Makedonujon, petis vin resti en Efeso, por ke vi admonu kelkajn homojn, ke ili ne instruu alian doktrinon, 4 nek atentu fabelojn kaj senfinajn genealogiojn, kiuj naskas diskutojn, pli ol tiun administradon de Dio, kiu estas laŭ la fido—tiel faru. 5 Sed la celo de la admono estas amo el pura koro kaj bona konscienco kaj sincera fido; 6 kion maltrafinte, kelkaj homoj sin deturnis al vanta babilado, 7 dezirante esti instruistoj de la leĝo, kvankam ili ne komprenas tion, kion ili diras, nek tion, pri kio ili faras aserton. 8 Sed ni scias, ke la leĝo estas bona, se oni ĝin laŭleĝe uzas, 9 sciante, ke la leĝo ekzistas ne por justulo, sed por homoj senlegaj kaj malebeneintaj, malpiaj kaj pekemaj, malsanktaj kaj profanaj, por patromortigantoj kaj patrinomortigantoj, hommortigantoj, 10 malĉastuloj kaj viruzaĉantoj, homstelistoj, mensogantoj, falsejurantoj, kaj ĉio ajn alia kontraŭa al la sana doktrino; 11 laŭ la konfidita al mi evangeliro de la gloro de la benata Dio.

12 Mi dankas Kriston Jesuon, nian Sinjoron, kiu min kapabligas, tial, ke li trovis min fidela, destinante min al sia servado; 13 kvankam mi antaŭe estis blasphemanto kaj persekutanto kaj insultanto; tamen mi ricevis kompaton, ĉar mi tion faris nesciante kaj nekredante; 14

kaj la graco de nia Sinjoro abunde suficegis kun fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. ¹⁵ Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto, ke Kristo Jesuo envenis en la mondon, por savi pekantojn, el kiuj mi estas la ĉefa; ¹⁶ tamen pro tiu kaŭzo mi ricevis kompaton, por ke en mi, kiel la ĉefa, Jesuo Kristo elmontru sian tutan paciencegon, kiel ekzemplo por tiuj, kiuj poste kredos al li por eterna vivo. ¹⁷ Nun al la Reĝo eterna, senmorta, nevidebla, la sola Dio, estu honoro kaj gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.

¹⁸ Ĉi tiun zorgadon mi komisias al vi, mia filo Timoteo, laŭ la profetaĵoj, kiuj antaŭiris sur vin, ke per ili vi militadu la bonan militon, ¹⁹ tenante la fidon kaj bonan konsciencon, kiun forpuŝinte de si, kelkaj homoj ŝippereis rilate la fidon; ²⁰ el kiuj estas Himeneo kaj Aleksandro, kiujn mi transdonis al Satano, por ke ili lernu ne blasfemi.

Ĉapitro 2

¹ Mi konsilas do, antaŭ ĉio, fari petegojn, preĝojn, propetadojn, dankojn por ĉiuj; ² por reĝoj kaj ĉiuj eminentuloj, por ke ni vivadu trankvile kaj kviete en plena pieco kaj seriozeco. ³ Tio estas bona kaj akceptebla antaŭ Dio, nia Savanto, ⁴ kiu volas, ke ĉiuj homoj estu savitaj kaj venu al la scio de la vero. ⁵ Ĉar ekzistas unu Dio, kaj unu interulo inter Dio kaj homoj, homo, Kristo Jesuo, ⁶ kiu sin donis kiel elacētaĵon por ĉiuj, ateston elmontrantan en konvenaj tempoj; ⁷ por kio mi estas nomita predikisto kaj apostolo (mi diras la veron, mi ne mensogas), instruisto por la nacianoj en fido kaj vero.

⁸ Mi deziras do, ke la viroj preĝu en ĉiu loko, levante sanktajn manojn, sen kolero kaj disputado. ⁹ Tiel same, ke virinoj sin vestu per decaj vestoj, kun modesteco kaj sobreco; ne kun harplektaĵoj, aŭ oro, aŭ perloj, aŭ multekostaj vestoj; ¹⁰ sed (kio konvenas al vi-

rinoj konfesantaj la piecon) per bonfaroj. **11** Virino lernu en kvieteco kun ĉia submetiĝo. **12** Sed mi ne permesas al virino instruadi, nek regi super viro, sed esti en kvieteco. **13** Ĉar Adam kreiĝis la unua, poste Eva; **14** kaj Adam ne trompiĝis; sed la virino, trompите, falis en pekon; **15** sed ŝi saviĝos per la naskado, se ili daŭras en fido kaj amo kaj sanktiĝo kun sobreco.

Ĉapitro 3

1 Fidinda estas la diro: Se iu celas episkopecon, tiu deziras bonan laboron. **2** Episkopo do devas esti neriproĉebla, edzo de unu edzino, sobra, moderema, ordema, gastama, instruema, **3** ne vindrinema, ne batema; sed mildanima, ne disputema, ne monamanto; **4** reganta bone sian propran domanaron, tenante siajn gefilojn sub regado kun ĉia seriozeco **5** (sed se iu ne scias regi sian propran domon, kiel li zorgos pri la eklezio de Dio?); **6** ne novico, por ke li ne ŝvelu per fiereco kaj ne falu en la kondamnon de la diablo. **7** Krom tio li devas havi bonan ateston de la eksteruloj, por ke li ne falu en riproĉon kaj kaptilon de la diablo. **8** Tiel same diakonoj devas esti seriozaj, ne duflanke parolantaj, ne tro amantaj vinon, ne avidantaj malhonoran gajnon; **9** tenantaj la misteron de la fido en pura konscienco. **10** Kaj tiuj ankaŭ estu unue provitaj; poste ili servu kiel diakonoj, se ili estos neriproĉebraj. **11** Virinoj ankaŭ devas esti seriozaj, ne kalumniantoj, sobraj, fidelaj pri ĉio. **12** La diakonoj estu edzoj de po unu edzino, regantaj bone siajn gefilojn kaj siajn propajn domojn. **13** Ĉar tiuj, kiuj bone servadis kiel diakonoj, akiras al si bonan gradon kaj grandan kuraĝon en la fido, kiu estas en Kristo Jesuo.

14 Ĉi tion mi skribas al vi, esperante veni al vi baldaŭ, **15** sed se mi prokrastos, por ke vi komprenu, kiel oni devas konduti en la domo

de Dio, kiu estas la eklezio de la vivanta Dio, la kolono kaj bazo de la vero. **16** Kaj laŭ konsento, granda estas la mistero de pieco: Tiu, kiu elmontriĝis en la karno, praviĝis en la spirito, estis vidita de anĝeloj, pripredikita ĉe la nacioj, prikredita en la mondo, prenita supren en gloro.

Capitro 4

1 Sed la Spirito klare diras, ke en la venontaj tempoj kelkaj defalos de la fido, atentante delegantajn spiritojn kaj doktrinojn de demonoj, **2** per la hipokriteco de trompantoj, kiuj havas la konsciencon kaŭterizitan kvazaŭ per brule varmega fero, **3** admonante ne edziĝi, kaj deteni sin de manĝoj, kiujn Dio kreis por ke ili estu danke ricevitaj de tiuj, kiuj kredas kaj scias la veron. **4** Ĉar ĉiu kreitajo de Dio estas bona, kaj nenio devas esti forjetita, se oni ĝin ricevas kun dankesprimo, **5** ĉar ĝi estas sanktigita per la parolo de Dio kaj per preĝo.

6 Se vi memorigos la fratojn pri tio, vi estos bona servanto de Kristo Jesuo, nutrita per la vortoj de la fido kaj de la bona doktrino, kiun vi jam sekvis; **7** sed forrifuzu profanajn kaj avinajn fabelojn. Kaj ekzercu vin al pieco; **8** ĉar korpa ekzercado malmulte utilas; sed pieco utilas al ĉio, havante promeson pri la nuna vivo kaj pri la esonta. **9** Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto. **10** Ĉar por tio ni laboras kaj batalas, ĉar ni apogas nian esperon sur la vivantan Dion, kiu estas la Savanto de ĉiuj homoj, precipice de la kredantoj. **11** Tion ordonu kaj instruu. **12** Neniu malestimu vian junecon, sed vi estu ekzemplo al la kredantoj, per parolo, per konduto, per amo, per fido, per ĉasteco. **13** Ĝis mi venos, atentu legadon, konsilon, instruadon. **14** Ne malŝatu la donacon, kiu estas en vi, donita al vi per profetado, kun la surmetado de la manoj de la presbiteraro.

15 Estu diligenta pri tiuj aferoj; dediĉu vin al ili, por ke via progreso evidentigu al ĉiu. **16** Zorgu pri vi mem kaj pri via instruo. Persistu en tio; ĉar, tion farante, vi savos vin mem, kaj tiujn, kiuj vin aŭskultas.

Ĉapitro 5

1 Ne riproĉu maljunulon, sed konsilu lin, kiel patron; la pli junajn virojn, kiel fratojn; **2** la maljunulinojn, kiel patrinojn; la pli junajn virinojn, kiel fratinojn, kun ĉia ĉasteco. **3** Respektu tiujn vidvinojn, kiuj estas efektive vidvinoj. **4** Sed se iu vidvino havas filojn aŭ nepojn, ĉi tiuj lernu unue montri piecon ĉe sia propra familio kaj rekompenci siajn gepatrojn; ĉar tio estas akceptebla antaŭ Dio. **5** Tiu, kiu estas efektiva vidvino kaj izolitino, apogas sian esperon sur Dion, kaj persistas en petegoj kaj preĝoj nokte kaj tage. **6** Sed la voluptamanta, ankoraŭ vivante, malvivas. **7** Tion ankaŭ ordonu, por ke ili estu sen riproĉo. **8** Sed se iu ne zorgas pri siaj proraj, kaj precipite pri siaj familianoj, tiu malkonfesis la fidon, kaj estas pli malbona ol nekredanto. **9** Estu registrata kiel vidvino tiu, kiu havas ne malpli ol sesdek jarojn, estis edzino de unu viro, **10** estas bone atestata pri bonfarado, edukis infanojn, gastigis fremdulojn, lavis la piedojn de la sanktuloj, helpis la suferantojn, kaj sekvis ĉian bonfaradon. **11** Sed la pli junajn vidvinojn malakceptu; ĉar post kiam ili ekfariĝos luksemaj kontraŭ Kristo, ili deziras edziniĝi, **12** meritan-te kondamnon, ĉar ili vantigis sian unuan fidon. **13** Krom tio ili lernas esti senutilaj, rondirante de domo al domo; kaj ne sole senutilaj, sed ankaŭ babilemaj kaj sintrudemaj, parolante nekonvenaĵojn. **14** Mi volas do, ke la pli junaj edziniĝu, nasku infanojn, mastruma-du, ne donu al la malamiko pretekston por kalumnio; **15** ĉar kelkaj jam turniĝis flanken post Satano. **16** Se iu kredantino havas vid-

vinojn, ŝi helpu ilin, kaj la eklezio ne estu ŝargata; por ke ĝi helpu la efektivajn vidvinojn.

17 La presbiteroj, kiuj regas bone, estu rigardataj kiel indaj je duobla honoro, precipi tiuj, kiuj laboras super la vorto kaj instruado. **18** Ĉar la Skribo diras: Ne fermu la buŝon al bovo draĉanta. Kaj: La laboristo meritas sian salajron. **19** Kontraŭ presbitero ne akceptu denuncon krom ĉe du aŭ tri atestantoj. **20** La pekintojn riproĉu antaŭ la okuloj de ĉiuj, por ke la ceteraj ankaŭ timu. **21** Mi admonas vin antaŭ Dio kaj Kristo Jesuo kaj la elektitaj anĝeloj, ke vi zorgu pri tiuj aferoj sen antaŭjuĝo, farante nenion pro partieco. **22** Sur neniu surmetu la manojn tro rapidece, kaj ne estu partoprenanto en la pekoj de aliaj; konservu vin ĉasta. **23** Ne plu estu akvotrinkanto, sed uzu iom da vino pro la stomako kaj viaj oftaj malfortoj. **24** La pekoj de unuj estas evidentaj, antaŭirantaj al la jugo; kaj aliajn homojn ili sekvas. **25** Tiel same ankaŭ ekzistas bonaj faroj, kiuj estas evidentaj, kaj la alispecaj ne povas esti kaŝitaj.

Ĉapitro 6

1 Ĉiuj subjugaj sklavoj rigardu siajn estrojn kiel indajn je ĉia honoro, por ke la nomo de Dio kaj la doktrino ne estu blasfemataj. **2** Kaj tiuj, kiuj havas kredantajn estrojn, ne malestimu ilin tial, ke ili estas fratoj, sed servu al ili tiom pli, ĉar tiuj, kiuj partoprenas en la Didonaco, estas fidelaj kaj amataj. Tion instruu kaj konsilu.

3 Se iu instruas malsame kaj ne konsentas al sanaj vortoj, la vortoj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kaj al la laŭpieca doktrino, **4** tiu estas fanfaronema, nenion sciante, sed malsana je demandoj kaj privortaj diskutoj, de kiuj naskiĝas envio, malpaco, mallaŭdoj, malbonaj suspektoj, **5** disputadoj de homoj mense perversigitaj kaj senigitaj je la vero, supozantaj, ke la pieco estas gajnilo. **6** Sed la pieco

kun kontenteco estas granda gajnilo; **7** ĉar ni nenion enportis en la mondon, kaj ni ne povas ion forporti; **8** sed havante manĝojn kaj vestojn, ni estos per tio kontentaj. **9** Tamen tiuj, kiuj volas riĉigi, falas en tenton kaj kaptilon kaj multajn malsagajn kaj malutilajn dezirojn tiajn, kiaj dronigas la homojn en detruo kaj pereo. **10** Ĉar la amo al mono estas radiko de ĉia malbono; celante al tio, kelkaj forvagis de la fido kaj sin trapikis per multaj malĝojoj.

11 Sed vi, ho homo de Dio, forsaviĝu de tiaj aferoj, kaj sekvu justecon, piecon, fidon, amon, paciencon, mildecon. **12** Batalu la bonan batalon de la fido, kaj ektenu la eternan vivon, al kiu vi estas vokita kaj konfesis la bonan konfeson antaŭ multaj atestantoj. **13** Mi vin admonas antaŭ Dio, kiu ĉion vivigadas, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu antaŭ Pontio Pilato atestis la bonan konfeson, **14** ke vi plenumu la ordonon sen makulo, sen riproĉo, ĝis la apero de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **15** kiun aperon en Siaj propraj tempoj montros Tiu, kiu estas la benata kaj sola Potenculo, la Reĝo de reĝoj kaj Sinjoro de sinjoroj, **16** kiu sola havas senmortecon, loĝante en lumo neatingbla, kaj kiun neniu vidis nek povas vidi, al kiu estu honoro kaj potenco eterna. Amen.

17 Admonu tiujn, kiuj estas riĉaj en la nuna mondo, ke ili ne estu arogantaj, kaj ke ili apogu sian esperon ne sur la malcerkecon de la riĉo, sed sur Dion, kiu donas al ni riĉe ĉion por ĝuado; **18** ke ili bone agadu, ke ili estu riĉaj je bonaj faroj, ke ili estu pretaj disdoni, simpatiemaj; **19** provizante por si bonan fundamenton kontraŭ la venonta tempo, por ke ili ektenu la efektivan vivon.

20 Ho Timoteo, gardu tion, kio estas komisiita al vi, deturnante vin for de la babiladoj kaj kontraŭparoloj de la falsenomata scio; **21** kiun konfesante, kelkaj maltrafis rilate la fidon.

Graco estu kun vi.

La dua epistolo de la apostolo Paŭlo al Timoteo

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo, per la volo de Dio, laŭ la promeso de vivo, kiu estas en Kristo Jesuo, **2** al Timoteo, mia amata filo: Graco, kompato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

3 Mi dankas Dion, kiun mi adoras de post miaj praavoj kun pura konscienco, ke konstantan memoron mi havas pri vi en miaj preĝoj, nokte kaj tage **4** sopirante vidi vin, memorante viajn larmojn, por ke mi pleniĝu de ĝojo; **5** ricevinte rememoron pri la sincera fido, kiu estas en vi, kaj kiu loĝis unue en via avino Lois kaj en via patrino Eŭnike, kaj, mi konvinkiĝis, en vi ankaŭ. **6** Pro tio mi memorigas vin, ke vi reekbruligu la donacon de Dio, kiu estas en vi per la surmetado de miaj manoj. **7** Ĉar Dio donis al ni spiriton ne de malkuraĝeco, sed de potenco kaj amo kaj sinregado. **8** Ne hontu do pri la atesto de nia Sinjoro, nek pri mi, lia malliberulo; sed kunelporthu suferojn kun la evangelio laŭ la potenco de Dio, **9** kiu nin savis kaj vokis per sankta voko, ne laŭ niaj faroj, sed laŭ Sia propra antaŭintenco kaj laŭ la graco donita al ni en Kristo Jesuo antaŭ tempoj eternaj, **10** sed nun malkaŝita per la apero de nia Savanto Jesuo Kristo, kiu nenigis la morton kaj enlumigis la vivon kaj la senmortecon per la evangelio, **11** al kiu mi estas nomita predikisto kaj apostolo kaj instruis-
to. **12** Pro tio mi ankaŭ suferas tiel; tamen mi ne hontas; ĉar mi konas tiun, al kiu mi kredis, kaj mi konvinkiĝis, ke li havas la povon gardi mian konfiditaĵon ĝis tiu tago. **13** Konservu la modelon de sa-

naj vortoj, kiujn vi aŭdis de mi, en fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. **14** La bonan konfiditajon gardu per la Sankta Spirito, kiu loĝas en ni.

15 Vi scias, ke fortunigis de mi ĉiuj en Azio, el kiuj estas Figelo kaj Hermogenes. **16** La Sinjoro donu kompaton al la domo de Onesiforo; ĉar li ofte min refrešigis, kaj li ne hontis pri mia kateno, **17** sed kiam li estis en Romo, li elserĉis min tre diligente kaj min trovis **18** (la Sinjoro donu al li, ke li trovu kompaton ĉe la Sinjoro en tiu tago), kaj vi scias tre bone, kiom da servoj li faris en Efeso.

Ĉapitro 2

1 Vi do, mia filo, fortikiĝu en la graco, kiu estas en Kristo Jesuo. **2** Kaj kion vi de mi aŭdis inter multaj atestantoj, tion transdonu al fidelaj homoj, kompetentaj instrui ankaŭ aliajn. **3** Vi do elportu suferojn, kiel bona militisto de Jesuo Kristo. **4** Neniu militanto sin implikas en la aferojn de ĉi tiu vivo; por ke li plaĉu al sia varbinto. **5** Kaj se iu konkuras kiel atleto, li ne estas kronata, se li ne laŭregule konkuris. **6** La laboranta terkultivisto devas la unua partopreni en la fruktoj. **7** Konsideru tion, kion mi diras; ĉar la Sinjoro donos al vi komprenon pri ĉio. **8** Memoru Jesuon Kriston, levitan el la mortintoj, el la idaro de David, laŭ mia evangelio; **9** en ĝi mi elportas suferadon ĝis ligiloj, kiel krimulo, sed la vorto de Dio ne estas ligita. **10** Tial mi suferas ĉion pro la elektitoj, por ke ili ankaŭ atingu la en Kristo Jesuo savon kun gloro eterna. **11** Fidinda estas la diro: Ĉar se ni mortis kun li, ni ankaŭ vivos kun li; **12** se ni suferas, ni ankaŭ regos kun li; se ni malkonfesos lin, li ankaŭ nin malkonfesos; **13** se ni malfidas, li restas fidela; ĉar li ne povas malkonfesi sin mem.

14 Memorigu ilin pri tio, admonante ilin antaŭ la Sinjoro, ke ili ne vortobatalu, kio estas neniel utila, kun risko de ŝancelo por la

aŭdantoj. ¹⁵ Klopodu prezenti vin ĉe Dio kiel aprobita, laboranto senriproĉa, ĝuste pritaksante la vorton de la vero. ¹⁶ Sed evitu profanajn babiladojn; ĉar ili iros antaŭen al pli multe da malpieco, ¹⁷ kaj ilia parolo dismordos kiel gangreno; el kiuj estas Himeneo kaj Fileto, ¹⁸ kiuj pri la vero eraris, dirante, ke la relevigo estas jam pasinta; kaj ili renversas la fidon de kelkaj. ¹⁹ Tamen la firma fundamento de Dio staras, havante la jenan sigelon: La Sinjoro konas tiujn, kiuj estas liaj, kaj: Foriru de maljusteco ĉiu, kiu nomas la nomon de la Sinjoro. ²⁰ Sed en granda domo estas vazoj ne nur oraj kaj argentaj, sed ankaŭ lignaj kaj argilaj, kaj unuj por honoro kaj aliaj por malhonoro. ²¹ Se do iu purigos sin de ĉi tiuj, li estos vazo por honoro, sanktigita, taŭga por la mastro, pretigita por ĉiu bona laboro. ²² Sed forkuru de junulaj voluptoj, kaj sekvu justecon, fidon, amon, pacon, kune kun tiuj, kiuj vokas la Sinjoron el pura koro. ²³ Sed malsagajn kaj neklerajn demandojn evitu, sciante, ke ili naskas malpacojn. ²⁴ Kaj la servisto de la Sinjoro devas ne malpacii, sed esti afabla al ĉiuj, instruema, tolerema, ²⁵ en humileco instruante tiujn, kiuj kontraŭstaras; eble Dio donos al ili penton, por ke ili venu al scio de la vero, ²⁶ kaj por ke ili sobraj eligu el la kaptilo de la diablo, kaptite de li, por plenumi lian volon.

Ĉapitro 3

¹ Sed sciu, ke en la lastaj tagoj venos danĝeraj tempoj. ² Ĉar homoj estos sinamantaj, monamantaj, fanfaronemaj, arogantaj, insultemaj, malobeemaj al gepatroj, sendankaj, nesanktaj, ³ neparencamaj, nepacigeblaj, kalumniemaj, nesinregantaj, malmildaj, ne bonamantaj, ⁴ perfidemaj, pasiemaj, ventoplenaj, plezuron amantaj pli ol Dion; ⁵ havante ŝajnon de pieco, sed neinte ĝian potencon; de ĉi tiuj ankaŭ vin fortunu. ⁶ Ĉar el ĉi tiuj estas tiuj, kiuj rampas en domojn,

kaj forkaptas malsaĝajn virinojn, ŝarĝitajn de pekoj, forkondukatajn per diversaj voluptoj, **7** ĉiam lernantajn, kaj neniam kapablajn veni al la scio de la vero. **8** Kaj kiel Janes kaj Jambres kontraŭstaris al Moseo, tiel same ĉi tiuj ankaŭ kontraŭstaras al la vero, homoj kun malnobligita spirito, por la fido senvaloraj. **9** Sed ili ne plu iros antaŭen; ĉar ilia malsaĝeco evidentiĝos al ĉiuj, kiel ankaŭ fariĝis ĉe tiuj. **10** Sed vi sekvis mian instruon, konduton, celon, fidon, tolere-mecon, amon, paciencon, **11** persekutojn, suferojn, kiaj okazis al mi en Antioĥia, en Ikonio, en Listra; kiajn persekutojn mi suferis; kaj el ĉio tio la Sinjoro min savis. **12** Jes, kaj ĉiuj, kiuj volas vivi pie en Kristo Jesuo, estos persekutataj. **13** Sed malbonaj homoj kaj ruzuloj ĉiam iros antaŭen al pli granda malbono, trompantaj kaj trompataj. **14** Sed restu vi en tio, kion vi lernis kaj pri kio vi certiĝis, sciante, de kiu vi ĝin lernis, **15** kaj ke jam de frua infaneco vi konas la sanktajn skribojn, kiuj povas fari vin saĝa por savo per la fido, kiu estas en Kristo Jesuo. **16** Ĉiu skribaĵo inspirita de Dio estas ankaŭ utila por instruo, por admono, por korekto, por disciplino en justeco; **17** por ke la homo de Dio estu perfekta, plene provizita por ĉiu bona laboro.

Ĉapitro 4

1 Mi ordonas al vi antaŭ Dio, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu juĝos la vivantojn kaj la mortintojn, kaj pro lia apero kaj lia regno; **2** prediku la vorton; insistu ĝustatempe, malĝustatempe; konvinku, admonu, konsilu, en ĉia pacienco kaj instruado. **3** Ĉar venos tempo, kiam oni ne toleros la sanan instruon; sed havante jukantajn orelojn, amasigos al si instruantojn, laŭ siaj deziroj; **4** kaj ili deturnos de la vero sian orelon, kaj turnos sin flanken al fabeloj. **5** Sed vi estu sobra en ĉio, elportu suferojn, faru la laboron de evangeliisto, ple-

numu vian servadon. **6** Ĉar mi jam estas elverŝata kvazaŭ verŝofero, kaj venis la horo de mia foriro. **7** Mi batalis la bonan batalon, mi finis la kuradon, mi gardis la fidon; **8** de nun estas konservita por mi la krono de justeco, kiun la Sinjoro, la justa jugiſto, donos al mi en tiu tago; kaj ne nur al mi, sed ankaŭ al ĉiuj, kiuj amis lian aperon.

9 Klopodu veni baldaŭ al mi; **10** ĉar Demas min forlasis, amante la nunan mondon, kaj iris al Tesaloniko; Kreskens al Galatujo, Tito al Dalmatujon. **11** Nur Luko estas kun mi. Prenu Markon kaj alkonduku lin kun vi, ĉar li utilas al mi por la servado. **12** Sed Tiĥikon mi sendis al Efeso. **13** La mantelon, kiun mi lasis en Troas ĉe Karpo, alportu, kiam vi venos, kaj la librojn, precipite la pergamenojn. **14** Aleksandro, la kupristo, faris al mi multe da malbono; la Sinjoro redonos al li laŭ liaj faroj; **15** kontraŭ li vi ankaŭ vin gardu, ĉar li multege kontraŭstaris al niaj vortoj. **16** Ĉe mia unua pledo, neniu staris kun mi, sed ĉiuj min forlasis; tio ne estu kalkulita kontraŭ ili. **17** Sed la Sinjoro staris apud mi, kaj min fortigis, por ke per mi la anonco estu plene publikigita, kaj ke ĉiuj nacianoj aŭdu; kaj mi forsaviĝis el la bušo de la leono. **18** La Sinjoro min savos de ĉiu malbona faro, kaj min savkondukos en sian ĉielan regnon; al li la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.

19 Salutu Priskilan kaj Akvilan kaj la domon de Onesiforo. **20** Erazto restis en Korinto; sed Trofimon mi lasis malsanan en Mileto. **21** Klopodu veni antaŭ la vintro. Salutas vin Eübulo kaj Pudens kaj Lino kaj Klaŭdia kaj ĉiuj fratoj.

22 La Sinjoro estu kun via spirito. Graco estu kun vi.

La epistolo de la apostolo Paŭlo al Tito

Ĉapitro 1

1 Paŭlo, servisto de Dio kaj apostolo de Jesuo Kristo, laŭ la fido de la elektitoj de Dio, kaj la scio de la vero, kiu estas la pieco, **2** kun espero al eterna vivo, kiun la senmensoga Dio promesis antaŭ la tempoj eternaj, **3** sed ĝustatempe Li elmontris Sian vorton en la anonco, kiu estas al mi konfidita konforme al la ordono de Dio, nia Savanto; **4** al Tito, mia vera filo laŭ komuna fido: Graco kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Savanto.

5 Pro tio mi lasis vin en Kreto, ke vi aranĝu la aferojn mankohavajn kaj starigu presbiterojn en ĉiu urbo, kiel mi ordonis al vi; **6** se iu troviĝas neriproĉebla, edzo de unu edzino, kies infanoj estas kredantoj, kaj ne estas akuzitaj pri diboĉo, nek ribelemaj. **7** Ĉar episkopo devas esti sen riproĉo, kiel administranto de Dio; ne obstina, ne kolerema, ne drinkema, ne malpacema, ne avidanta malhonoran gajnon; **8** sed gastama, bonamanta, sobra, justa, sankta, sinreganta, **9** tenanta la fidelan vorton, kiu estas laŭ la instruado, por ke li povu admoni pri la sana doktrino kaj ankaŭ refuti la kontraŭdirantojn.

10 Ĉar ekzistas multaj homoj ribelemaj, vantaj parolantoj kaj trompistoj, precipite tiuj el la cirkumcido, **11** kies bušoj devas esti fermentaj; homoj, kiuj renversas tutajn domojn, instruantaj nekonvenajn por malhonora gajno. **12** Unu el ili, profeto samnacia, diris: La Kretanoj ĉiam estas mensogantoj, malbonaj bestoj, mallaboremaj manĝeguloj. **13** Tiu atesto estas vera. Tial akre riproĉu ilin, por ke ili estu sanaj en la fido, **14** ne atentante Judajn fabelojn, kaj ordonojn de tiuj homoj, kiuj deturnas sin de la vero. **15** Ĉe la puraj, ĉio estas

pura; sed ĉe la malpuraj kaj nekredantaj, nenio estas pura; sed ilia meno kaj ilia konscienco estas malpurigitaj. ¹⁶ Ili pretendas koni Dion; sed per siaj agoj ili malkonfesas Lin, estante abomenaj kaj malobeemaj kaj por ĉiu bona faro senvvaloraj.

Ĉapitro 2

¹ Sed parolu vi tion, kio konvenas al la sana doktrino: ² ke la maljunuloj estu sobraj, seriozmienaj, prudentaj, sanaj en la fido, en amo en pacienco; ³ ke la maljunulinoj tiel same estu je sintenado respektemaj, ne kalumniantoj, nek sklavigitaj de troa vino, sed instruantaj la bonon; ⁴ por ke ili eduku la junulinojn ami siajn edzojn, ami siajn infanojn, ⁵ esti prudentaj, ĉastaj, hejme laborantaj, bonfaremaj, submetiĝemaj al siaj propraj edzoj, por ke la vorto de Dio ne estu blasfemita; ⁶ konsilu tiel same la junulojn, ke ili estu prudentaj; ⁷ pri ĉio montrante vin ekzemplo de bonaj faroj, en via instruado montrante sincerecon, seriozecon, ⁸ paroladon sanan, nekondamneblan; por ke la kontraŭulo hontu, havante nenion malbonan diri kontraŭ vi. ⁹ Admonu sklavojn, ke ili estu submetiĝemaj al siaj propraj sinjoroj kaj plaĉantaj al ili en ĉio; ne kontraŭdiremaj, ¹⁰ ne ŝtelantaj, sed montrantaj ĉian bonan fidelecon; por ke ili ornamu en ĉio la doktrinon de Dio, nia Savanto. ¹¹ Ĉar jam aperis la graco de Dio, portante savon al ĉiuj homoj, ¹² instruante nin, ke foriginte malpiecon kaj laŭmondajn dezirojn, ni vivadu sobre, juste, kaj pie en la nuna mondo, ¹³ atendantaj la feliĉan esperon kaj la malkašon de la gloro de nia granda Dio kaj Savanto, Jesuo Kristo, ¹⁴ kiu donis sin por ni, por elāĉeti nin el ĉia maljusteco kaj por purigi al si popolon propran, fervoran pri bonaj faroj.

¹⁵ Tion parolu, kaj konsilu kaj riproĉu kun ĉia aŭtoritato. Neniu vin malestimu.

Capitro 3

1 Memorigu ilin, ke ili submetiĝu al regantoj kaj estroj, ke ili estu obeemaj, pretaj por ĉiu bona laboro, **2** ke ili ne parolu malbonon pri iu ajn, estu ne malpacemaj, sed dolçanimaj, montrantaj ĉian mildecon al ĉiuj homoj. **3** Ĉar ni ankaŭ estis iam malsağaj, malobeemaj, trompitaj, servantaj al diversaj pasioj kaj voluptoj, vivantaj en malico kaj envio, malamindaj, kaj malamantaj unu la alian. **4** Sed kiam aperis la boneco de Dio, nia Savanto, kaj Lia amo al homoj, **5** ne per laboroj faritaj en justeco, kiujn ni mem farus, sed laŭ Sia kompato Li savis nin, per la lavado de renasko, kaj per la renovigo de la Sankta Spirito, **6** kiun Li riĉe surverĉis sur nin per Jesuo Kristo, nia Savanto; **7** por ke ni, justigite per Lia graco, fariĝu heredantoj laŭ la espero de eterna vivo. **8** Fidinda estas la diro, kaj mi volas, ke pri tio vi atestadu kun certeco, por ke tiuj, kiuj ekkredis al Dio, zorgu pri bonaj faroj. Tiuj aferoj estas bonaj kaj utilaj al la homoj; **9** sed evitu malsağajn demandojn kaj genealogiojn kaj diskutojn kaj prileĝajn disputojn, ĉar ili montriĝas senutilaj kaj vanaj. **10** Se iu estas herzulo ankoraŭ post unua admono kaj dua, evitu tiun, **11** sciante, ke tia homo perversiĝis kaj pekas, estante memkondamnita.

12 Kiam mi sendos al vi Artemason aŭ Tiĥikon, rapidu veni al mi al Nikopolis; ĉar mi decidis travintri tie. **13** Antaŭen irigu Zenason, la leĝiston, kaj Apoloson sur ilia vojaĝo kiel eble plej rapide, por ke nenio manku al ili. **14** Kaj niaj amikoj ankaŭ lernu daŭrigi bonajn laborojn, por necesaj bezonoj, por ke ili ne estu senfruktaj.

15 Ĉiuj, kiuj estas ĉe mi, vin salutas. Salutu vi tiujn, kiuj amas nin en la fido.

Graco estu kun vi ĉiuj.

La epistolo de la apostolo Paŭlo al Filemon

1 Paŭlo, malliberulo por Kristo Jesuo, kaj Timoteo, la frato, al Filemon, nia amato kaj kunlaboranto, **2** kaj al Apfia, la fratino, kaj al Arĥipo, nia kunbatalanto, kaj al la eklezio en via domo: **3** Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

4 Mi ĉiam dankas mian Dion, memorigante pri vi en miaj preĝoj, **5** aŭdinte pri via amo kaj pri la fido, kiun vi havas al la Sinjoro Jesuo kaj al ĉiu sanktulo; **6** por ke la partoprenado en via fido fariĝu energio per la sciigo de ĉiu bonaĵo, kiu estas en vi, por Kristo. **7** Ĉar mi tre ĝojis kaj havis multon da konsolo pro via amo, ĉar la koroj de la sanktuloj refreŝiĝis per vi, frato mia.

8 Kvankam do mi havas plenan kuraĝon en Kristo, por ordoni al vi tion, kio estas konvena, **9** tamen pro la amo mi preferas petegi tia, kia mi estas, Paŭlo, maljunulo kaj nun ankaŭ malliberulo pro Kristo Jesuo; **10** mi petegas vin koncerne mian filon, kiun mi naskis en miaj katenoj; tio estis Onesimo, **11** kiu estis iam senutila por vi, sed nun estas utila por vi kaj por mi; **12** mi ĵus resendis al vi lin mem, alivorte, mian propran koron; **13** lin mi volonte ja tenus apud mi, por ke anstataŭ vi li estu al mi helpanto en la ligiloj de la evangelio; **14** sed mi nenion volis fari sen via konsento; por ke via boneco estu ne kva-zaŭ deviga, sed laŭvola. **15** Ĉar eble li pro tio estas apartigita for de vi por kelka tempo, por ke vi havu lin por ĉiam; **16** jam ne kiel sklavo, sed kiel pli bonan ol sklavo, kiel fraton amatan, precipite por mi, sed des pli por vi, kaj en la karno kaj en la Sinjoro. **17** Se vi do rigardas min kiel kunulon, akceptu lin tiel same, kiel min mem. **18** Se

tamen li faris ian malhonestaĵon, aŭ ŝuldas ion al vi, tion enkalkulu en mian konton; **19** mi, Paŭlo, skribas per mia propra mano, mi ĝin repagos; mi tamen ne diras al vi, ke vi viaparte ŝuldas al mi eĉ vin mem. **20** Jes, frato mia, lasu min havi plezuron de vi en la Sinjoro; refreſigu mian koron en Kristo. **21** Fidante pri via obeo, mi skribas al vi, sciante, ke vi faros eĉ pli multe, ol kiom mi diras. **22** Sed krom tio pretigu por mi gastoĉambron; ĉar mi esperas, ke mi, laŭ viaj preĝoj, estos donita al vi.

23 Salutas vin Epafras, mia kunmalliberulo en Kristo Jesuo, **24** Marko, Aristarĥo, Demas, Luko, miaj kunlaborantoj.

25 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. Amen.

La epistolo al la Hebreoj

Ĉapitro 1

1 Dio, kiu multafoje kaj multamaniere parolis en la tempo antikva al niaj patroj en la profetoj, 2 en tiuj lastaj tagoj parolis al ni en Filo, kiun Li nomis heredanto de ĉio, per kiu ankaŭ Li faris la mondagojn, 3 kiu, estante la elbrilo de Lia gloro kaj plena bildo de Lia substanco, kaj subtenante ĉion per la vorto de sia potenco, kaj farinte la elpurigon de niaj pekoj, sidiĝis dekstre de la Majesto en altoj; 4 fariĝinte tiom pli granda ol la anĝeloj, kiom pli bonegan nomon ol ili li heredis. 5 Ĉar al kiu el la anĝeloj Li iam diris:

Vi estas Mia Filo,
Hodiaŭ Mi vin naskis?
kaj denove:

Mi estos al li Patro,
Kaj li estos al Mi Filo?
6 Kaj ankoraŭ, kiam Li enkondukas la unuenaskiton en la mondon, Li diras: Kaj kliniĝu antaŭ li ĉiuj anĝeloj de Dio. 7 Kaj pri la anĝeloj Li diras:

Kiu faras la ventojn Liaj senditoj,
Flamantan fajron Liaj servantoj;
8 sed pri la Filo:
Via trono estas Dia trono por ĉiam kaj eterne;
La sceptro de via regno estas sceptro de justeco.
9 Vi amas virton kaj malamas malvirton;
Tial Dio, via Dio, oleis vin per oleo de ĝojo pli ol viajn

kamaradojn.

10 Kaj:

En antikveco Vi, ho Eternulo, fondis la teron,
Kaj la ĉielo estas la faro de Viaj manoj.

11 Ili pereos, sed Vi restos;

Kaj ĉiu ili eluziĝos kiel vesto,

12 Kiel veston Vi ilin ŝanĝos, kaj ili ŝanĝiĝos.

Sed Vi restas la sama,

Kaj Viaj jaroj ne finiĝos.

13 Sed al kiu el la anĝeloj Li iam diris:

Sidu dekstre de Mi,

Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj?

14 Ĉu ne estas ili ĉiu spiritoj servantaj, elsendataj, por servi al tiuj, kiuj estas heredontoj de la savo?

Ĉapitro 2

1 Pro tio ni devas pli diligente atenti la aŭditaĵojn, por ke ni de ili ne forflosu. **2** Ĉar se la vorto parolata per anĝeloj montriĝis konstanta, kaj ĉiu dekliniĝo kaj malobeo ricevis justan rekompencon, **3** ki amaniere ni forsaviĝos, malŝatinte tian gravan savon? kiu, unue ekanoncite per la Sinjoro, estas konfirmita al ni de la aŭdintoj; **4** dum Dio ankaŭ kunatestis per signoj kaj mirindaĵoj kaj diversaj potencaĵoj kaj disdonoj de la Sankta Spirito, laŭ Sia volo.

5 Ĉar ne al anĝeloj Li submetis la estontan mondon, pri kiu ni paroladas. **6** Sed iu atestis ie, dirante:

Kio estas homo, ke Vi lin memoras?

Kio estas homido, ke Vi pensas pri li?

7 Vi malaltigis lin malmulte antaŭ la anĝeloj,

Per honoro kaj beleco Vi lin kronis.

Vi faris lin reganto super la faritajoj de Viaj manoj;

8 Ĉion Vi metis sub liajn piedojn.

Ĉar, metante ĉion sub lin, Li nenion lasis ne submetita. Sed nun ni ankoraŭ ne vidas ĉion submetita sub lin. **9** Sed la malmulte sub la anĝeloj malaltigitan Jesuon ni vidas, pro la sufero de morto, kronita per honoro kaj beleco, por ke per la favoro de Dio li gustumu morton por ĉiu. **10** Ĉar konvenis al Li, por kiu ĉio estas, kaj de kiu ĉio estas, alkondukanta multajn filojn al gloro, perfektigi per suferado la estron de ilia savo. **11** Ĉar la sanktiganto kaj la sanktigatoj estas ĉiuj el unu; pro tiu kaŭzo li ne hontas nomi ilin fratoj, **12** dirante:

Mi predikos Vian nomon al miaj fratoj,

En la mezo de popola kunveno mi Vin gloros.

13 Kaj ankaŭ: Mi fidos Lin. Kaj ankaŭ: Jen mi kaj la infanoj, kiu-jn Dio donis al mi. **14** Ĉar do la infanoj partoprenas en sango kaj kar-no, li ankaŭ mem egale partoprenis en ili, por ke per morto li nenii-gu tiun, kiu havis la potencon de morto, tio estas la diablo, **15** kaj li-berigu tiujn, kiuj per timo de morto dum la tuta vivo estis subigita-j al sklaveco. **16** Ĉar vere li ektenas ne anĝelojn, sed la idaron de Abraham li ektenas. **17** Tial li devis en ĉio similiĝi al siaj fratoj, por ke li fariĝu kompatema kaj fidela ĉefpastro en la aferoj de Dio, por fari repacigon por la pekoj de la popolo. **18** Ĉar per tio, ke li mem, tentate, suferis, li povas helpi la tentatojn.

Ĉapitro 3

1 Tial, fratoj sanktaj, partoprenantaj en ĉielo voko, pripensu la Apostolon kaj Ĉefpastron de nia konfeso, Jesuon, **2** kiu estis fidela al Tiu, kiu nomis lin kiel ankaŭ Moseo en Lia domo. **3** Ĉar ĉi tiu estas rigar-dita kiel inda je tiom pli granda gloro ol Moseo, kiom pli grandan

honoron, ol la domo, havas ĝia stariginto. ⁴ Ĉar ĉiu domo estas starginita de iu; sed la stariginto de ĉio estas Dio. ⁵ Kaj Moseo ja estis fidela en Lia tuta domo, kiel servanto, por atestaĵo pri tio, kio estis parolota; ⁶ sed Kristo, kiel filo super Lia domo; kies domo ni estas, se ni tenos nian kuraĝon kaj la ĝojadon de nia espero firmaj ĝis la fino. ⁷ Tial, kiel diras la Sankta Spirito:

Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian vocon,

⁸ Ne obstinigu vian koron, kiel en la indignigo,

Kiel en la tago de la tento en la dezerto,

⁹ Kiam viaj patroj Min incitis,

Esploris kaj vidis Miajn farojn kvardek jarojn.

¹⁰ Pro tio Mi indignis kontraŭ tiu generacio,

Kaj Mi diris: Ili ĉiam estas kun koro malgusta,

Kaj ili ne volas koni Miajn vojojn;

¹¹ Tial Mi juris en Mia kolero,

Ke ili ne venos en Mian ripozejon.

¹² Gardu vin, fratoj, ke ne estu en iu el vi koro malbona de nekredemo, en defalo de la vivanta Dio; ¹³ sed konsilu unu la alian ĉiutage, dum estas nomate hodiaŭ, por ke neniu el vi estu obstinigita per la trompeco de peko; ¹⁴ ĉar ni fariĝis partoprenantoj en Kristo, se la komencon de nia certiĝo ni tenos firma ĝis la fino; ¹⁵ dum estas dirite:

Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian vocon,

Ne obstinigu vian koron, kiel en la indignigo.

¹⁶ Ĉar kiuj, aŭskultinte, indignigis? ĉu ne ĉiuj elirintoj el Egiptujo per Moseo? ¹⁷ Kaj kontraŭ kiuj Li indignis kvardek jarojn? ĉu ne kontraŭ la pekintoj, kies korpoj falis en la dezerto? ¹⁸ Kaj al kiuj Li juris, ke ili ne venos en Lian ripozejon, krom al la neobeantoj? ¹⁹ Kaj ni vidas, ke ili pro nekredemo ne povis enveni.

Capitro 4

1 Ni do timu, ke, kiam al ni restas promeso veni en Lian ripozejon, iu el vi eble ŝajne malatingos ĝin. **2** Ĉar al ni ankaŭ estas evangelio anoncita tiel same, kiel al ili; sed al ili la aŭdita parolo ne utilis, ne miksite kun fido ĉe la aŭdantoj. **3** Ĉar ni ekkredintoj venas en la ripozejon, kiel Li diris:

Tial Mi juris en Mia kolero,

Ke ili ne venos en Mian ripozejon;

kvankam la faritaĵoj estis finitaj jam de post la fondo de la mondo.

4 Ĉar Li diris ie pri la sepa tago jene: Kaj Dio ripozis en la sepa tago de Sia tutaj laboroj; **5** kaj ankaŭ jene:

Ili ne venos en Mian ripozejon. **6** Ĉar restas do por iuj veni en ĝin, kaj tiuj, al kiuj la evangelio unue estis predikita, ne envenis pro malobeo, **7** denove Li difinis iun tagon, dirante en David: Hodiaŭ, post tiom da tempo; kiel estas dirite:

Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian vocon,

Ne obstinigu vian koron.

8 Ĉar se Josuo al ili estus doninta ripozon, Li ne parolus poste pri alia tago. **9** Tial restas sabata ripozo por la popolo de Dio. **10** Ĉar tiu, kiu venis en sian ripozejon, ankaŭ mem ripozas de siaj faroj, kiel Dio de Siaj. **11** Ni klopo du veni en tiun ripozejon, por ke neniu falu laŭ la sama ekzemplo de malobeo. **12** Ĉar la vorto de Dio estas viva kaj energia, kaj pli akra ol ĉia glavo dutranĉa, kaj penetranta ĝis divido de la animo kaj spirito, kaj de artikoj kaj medolo, kaj kritikanta la pensojn kaj celojn de la koro. **13** Kaj ne ekzistas kreitaĵo kaŝita antaŭ Lia vidado; sed ĉio estas nuda kaj evidenta al la okuloj de Tiu, al kiu nia afero rilatas.

14 Havante do ĉefpastron grandan, trapasintan la cielon, Jesuon, la Filon de Dio, ni tenu firme nian konfeson. **15** Ĉar ni havas ĉefpastron ne tian, kiu ne povus simpatii kun niaj malfortaĵoj, sed tenti-

tan en ĉio tiel same, tamen sen peko. **16** Ni do alvenu kun kuraĝo al la trono de graco, por ke ni ricevu kompaton kaj trovu gracon por ĝustatempa helpo.

Ĉapitro 5

1 Ĉar ĉiu ĉefpastro, prenata el inter homoj, pro homoj estas difinita por aferoj rilatantaj al Dio, por ke li oferu kaj donacojn kaj oferojn pro pekoj; **2** povante indulgi tiujn, kiuj estas malkleraj kaj erarantaj, tial, ke li mem estas ĉirkauata de malforteco; **3** kaj pro tio li devas, kiel por la popolo, tiel ankaŭ por si mem, oferi pro pekoj. **4** Kaj neniu alprenas al si tiun honoron krom la vokato de Dio, tiel same, kiel Aaron. **5** Tiel ankaŭ Kristo sin mem ne honoris, por fariĝi ĉefpastro, sed lin honoris Tiu, kiu diris al li:

Vi estas Mia Filo,

Hodiaŭ Mi vin naskis;

6 kiel ankaŭ aliloke Li diris:

Vi estas pastro por ĉiam,

Laŭ la maniero de Melkicedek.

7 En siaj karnaj tagoj, preĝojn kaj petegojn oferinte, kun forta kriado kaj larmoj, al Tiu, kiu povis lin savi el morto, kaj aŭdite pro sia pia timo, **8** tiu, kvankam li estis Filo, tamen lernis obeon per tio, kion li suferis; **9** kaj perfektigite, li fariĝis la fonto de eterna savo al ĉiuj al li obeantaj; **10** nomite de Dio ĉefpastro laŭ la maniero de Melkicedek.

11 Pri tiu ni havas dirotaĵojn multajn, kaj malfacile klarigeblajn tial, ke vi surdiĝis en aŭdado. **12** Ĉar kvankam vi jam devus esti instruitaj, vi ankoraŭ bezonas, ke oni instruu al vi, kiaj estas la komencaj elementoj de la orakoloj de Dio, kaj vi fariĝis bezonantoj de lakto kaj ne de solida nutraĵo. **13** Ĉar ĉiu, kiu nutriĝas per lakto, es-

tas nesperta rilate la vorton de justeco; ĉar li estas infaneto. **14** Sed solida nutraĵo estas por la plenaĝuloj, kiuj per uzado havas la sentojn ekzercitaj, por distingi inter bono kaj malbono.

Ĉapitro 6

1 Tial, ĉesigante la diskutadon pri la elementoj de Kristo, ni iru antaŭen al perfektiĝo, ne metante denove fundamenton de pento el malvivaj faroj kaj de fido al Dio, **2** de la dogmaro pri baptoj, surmetado de manoj, de revivigo de mortintoj, de eterna juĝo. **3** Kaj tion ni faros, se Dio permesos. **4** Ĉar ĉe tiuj, kiuj unufoje estas allumitaj kaj gustumis la ĉielan donon kaj fariĝis partoprenantoj en la Sankta Spirito, **5** kaj gustumis la bonan vorton de Dio kaj la potencojn de la estonta mondo, **6** kaj defalis, ne estas eble renovigi ilin ankoraŭ al pento, dum ili rekrucumas al si la Filon de Dio kaj elmetas lin al publika malhonoro. **7** Ĉar la tero, kiu entrinkis la pluvon, sur ĝin ofte venantan, kaj produktas kreskajojn, taŭgajn por tiuj, pro kiuj ĝi ankaŭ estas kultivata, ricevas benon de Dio; **8** sed se ĝi donas dornojn kaj kardojn, ĝi estas malaprobatata kaj proksima al malbeno; ĝia fino estas en brulado.

9 Sed ni certigas al ni aferojn pli bonajn pri vi, amatoj, kaj aferojn, kiuj akompanas savon, kvankam ni tiel parolas; **10** ĉar Dio ne estas maljusta, por forgesi vian laboron kaj la amon, kiun vi montris al Lia nomo, servinte al la sanktuloj kaj ankoraŭ servante. **11** Sed ni deziras, ke ĉiu el vi montru tian saman diligentecon por la plenumo de la espero ĝis la fino; **12** por ke vi fariĝu ne maldiligentaj, sed imitantoj de tiuj, kiuj per fido kaj pacienco heredas la promesojn.

13 Ĉar kiam Dio promesis al Abraham, Li ĵuris per Si mem (ĉar Li ne povis ĵuri per iu pli granda), **14** dirante: Certe benante Mi benos vin, kaj multigante Mi multigos vin. **15** Kaj tiel, atendinte kun pa-

cienco, li atingis la promeson. ¹⁶ Ĉar homoj ĵuras per la pli granda, kaj ĉe ili la ĵuro por certigo estas fino de ĉia disputado. ¹⁷ Kaj Dio, volante montri pli abunde al la heredantoj de la promeso la ne-ŝanĝeblecon de Sia intenco, intermetis ĵuron, ¹⁸ por ke per du ne-ŝanĝeblaj aferoj, en kiuj ne eble estas por Dio mensogi, fortan kon-solon havu ni, kiuj rifuĝis, por akiri la esperon antaŭ ni metitan, ¹⁹ kiun ni havas kiel ankron de la animo, firman kaj konstantan, enir-antan internen de la kurteno; ²⁰ kien eniris Jesuo, la antaŭulo por ni, fariĝinte ĉefpastro por ĉiam laŭ la maniero de Melkicedek.

Ĉapitro 7

¹ Ĉar tiu Melkicedek, reĝo de Salem, pastro de Dio la Plejalta, kiu renkontis Abrahamon revenantan de la mortigado de la reĝoj, kaj lin benis, ² kaj al kiu ankaŭ Abraham donis dekonon el ĉio (unue laŭ interpreto reĝo de justeco, kaj poste reĝo de Salem, tio estas reĝo de paco; ³ senpatra, senpatrina, sengenealogia, havanta nek kom-encon de tagoj, nek finon de vivo, sed similigita al la Filo de Dio), restas pastro por ĉiam.

⁴ Nun pripensu, kiel granda estis ĉi tiu, al kiu la patriarko Abraham donis dekonon el la akiraĵoj. ⁵ Kaj efektive el la filoj de Levi tiuj, kiuj ricevas la pastran oficon, havas ordonon imposti laŭleĝe pode-kone la popolon, tio estas, siajn fratojn, kvankam elirintajn el la lumboj de Abraham; ⁶ sed tiu, kies genealogio ne estas el ili, rice-vis de Abraham dekonajon, kaj benis tiun, kiu havis la promesojn. ⁷ Sed ekster ĉia kontraŭparolo, la malpli granda ricevas benon de la pli granda. ⁸ Kaj ĉi tie homoj, kiuj mortas, ricevas dekonajon, sed tie unu, pri kiu estas atestate, ke li vivas. ⁹ Kaj, por tiel diri, per Abraham ankaŭ Levi, la ricevanto de dekonajoj, donis dekonajon; ¹⁰

ĉar li estis ankoraŭ en la lumboj de la patro, kiam Melkicedek lin renkontis.

¹¹ Tial, se ekzistas perfekteco per la Levida pastreco (ĉar sub ĝi la popolo ricevis la legon), kia plua bezono estis, ke levigis alia pastro laŭ la maniero de Melkicedek, kaj ne estu nomata laŭ la maniero de Aaron? ¹² Ĉar kiam la pastraro ŝanĝigas, necese ankaŭ fariĝas ŝanĝo de leĝo. ¹³ Ĉar tiu, pri kiu tio estas dirita, estas ano de alia tribo, el kiu neniu servis ĉe la altaro. ¹⁴ Ĉar evidente estas, ke nia Sinjoro devenis de Jehuda, pri kiu tribo Moseo diris nenion rilate pastrecon. ¹⁵ Kaj tio eĉ pli evidenta estas, se laŭ simileco de Melkicedek levigas pastro alia, ¹⁶ kiu estas farita ne laŭ la leĝo de ordono karna, sed laŭ la potenco de vivo nedetrubla; ¹⁷ ĉar li havas la ateston:

Vi estas pastro por ĉiam
Laŭ la maniero de Melkicedek.

¹⁸ Ĉar okazas vere nuligado de antaŭiranta ordono, pro ĝia malforteco kaj senutileco ¹⁹ (ĉar la leĝo nenion perfektigis); kaj okazas la enkonduko de pli bona espero, per kiu ni alproksimiĝas al Dio. ²⁰ Kaj pro tio, ke ne mankas jurado ²¹ (ĉar ili sen jurado estas fariĝaj pastroj, sed ĉi tiu kun juro laŭ Tiu, kiu diris pri li):

La Eternulo juris, kaj ne pentos:
Vi estas pastro por ĉiam);

²² Jesuo fariĝis garantiulo de des pli bona interligo. ²³ Kaj ili ja fariĝis pastroj multenombraj, ĉar pro morto estas malpermesate al ili daŭri; ²⁴ sed ĉi tiu, pro sia eterna daŭrado, havas sian pastrecon nešanĝebla. ²⁵ Tial ankaŭ li povas savi ĝis la ekstremajo tiujn, kiuj alproksimiĝas per li al Dio, ĉar li ĉiam vivas, por properti pro ili.

²⁶ Ĉar por ni konvenis tia ĉefpastro, sankta, senpeka, senmakula, apartigita for de pekuloj, kaj farita pli alta ol la ĉielo; ²⁷ li ne havas ciutagan necesacon, kiel tiuj ĉefpastroj, oferi oferojn, unue pro la proprej pekoj, poste pro la pekoj de la popolo; ĉar tion li farisunu-

foje por ĉiam, oferante sin mem. **28** Ĉar la leĝo starigas kiel ĉefpastrojn homojn, kiuj havas malfortecon; sed la vorto de la ĵuro, kiu estas post la leĝo, nomas Filon, perfektigitan por ĉiam.

Ĉapitro 8

1 Jen do la resumo rilate la diritaĵojn: Ni havas tian ĉefpastron, kiu sidiĝis dekstre de la trono de la Majesto en la ĉielo, **2** servanto de la sanktejo, kaj de la vera tabernaklo, kiun starigis ne homo, sed la Sinjoro. **3** Ĉar ĉiu ĉefpastro estas enoficigita por oferi donacojn kaj oferojn; kaj tial estas necese, ke ankaŭ ĉi tiu havu ion por oferi. **4** Sed se li estus sur la tero, li tute ne estus pastro, tial, ke jam ekzistas oferantoj de donacoj laŭ la leĝo; **5** kiuj servas al la ekzemplo kaj ombro de ĉielaj aferoj, kiel Moseo estis admonita, faronte la tabernaklon; ĉar: Zorgu, Li diris, ke vi faru ĉion laŭ la modelo, kiu estis montrita al vi sur la monto. **6** Sed nun li ricevis servadon des pli bonan, ju pli bona estas la interligo, kies interulo li farigis kaj kiu sur pli bonaj promesoj estas dekretila. **7** Ĉar se tiu unua interligo estus sendifekta, tiam ne estus serĉita loko por dua. **8** Ĉar riproĉante ilin, Li diris:

Jen venos la tempo, diras la Eternulo,

Kiam Mi faros kun la domo de Izrael kaj la domo de Jehuda interligon novan:

9 Ne tian, kiel la interligo, kiun Mi faris kun iliaj patroj

En la tago, kiam Mi prenis ilian manon, por elkonduki ilin el la lando Egipta,

Ĉar ili ne restis en Mia interligo,

Kaj Mi malatentis ilin, diris la Eternulo.

10 Sed jen estas la interligo, kiun Mi faros kun la domo de Izrael

Post tiu tempo, diras la Eternulo:

Mi metos Miajn leĝojn en ilian internon,
 Kaj sur ilia koro Mi ilin skribos,
 Kaj Mi estos ilia Dio,
 Kaj ili estos Mia popolo.

11 Kaj ne plu instruos ĉiu sian proksimulon,
 Kaj ĉiu sian fraton, dirante: Ekkonu la Eternulon;
 Ĉar ĉiuj Min konos,

De iliaj malgranduloj ĝis iliaj granduloj;

12 Ĉar Mi pardonos iliajn kulpojn,
 Kaj iliajn pekojn kaj malbonaĵojn Mi ne plu rememoros.

13 Dirante: Novan interligon—Li malnovigis la unuan. Kaj tio, kio kadukiĝas kaj malnoviĝas estas proksima al malapero.

Ĉapitro 9

1 Sed eĉ la unua interligo havis ordonojn pri Diservado, kaj sanktejon mondan. **2** Ĉar tabernaklo estis pretigita: la unua, en kiu estis la kandelabro kaj la tablo kaj la panoj de propono; ĝi estas nomata la Sanktejo; **3** kaj post la dua kurteno, la tabernaklo nomata la Plejsanktejo, **4** havanta la oran incensilon, kaj la keston de interligo, tegitan entute per oro, en kiu estis vazo ora (enhavanta la manon) kaj la ekflorinta bastono de Aaron kaj la tabeloj de la interligo, **5** kaj super tio kerubojn de gloro superombrantajn la fermoplaton, pri kiuj ni nun ne povas detale paroli. **6** Kiam do ĉi tio estis tiel aranĝita, en la unuan tabernaklon eniras ĉiam la pastroj, farante la Diservojn; **7** sed en la duan, unufoje en la jaro eniras la ĉefpastro sola, ne sen sango, kiun li oferas pro si kaj pro la eraroj de la popolo; **8** per tio la Sankta Spirito montras, ke la vojo en la sanktejon ankoraŭ ne estas elmontrita, dum la unua tabernaklo ankoraŭ stacas; **9** kio estas parabolo por la nuna tempo; laŭ kio estas oferataj

donacoj kaj oferoj, kiuj ne povas laŭ la konscienco perfektigi la adoranton, **10** nur altrudate (kun mangajoj kaj trinkajoj kaj diversaj lavadoj kaj karnaj purigadoj) ĝis tempo de reformo.

11 Sed Kristo, aperinte kiel ĉefpastro de la estontaj bonoj, per la pli granda kaj pli perfekta tabernaklo, ne manfarita, tio estas ne el ĉi tiu kreo, **12** nek per la sango de kaproj kaj bovidoj, sed per sia propra sango, eniris unufoje por ĉiam en la sanktejon, atinginte eternan elaĉeton. **13** Ĉar se la sango de kaproj kaj bovoj, kaj la cindro de bovidino, sprucigite sur malpurulojn, sanktigas ĝis la purigado de la karno: **14** kiom pli la sango de Kristo, kiu per la eterna Spirito sin oferis senmakula al Dio, purigos vian konsciencon el malvivaj faroj, por servi al la vivanta Dio? **15** Kaj pro tio li estas interulo de nova testamento, por ke (post kiam morto okazis por la elaĉeto de tiuj pekoj, kiuj estis sub la unua testamento) la vokitoj ricevu la promeson de la eterna heredaĵo. **16** Ĉar kiam estas testamento, nepre devas esti la morto de la testamentinto. **17** Ĉar testamento efektiviĝas rilate mortinton, ĉar ĝi neniam efikas, dum vivas la testamentinto. **18** Tial ankaŭ la unua testamento ne sen sango dediĉiĝis. **19** Ĉar Moseo, parolinte ĉiun ordonon laŭ la leĝo al la tuta popolo, prenis la sangon de bovidoj kaj kaproj, kun akvo kaj lano skarlata kaj hisopo, kaj aspergis la libron mem kaj la tutan popolon, **20** dirante: Jen estas la sango de la interligo, kiun Dio ordonis al vi. **21** Plue li aspergis per la sango la tabernaklon kaj ĉiujn vazojn de la Diservo. **22** Kaj laŭ la leĝo, preskaŭ ĉio puriĝas per sango; kaj sen sangoverŝado ne fariĝas absolvo.

23 Necese do estis, ke la ekzemploj de la enĉielaj aferoj estu purigitaj per ĉi tiuj, sed la enĉielaj aferoj mem per pli bonaj oferoj, ol ĉi tiuj. **24** Ĉar eniris Kristo ne en sanktejon manfaritan, ekzemplon de la vera; sed en la ĉielon mem, por aperi antaŭ la vizaĝo de Dio por ni; **25** nek estas necese, ke li oferu sin ofte, kiel la ĉefpastro eni-

ras en la sanktejon jaron post jaro, kun sango ne propra; [26](#) alie li devus ofte suferi de post la fondo de la mondo; sed nun unufoje en la fino de la mondaĝoj li aperis, por forigi la pekon per la ofero de si mem. [27](#) Kaj kiel estas dekretite por homoj unufoje morti, kaj post tio juĝo; [28](#) tiel ankaŭ Kristo, oferite unufoje, por porti la pekojn de multaj, aperos duan fojon, aparte de peko, al tiuj, kiuj lin atendas, por savo.

Ĉapitro 10

[1](#) Ĉar la lego, havante ombron de estontaj bonaĵoj, ne la bildon mem de la aferoj, neniam povas, per tiuj samaj oferoj, kiujn oni oferadas senĉese jaron post jaro, perfektigi la tien venantajn. [2](#) Ĉar alie ĉu ili ne ĉesus esti oferataj? tial, ke la adorantoj, unufoje purigite, jam ne havus konsciencon pri pekoj. [3](#) Sed en tiuj oferoj estas ĉiu-jara rememorigo pri pekoj. [4](#) Ĉar ne eble estas, ke la sango de bovoj kaj kaproj forprenus pekojn. [5](#) Tial, venante en la mondon, li diris:

Oferojn kaj donacojn Vi ne deziras,

Sed korpon Vi preparis por mi;

[6](#) Bruloferojn kaj pekoferojn Vi ne ŝatis.

[7](#) Tiam mi diris: Jen mi venis

(En la rulaĵo de la libro estas skribite pri mi),

Por plenumi Vian volon, ho Dio!

[8](#) Antaŭe dirinte: Oferojn kaj donacojn kaj bruloferojn kaj pekoferojn Vi nek deziris nek ŝatis (kiuj estas oferataj laŭ la lego), [9](#) tiam li diris: Jen mi venis, por plenumi Vian volon. Li forprenas la unuan, por ke li starigu la duan. [10](#) Laŭ tiu volo ni estas sanktigitaj per la ofero de la korpo de Jesuo Kristo unufoje por ĉiam. [11](#) Kaj ĉiu pastro staradas ĉutage, servante kaj oferante ofte la samajn oferojn, kiuj neniam povas forpreni pekojn; [12](#) sed li, oferinte unu oferon por

pekoj por ĉiam, sidiĝis dekstre de Dio; **13** de nun atendante, ĝis liaj malamikoj fariĝos benketo por liaj piedoj. **14** Ĉar per unu ofero li perfektigis ĝis eterneco la sanktigatojn. **15** Kaj la Sankta Spirito ankaŭ atestas al ni; ĉar, dirinte:

16 Jen estas la interligo, kiun Mi faros kun ili
Post tiu tempo, diras la Eternulo:
Mi metos Miajn leĝojn en ilian internon,
Kaj sur ilia koro Mi ilin skribos;

li ankaŭ diras:

17 Kaj iliajn pekojn kaj malbonaĵojn Mi ne plu rememoros.
18 Sed kie estas absolvo de ĉi tiuj, ne plu estas oferado pro peko.
19 Havante do, fratoj, kuraĝon eniri en la plejsanktejon per la sango de Jesuo, **20** per la vojo nova kaj vivanta, kiun li dediĉis por ni, tra la kurteno, tio estas, lia karno, **21** kaj havante grandan pastron super la domo de Dio, **22** ni alproksimiĝu kun sincera koro, en pleneco de fido, kun niaj koroj aspergitaj for de malbona konscienco, kaj kun la korpoj lavitaj per akvo pura; **23** ni tenu firme la konfeson de nia espero sendekliniĝe; ĉar la promesinto estas fidela; **24** kaj ni pripensu unu la alian, por instigi al amo kaj bonaj faroj; **25** ne forlasante nian kunvenadon, kiel estas la kutimo de iuj; sed konsilante unu la alian, kaj des pli forte, ju pli vi vidas la tagon alproksimiganta.

26 Ĉar se, ricevinte la scion de la vero, ni pekos memvole, jam ne restas ofero pro pekoj, **27** sed ia timoplena atendo de juĝo, kaj de fajra kolero, kiu ekstermos la kontraŭulojn. **28** Tiu, kiu malŝatis la legon de Moseo, sen kompato mortas ĉe du aŭ tri atestantoj; **29** kiom pli severan punon, vi opinias, ke meritos tiu, kiu piedpremis la Filon de Dio kaj rigardas kiel ne sanktan la sangon de la interligo, per kiu li estis sanktigita, kaj kiu spitis la Spiriton de graco? **30** Ĉar ni konas Tiun, kiu diris: Ĉe Mi estas venĝo, Mi repagos. Kaj ankaŭ:

La Eternulo jugos Sian popolon. **31** Terure estas fali en la manojn de la vivanta Dio.

32 Sed memoru la antaŭajn tagojn, en kiuj vi, jam allumite, elportis grandan konflikton de suferoj; **33** unuflanke, kiam vi fariĝis spektaklo per riproĉoj kaj doloroj, kaj aliflanke, kiam vi partoprenis kun tiuj, kiuj tian sperton havis. **34** Ĉar vi kompatis tiujn, kiuj estis en katenoj, kaj ĝoje akceptis la rabadon de via posedajo, sciante, ke vi mem havas pli bonan kaj restantan posedajon. **35** Tial ne forĝetu vian kuraĝon, kiu havas rekompencon grandan. **36** Ĉar vi havas bezonon de pacienco, por ke, plenuminte la volon de Dio, vi ricevu la promeson.

37 Ĉar ankoraŭ iomete da tempo,

La venonto venos, kaj ne malfruos.

38 Sed virtulo vivos per sia fideleco;

Kaj se li sin tiros malantaŭen, mia spirito ne ĝojos en li.

39 Sed ni ne estas el la malantaŭen tiriĝantaj en pereon, sed el la kredantoj por la gajnado de la animo.

Ĉapitro 11

1 Kaj la fido estas realigo de esperataĵoj, provado de aferoj ne vidataj. **2** Ĉar per tio la antikvuloj ricevis bonan ateston. **3** Per la fido ni komprenas, ke la mondaĝoj estas kreitaj per vorto de Dio, tiel ke tio, kio estas vidata, ne estas farita el aperantaĵoj. **4** Per la fido Habel oferis al Dio pli bonan oferon ol Kain, per kio li ricevis ateston, ke li estas justa, ĉar Dio atestis pri liaj donacoj; kaj per ĝi li, mortinte, ankoraŭ parolas. **5** Per la fido Hanoh estis transportita, por ne vidi morton; kaj li ne estis trovata, ĉar Dio lin transportis; ĉar antaŭ lia transporto estis atestite pri li, ke li plaĉis al Dio; **6** kaj sen fido neeble estas plaĉi al Li; ĉar necese estas, ke tiu, kiu alvenas al Dio, kredu, ke Li ekzistas, kaj ke Li fariĝas rekompencanto al tiuj, kiuj Lin dili-

gente serĉas. ⁷ Per la fido Noa, avertite pri la ankoraŭ ne vuditaj aferoj, kun pia timo konstruis arkeon por la savado de sia domo; per kio li kondamnis la mondon, kaj fariĝis heredanto de la justeco laŭ fido. ⁸ Per la fido Abraham, vokite, obeis eliri en lokon, kiun li estis ricevonta kiel heredâjon; kaj li eliris, ne sciante, kien li iras. ⁹ Per la fido li fariĝis pasloĝanto en la lando de la promeso, kiel lando fremda, logante en tendoj kun Isaak kaj Jakob, kunheredantoj de la sama promeso; ¹⁰ ĉar li serĉis la urbon havantan la fundamentojn, kies arĥitekturisto kaj konstruanto estas Dio. ¹¹ Per la fido ankaŭ Sara mem ricevis kapablon gravediĝi, eĉ post la ordinara aĝo, ĉar ŝi kredis la Promesinton fidela; ¹² sekve ankaŭ el unu, kaj tiu kva-zaŭ malviva, leviĝis tiel multaj, kiel la steloj de la cielo laŭnombra, kaj kiel la sablo, kiu estas sur la bordo de la maro, nekalkulebla.

¹³ Ĉiuj tiuj mortis en fido, ne ricevinte la promesojn, sed vidinante kaj salutinte ilin de malproksime, kaj konfesinte, ke ili estas fremduloj kaj migrantoj sur la tero. ¹⁴ Ĉar tiuj, kiuj parolas tiamaniere, konstatas, ke patrolandon ili serĉas. ¹⁵ Kaj se ili tenadus en memo-ro tiun landon, el kiu ili eliris, ili havus ian okazon por reiri. ¹⁶ Sed nun pli bonan landon ili celas, tio estas, cielan; tial Dio ne hontas pri ili, esti nomata ilia Dio; ĉar Li por ili pretigis urbon.

¹⁷ Per la fido Abraham, provate, oferis Isaakon; tiu, kiu akceptis la promesojn, ekoferis ja sian solenaskiton; ¹⁸ nome tiu, al kiu estis dirite: Per Isaak oni nomos vian idaron; ¹⁹ pensante, ke Dio povas relevi lin eĉ el la mortintoj; el kie ankaŭ li en similajo lin retrovis. ²⁰ Per la fido Isaak benis Jakobon kaj Esavon pri estontaj aferoj. ²¹ Per la fido Jakob, mortante, benis ĉiun el la filoj de Jozef, kaj ador-kliniĝis sur la supro de sia bastono. ²² Per la fido Jozef, ĉe la fino de sia vivo, aludis la foriron de la Izraelidoj, kaj pri siaj ostoj ordonis. ²³ Per la fido Moseo, naskiĝinte, estis kaŝata tri monatojn de la ge-patroj, ĉar ili vidis la infaneton belega, kaj ne timis la dekreton de

la reĝo. ²⁴ Per la fido Moseo, plenkreskinte, rifuzis esti nomata filo de filino de Faraono, ²⁵ plivole elektante kunsuferi kun la popolo de Dio, ol havi la kelktempan ĝuadon de peko, ²⁶ taksante la riprocon de Kristo pligranda riĉeco ol la trezoroj Egiptaj, ĉar li rigardis al la estonta rekompenco. ²⁷ Per la fido li forlasis Egiptujon, ne timante la koleregon de la reĝo; ĉar li persistis, kiel vidante Tiun, kiu ne estas videbla. ²⁸ Per la fido li observis la Paskon kaj la sangaspergon, por ke la ekstermanto de la unuenaskitoj ne tuŝu ilin. ²⁹ Per la fido li trapasis la Ruĝan Maron kvazaŭ sekteron, kion fari penante, la Egiptoj dronis. ³⁰ Per la fido la muroj de Jeriĥo falis, ĉirkaŭirite sep tagojn. ³¹ Per la fido la malĉastistino Raĥab ne pereis kun la nekredantoj, akceptinte la spionojn kun paco. ³² Kaj kion mi diru plu? ĉar mankus al mi tempo por rakonti pri Gideon kaj Barak kaj Ĥimson kaj Jiftaĥ kaj David kaj Samuel kaj la profetoj; ³³ kiuj pere de fido venkis regnojn, plenumis justecon, atingis promesojn, fermis la bušojn de leonoj, ³⁴ estingis la forton de fajro, forsavigis de la tranĉrando de glavo, el malforteco reportigis, fariĝis potencaj en militado, forkurigis armeojn de fremduloj. ³⁵ Virinoj ricevis siajn mortintojn per revivigo; kaj aliaj suferis turmentadon, ne akceptante liberigon, por atingi pli bonan releviĝon; ³⁶ kaj aliaj elproviĝis per mokado kaj skurĝado kaj ankaŭ de katenoj kaj malliberiĝo; ³⁷ ili estis ŝtonmortigataj, dissegataj, tentataj; per glavo ili estis mortigitaj; ili ĉirkaŭvagis en ŝafaj kaj kapraj feloj, senigite, subpremate, dolorigate ³⁸ (je kiuj la mondo ne estis inda); ili vagadis en dezertoj, sur montoj, en kavernoj kaj kašejoj de la tero. ³⁹ Kaj ĉiuj tiuj, ricevinte bonan ateston per sia fido, ne ricevis la promeson, ⁴⁰ ĉar Dio antaŭvidis por ni ion pli bonan, por ke ili sen ni ne estu perfektigataj.

Capitro 12

1 Tial ankaŭ ni, havante ĉirkaŭ ni tian nubegon da atestantoj, formetu ĉion pezan kaj la pekon embarasantan, kaj persiste kuru la kuradon antaŭ ni metitan, **2** direktante la rigardon al la aŭtoro kaj perfektiganto de la fido, Jesuo, kiu, pro la ĝojo antaŭ li metita, suferis la krucon, malestimante honton, kaj sidiĝis dekstre de la trono de Dio. **3** Ĉar pripensu tiun, kiu suferis tian kontraŭdiradon de pekuloj kontraŭ li, por ke vi ne laciĝu kaj ne malfortiĝu en viaj spiritoj. **4** Vi ankoraŭ ne kontraŭstaris ĝis sango, batalante kontraŭ peko; **5** kaj vi forgesis la admonon, kiu rezonas kun vi, kiel kun filoj:

Mia filo, ne malŝatu la punon de la Eternulo,

Nek svenu, riproĉate de Li;

6 Ĉar kiun la Eternulo amas, tiun Li punkorektas,
Kaj Li skurĝas ĉiun filon, kiun Li akceptas.

7 Se vi suferas punon, kiel al filoj Dio rilatiĝas al vi; ĉar kia filo estas, kiun la patro ne punas? **8** Sed se vi estas sen puno, en kiu ĉiuj fariĝas partoprenantoj, tiuokaze vi estas bastardoj, kaj ne filoj. **9** Cetere ni havis patrojn de nia karno, kiuj nin punis, kaj ni respektis ilin; ĉu ni ne multe pli submetiĝu al la Patro de la spiritoj, kaj vivu? **10** Ĉar ili ja dum kelke da tagoj laŭ sia volo punis; sed Li, por utilo, por ke ni partoprenu en Lia sankteco. **11** Ĉiu puno portempe ŝajnas esti ne ĝoja, sed malĝoja; sed poste ĝi donas la pacplenan frukton de justeco al tiuj, kiuj per ĝi estas ekzercitaj. **12** Tial levu la manojn pendantajn kaj la senfortajn genuojn; **13** kaj faru rektajn vojetojn por viaj piedoj, por ke tio, kio estas lama, ne deturniĝu, sed prefere resaniĝu.

14 Serĉu pacon kun ĉiuj, kaj la sanktigon, sen kiu neniu vidos la Sinjoron; **15** rigardante zorge, por ke neniu maltrafu la gracon de Dio, por ke nenia radiko de maldolĉeco, altkreskante, vin ĝenu, kaj

por ke per tio multaj ne malpuriĝu; **16** por ke ne estu iu malĉastulo aŭ malpiulo, kiel Esav, kiu por unu manĝo vendis sian unuenaskitecon. **17** Ĉar vi scias, ke eĉ kiam li poste deziris heredi la benon, li estis rifuzita; ĉar por pentado li trovis nenian lokon, kvankam kun larmoj li ĝin serĉis.

18 Ĉar vi ne alvenis al monto tušebla kaj brulanta per fajro, kaj al nigreco kaj mallumo kaj ventego, **19** kaj sono de trumpeto kaj voĉo de paroloj, kies aŭdantoj petegis, ke plua vorto ne estu parolata al ili, **20** ĉar ili ne povis elporti la ordonon: Se eĉ bruto tušos la monton, ĝi estu ŝtonmortigita; **21** kaj tiel terura estis la aperaĵo, ke Mo-seo diris: Mi timegas kaj tremas; **22** sed vi alvenis al la monto Cion kaj al la urbo de vivanta Dio, la ĉela Jerusalem, kaj al miriadoj da anĝeloj, **23** al la ĝeneralaj kunvenoj kaj eklezio de la unuenaskitoj, en la ĉielo enskribitaj, kaj al Dio, la Jugisto de ĉiuj, kaj al la spiritoj de justuloj perfektigitaj, **24** kaj al Jesuo, la interulo de nova interligo, kaj al la sango de aspergo, kiu parolas pli bonajn aferojn ol la sango de Habel. **25** Gardu vin, ke vi ne forrifuzu la parolanton. Ĉar se ne forsaviĝis tiuj, kiuj forrifuzis la admonanton sur la tero, des malpli ni, deturnante nin de la parolanto el la ĉielo, **26** kies voĉo tiam skuis la teron; sed nun Li promesis, dirante: Ankoraŭ unufoje Mi ekmovos ne sole la teron, sed ankaŭ la ĉielon. **27** Kaj tiu diro: Ankoraŭ unufoje—montras la translokigon de la skuitaĵoj, kiel de faritaĵoj, por ke la neskueblaj restu. **28** Tial, ricevante regnon neskueblan, ni havu dankemecon, per kiu ni adoru Dion akcepteble kun respektego kaj pia timo; **29** ĉar nia Dio estas fajro konsumanta.

Ĉapitro 13

1 La fratamo daŭradu. **2** Ne forgesu gastamon al nekonatoj; ĉar per tio iuj gastigis anĝelojn, ne sciante. **3** Memoru la katenitojn, kvazaŭ

vi ankaŭ estas katenitaj, kaj la suferantojn, ĉar vi ankaŭ estas en la korpo. **4** Estu honorata la edzeco ĉe ĉiuj, kaj la lito estu senmakula; ĉar malĉastulojn kaj adultulojn Dio jugos. **5** Estu via karaktero sen monamo; estu kontentaj je tio, kion vi havas; ĉar Li mem diris: Mi ne foriros de vi kaj ne forlasos vin. **6** Tial ni kuraĝas diri:

La Eternulo estas mia helpanto, mi ne timos;

Kion faros al mi homo?

7 Memoru viajn regintojn, kiuj parolis al vi la vorton de Dio; kaj ilian fidon imitu, pripensante la finon de ilia vivmaniero. **8** Jesuo Kristo estas la sama hieraŭ, hodiaŭ, kaj ĝis eterneco. **9** Ne forportiĝu per dogmaroj diversaj kaj fremdaj; ĉar estas bone, ke la koro estu plifortigata per graco, ne per mangajoj, per kiuj ne profitis la okupigantaj pri ili. **10** Ni havas altaron, el kiu la servantoj de la tabernaklo havas nenian rajton manĝi. **11** Ĉar la korpoj de tiuj bestoj, kies sango estas en la sanktejon enportata de la ĉefpastro pro peko, estas bruligataj ekster la tendaro. **12** Tial Jesuo ankaŭ, por ke li sanktigu la popolon per sia propra sango, ekster la pordego suferis. **13** Tial ni eliru al li ekster la tendaro, portante lian riprocon. **14** Ĉar ĉi tie ni ne havas restantan urbon, sed estontan ni serĉas. **15** Per li do ni oferu al Dio ĉiam oferon de laudo, tio estas, la frukton de niaj lipoj konfesantaj al lia nomo. **16** Sed ne forgesu la bonfaradon kaj kunulecon; ĉar tiaj oferoj plaĉas al Dio. **17** Obeu al tiuj, kiuj vin regas, kaj submetiĝu; ĉar ili viglas pro viaj animoj, kvazaŭ liveronte raporton; por ke kun ĝojo ili faru tion, kaj ne ĝemante, ĉar ĉi tio estus senprofita por vi.

18 Preĝu por ni; ĉar ni fidas, ke ni havas bonan konsciencon, dezirante en ĉio honeste vivi. **19** Sed des pli urge mi petegas vin fari tion, por ke mi tiom pli frue estu redonata al vi.

20 Nun la Dio de paco, kiu relevis el la mortintoj la grandan pastiston de la ŝafoj, nian Sinjoron Jesuo, per la sango de la eterna in-

terligo, **21** perfektigu vin en ĉia bona laboro, por plenumi Lian volon, farante en vi tion, kio plaĉas al Li, per Jesuo Kristo, al kiu estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.

22 Kaj mi petegas vin, fratoj, toleru la vorton de konsilo, ĉar mi skribis al vi per malmulte da vortoj. **23** Sciu, ke estas liberigita nia frato Timoteo, kun kiu, se li venos baldaŭ, mi vin vidos.

24 Salutu ĉiujn, kiuj vin regas, kaj ĉiujn sanktulojn. Tiuj, kiuj estas el Italuro, vin salutas.

25 Graco estu kun vi ĉiuj. Amen.

La epistolo ĝenerala de Jakobo

Ĉapitro 1

1 Jakobo, servisto de Dio kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo, al la dek du triboj, kiuj estas dispelitaj: Saluton!

2 Rigardu ĉion kiel ĝojigan, miaj fratoj, kiam vi falas en diversajn tentojn, **3** sciante, ke la provado de via fido faras paciencon. **4** Kaj la pacienco havu sian perfektan faradon, por ke vi estu perfektaj kaj kompletaj, ne havante mankon.

5 Sed se al iu el vi mankas saĝeco, li petu Dion, kiu donacas al ĉiuj malavare kaj ne riproĉas, kaj ĝi estos al li donata. **6** Sed li petu en fido, neniel dubante; ĉar la dubanto similas ondon de la maro, ventopelatan kaj skuatan. **7** Ĉar tiu homo ne pensu, ke li ricevos ion de la Sinjoro— **8** duoblanima homo, ŝanceliga en ĉiuj siaj vojoj.

9 Sed la malaltranga frato ĝoju pri sia alteco; **10** kaj la riĉulo pri sia humiliĝo; ĉar kiel floro de herbo li forpasos. **11** Ĉar la suno levigas kun la brulvento kaj sekigas la herbon, kaj ĝia floro falas, kaj la gracio de ĝia formo pereas; tiel ankaŭ la riĉulo velkos en siaj vojoj.

12 Feliĉa estas la homo, kiu elportas tenton; ĉar kiam li estos elprovita, li ricevos la kronon de vivo, kiun la Sinjoro promesis al tiuj, kiuj lin amas. **13** Neniu diru, kiam li estas tentata: Mi estas tentata de Dio; ĉar Dio ne estas tentebla de malbono, kaj Li mem tentas ne-niun; **14** sed ĉiu estas tentata, kiam li estas fortirata de sia dezirado, kaj delegata. **15** Tiam la dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj amataj fra-

toj. ¹⁷ Ĉiu bona donaĵo kaj ĉiu perfekta donaco estas de supre, mal-suprenvenante de la Patro de lumoj, ĉe kiu ne povas ekzisti ŝanĝo, nek ombro de sinternado. ¹⁸ Laŭ Sia propra volo Li naskis nin per la vorto de la vero, por ke ni estu kvazaŭ unuaĵo de Liaj kreitaĵoj.

¹⁹ Tion vi scias, miaj amataj fratoj. Sed ĉiu rapidu aŭdi, malrapidi paroli, malrapidu koleri; ²⁰ ĉar la kolero de homo ne efektivigas la justecon de Dio. ²¹ Tial, formetinte ĉian malpurecon kaj superfluon de malico, akceptu kun humileco la enplantitan vorton, kiu povas savi viajn animojn. ²² Sed estu plenumantoj de la vorto, kaj ne nur aŭskultantoj, trompantaj vin mem. ²³ Ĉar se iu estas aŭskultanto de la vorto, kaj ne plenumanto, li similas iun, kiu rigardas sian naturan vizaĝon en spegulo; ²⁴ ĉar li sin rigardas kaj foriras, kaj tuj forgesas, kia li estis. ²⁵ Sed tiu, kiu fikse rigardas en la perfektan leĝon, la leĝon de libereco, kaj tiel restas, ne estante aŭskultanto, kiu forgesas, sed plenumanto, kiu energias, tiu estos benata en sia faro. ²⁶ Se iu ŝajnas al si religia, ne bridante sian langon, sed trompante sian koron, ties religio estas vanta. ²⁷ Religio pura kaj senmakula antaŭ nia Dio kaj Patro estas jena: viziti orfojn kaj vidvinojn en ilia mizero, kaj sin gardi sen malpuriĝo de la mondo.

Ĉapitro 2

¹ Miaj fratoj, ne kun personfavorodo tenu la fidon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la glora Sinjoro. ² Ĉar se en vian sinagogon envenas viro kun oraj ringoj, en bela vestaro, kaj envenas ankaŭ malriĉulo en malpura vestaro; ³ kaj vi respektas la bele vestitan homon, kaj diras: Sidiĝu ĉi tie en bona loko; kaj diras al la malriĉulo: Staru tie, aŭ sidiĝu sube apud mia piedbenketo; ⁴ ĉu vi ne diferencigas en vi mem, kaj fariĝas jugistoj malbone pensantaj? ⁵ Aŭskultu, miaj amataj fratoj; ĉu Dio ne elektis la malriĉulojn laŭ la mondo, por esti

riĉaj rilate al fido, kaj heredantoj de la regno, kiun Li promesis al tiuj, kiuj Lin amas? **6** Sed vi malhonoradis la malriĉulon. Ĉu ne subpremas vin la riĉuloj, kaj mem trenas vin antaŭ la tribunalojn? **7** Ĉu ili ne blasfemas la honorindan nomon, sur vin metitan? **8** Tamen, se vi plenumas la reĝan leĝon laŭ la Skribo: Amu vian proksimulon kiel vin mem—vi faras bone; **9** sed se vi favoras personojn, vi faras pekon, kulpigitaj de la leĝo, kiel malobeintoj. **10** Ĉar ĉiu, kiu observas la tutan leĝaron, sed falpuŝigas pri unu punkto, fariĝis kulpa pri ĉio. **11** Ĉar Tiu, kiu diris: Ne adultu—diris ankaŭ: Ne mortigu. Se do vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto kontraŭ la leĝo. **12** Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel juĝotoj laŭ leĝo de libereco. **13** Ĉar al tiu, kiu ne kompatis, la juĝo estos senkompara; la kompato sin altigas super la juĝo.

14 Kia estas la profito, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne havas farojn? ĉu tiu fido povas lin savi? **15** Se frato aŭ fratino estas nuda kaj sen ĉiutaga manĝo, **16** kaj iu el vi diras al ili: Iru en paco, estu varmaj kaj sataj; tamen vi ne donas al ili tion, kion la korpo bezonas, kia estas la profito? **17** Tiel same fido, ne havante farojn, estas en si mem malviva. **18** Kaj cetere iu diros: Vi havas fidon, kaj mi havas farojn; montru al mi vian fidon aparte de faroj, kaj mi per miaj faroj montros al vi la fidon. **19** Vi ja kredas, ke Dio estas unu; vi faras bone; la demonoj ankaŭ kredas kaj tremas. **20** Se ĉu vi volas scii, ho vantulo, ke la fido sen faroj estas senfrukta? **21** Ĉu nia patro Abraham ne praviĝis per faroj, oferinte sian filon Isaak sur la altaro? **22** Vi vidas, ke la fido kunagis kun liaj faroj, kaj per faroj la fido perfektiĝis; **23** kaj plenumiĝis la Skribo, kiu diras: Kaj Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto; kaj li estis nomita: amiko de Dio. **24** Vi vidas, ke homo praviĝas per faroj, kaj ne sole per fido. **25** Tiel same, ĉu ankaŭ la malĉastistino Rahab ne praviĝis per faroj, kiam ŝi akceptis la senditojn kaj forsendis ilin per alia

vojo? **26** Ĉar kiel la korpo aparte de la spirito estas malviva, tiel ankaŭ fido aparte de faroj estas malviva.

Ĉapitro 3

1 Ne estu multaj instruistoj, miaj fratoj, sciante, ke ni ricevos pli severan jugon. **2** Ĉar multokaze ni ĉiu falpuŝigas. Se iu ne falpuŝigas parole, tiu estas perfekta homo, kapabla bridi ankaŭ la tutan korpon. **3** Se ni al la ĉevaloj enmetas la bridojn en la bušojn, por ke ili obeu al ni, ni ankaŭ ĉirkaŭturnas ilian tutan korpon. **4** Jen ankaŭ la ŝipoj, kiuj, kvankam ili estas tiel grandaj kaj estas kurepelataj de fortaj ventoj, tamen per tre malgranda direktilo turniĝadas, kien ajn la volo de la direktilisto decidas. **5** Tiel ankaŭ la lango estas malgranda membro, kaj fanfaronas grandaĵojn. Jen, kiel grandan arbaron ekbruligas fajrero! **6** Kaj la lango estas fajro; mondo da maljusteco inter niaj membroj estas la lango, kiu malpurigas la tutan korpon kaj ekbruligas la radon de la naturo kaj estas ekbruligita de Gehena. **7** Ĉar ĉiun specon de bestoj kaj birdoj, de rampaĵoj kaj emaraĵoj la homa raso al si subigas kaj subigis; **8** sed la langon neniu povas subigi; ĝi estas malkvieta malbono, plena de mortiga veneno. **9** Per ĝi ni benas la Sinjoron kaj Patron; kaj per ĝi ni malbenas homojn, faritajn laŭ la bildo de Dio; **10** el la sama bušo eliras beno kaj malbeno. Miaj fratoj, tio devus ne tiel esti. **11** Ĉu la fonto elsprucigas el la sama aperturo dolĉan akvon kaj maldolĉan? **12** Ĉu figarbo, miaj fratoj, povas doni olivojn, aŭ vinberarbo figojn? kaj sala akvo ne donas dolĉaĵon.

13 Kiu inter vi estas saĝa kaj prudenta? tiu elmontru per honesta vivado siajn farojn en mildeco de saĝeco. **14** Sed se vi havas akran jaluzon kaj malpacon en via koro, ne fieru, kaj ne mensogu kontraŭ la vero. **15** Ĉi tiu saĝeco ne devenas de supre, sed estas monda, laŭ-

senta, demona. ¹⁶ Ĉar kie estas ĵaluzo kaj malpaco, tie estas konfuzo kaj ĉia malnobla ago. ¹⁷ Sed la saĝeco, kiu estas de supre, estas unue ĉasta, poste pacema, milda, cedema, plena de kompatemo kaj bonaj fruktoj, sen partieco, sen hipokriteco. ¹⁸ Kaj la frukto de justeco estas semata en paco por tiuj, kiuj faras pacon.

Ĉapitro 4

¹ De kie militoj kaj de kie bataloj inter vi? ĉu ne de viaj voluptoj, militantaj en viaj membroj? ² Vi deziras, kaj ne havas; vi mortigas kaj konkuras, kaj ne povas akiri; vi batalas kaj militas; vi ne havas, ĉar vi ne petas. ³ Vi petas kaj ne ricevas, tial, ke vi petas malprave, por ke vi elspezu por viaj voluptoj. ⁴ Vi adultulinoj, ĉu vi ne scias, ke la amikeco al la mondo estas malamikeco al Dio? Ĉiu do, kiu volas esti amiko de la mondo, fariĝas malamiko de Dio. ⁵ Aŭ ĉu vi opinias, ke la Skribo vane parolas? Ĉu la spirito, kiun Li logigis en ni, deziregas envieme? ⁶ Sed Li donas pli grandan gracon. Tial estas dirite: Dio kontraŭstaras al la fieruloj, sed al la humiluloj Li donas gracon. ⁷ Submetiĝu do al Dio; sed rezistu la diablon, kaj li forkuros de vi. ⁸ Alproksimiĝu al Dio, kaj Li alproksimiĝos al vi. Puriĝu la manojn, vi pekuloj, kaj ĉastigu la korojn, vi duoblanimuloj. ⁹ Mizeru kaj malĝoju kaj ploru; via ridado turniĝu en ploron, kaj via ĝojo en malĝojon. ¹⁰ Humiliĝu antaŭ la Sinjoro, kaj Li vin altigos.

¹¹ Ne kalumnii unu la alian, fratoj. Kiu kalumnias fraton aŭ juĝas sian fraton, tiu kalumnias la leĝon kaj juĝas la leĝon; sed se vi juĝas la leĝon, vi jam estas ne plenumanto de la leĝo, sed juĝanto. ¹² Unu estas la leĝdonisto kaj juĝisto, Tiu, kiu povas savi aŭ pereigi; kiu vi estas, juganta vian proksimulon?

¹³ Atentu nun vi, kiuj diras: Hodiaŭ aŭ morgaŭ ni iros al tiu urbo kaj restos tie unu jaron kaj negocados kaj profitos; ¹⁴ kvankam vi ne

scias, kio morgaŭ okazos. Kio estas via vivo? Vi ja estas vapo, kiu mallongan tempon montriĝas kaj poste malaperas. ¹⁵ Anstataŭ diri: Se la Sinjoro volos, ni vivados kaj faros ĝi tion aŭ tion. ¹⁶ Sed nun vi fieras pri viaj memfidajoj; ĉiu tia singratulado estas malbona. ¹⁷ Kiu do scias bonfari, kaj ne bonfasas, ĉe tiu estas peko.

Capitro 5

¹ Atentu nun, riĉuloj; ploregu kaj kriegu pro la mizeroj sur vin alvenontaj. ² Via riĉo putriĝis, kaj viaj vestoj konsumiĝas de tineoj. ³ Via oro kaj via arĝento rustiĝis; kaj ilia rusto atestos kontraŭ vi, kaj konsumos vian karnon, kiel fajro. En la lastaj tagoj vi kolektadis trezoron. ⁴ Jen krias la de vi trompe retenata salajro de la laboristoj, kiuj falĉis viajn kampojn; kaj la krioj de la rikoltintoj venis en la orelojn de la Eternulo Cebao. ⁵ Vi luksadis sur la tero, kaj diboĉadis; vi nutradis viajn korojn en tago de buĉado. ⁶ Vi kondamnis, vi mortigis la justulon; li ne kontraŭstaras al vi.

⁷ Paciencu do, fratoj, ĝis la alveno de la Sinjoro. Jen la terkultivisto atendas la multevaloran frukton de la tero, paciencante pri ĝi, ĝis ĝi ricevos la fruan kaj la malfruan pluvon. ⁸ Vi ankaŭ paciencu; fortikigu viajn korojn; ĉar la alveno de la Sinjoro alproksimiĝas. ⁹ Ne murmuru, fratoj, unu kontraŭ la alia, por ke vi ne estu juĝataj; jen la juĝisto staras antaŭ la pordo. ¹⁰ Prenu, fratoj, kiel ekzemplon de suferado kaj pacienco, la profetojn, kiuj parolis en la nomo de la Sinjoro. ¹¹ Jen ni nomas feliĉaj tiujn, kiuj elportis suferon; vi aŭdis pri la pacienco de Ijob, kaj vidis la finan agadon de la Sinjoro, ke la Sinjoro estas kompatema kaj indulgema.

¹² Sed antaŭ ĉio, miaj fratoj, ne ĵuru, nek per la ĉielo, nek per la tero, nek per ia alia ĵuro; sed via jes estu jes, kaj via ne estu ne; por ke vi ne falu sub juĝon.

¹³ Ĉu iu el vi suferas? li preĝu. Ĉu iu estas gaja? li psalme kantu.
¹⁴ Ĉu iu el vi malsanas? li venigu la presbiterojn de la eklezio; kaj ili
preĝu super li, ŝmirinte lin per oleo en la nomo de la Sinjoro; ¹⁵ kaj
la preĝo de fido savos la malsanulon, kaj la Sinjoro relevos lin; kaj
se li faris pekojn, tio estos pardonita al li. ¹⁶ Konfesu do viajn pekojn
unu al la alia, kaj preĝu unu por la alia, por ke vi resaniĝu. Petego
de justulo multe efikas per sia energio. ¹⁷ Elija estis homo samna-
tura, kiel ni, kaj li preĝis fervore, ke ne pluvu; kaj ne pluvis sur la
teron dum tri jaroj kaj ses monatoj. ¹⁸ Kaj denove li preĝis; kaj la
ĉielo donis pluvon, kaj la tero ekproduktis sian frukton.

¹⁹ Miaj fratoj, se iu el vi forvagos de la vero, kaj iu lin returnos,
²⁰ oni sciu, ke tiu, kiu returnas pekulon de la elvoja forvago, savos
animon el morto kaj kovros amason da pekoj.

La unua epistolo ĝeneral de Petro

Ĉapitro 1

1 Petro, apostolo de Jesuo Kristo, al la elektitoj, kiuj estas el la dis-pelitaro, paslogantaj en Ponto, Galatujo, Kapadokio, Azio, kaj Bitinio, **2** laŭ la antaŭscio de Dio, la Patro, en sanktigo de la Spirito, por obeo kaj aspergo de la sango de Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco pligrandiĝu.

3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu laŭ Sia granda kompato nin renaskis en esperon vivan per la releviĝo de Jesuo Kristo el la mortintoj, **4** en heredaĵon ne pereontan, ne makulotan, ne velkontan, rezervitan en la ĉielo por vi, **5** kiuj estas gardataj de la potenco de Dio per fido al savo preta malkaŝigi en la lasta tempo. **6** En tio vi ĝojegas, kvankam por kelka tempo, se estas necese, malĝojigite en diversaj tentoj, **7** por ke la provado de via fido, pli multevalora ol oro, kiu pereas, kvankam per fajro provite, troviĝu efika por laŭdo kaj gloro kaj honoro en la malkašo de Jeuso Kristo; **8** kiun, ne vidinte, vi amas; kiun kvankam nun vi ne vidas, tamen, al li kredante, vi ĝojegas per ĝojo nedirebla kaj gloroplena; **9** ricevante la celon de via fido, savon de animoj. **10** Koncerne tiun savon esploris kaj serĉis la profetoj, kiuj profetis pri la graco venonta al vi; **11** serĉante, kiun kaj kian tempon montris la enestanta en ili Spirito de Kristo, kiu atestis antaŭe la suferojn por Kristo kaj la sekventajn glorojn. **12** Kaj al ili malkaŝigis, ke ne al si mem, sed al vi, ili liveris tion, kio nun estas proklamita al vi de tiuj, kiuj predikis al

vi la evangelion per la Spirito Sankta, elsendita el la ĉielo; en kiujn aferojn anĝeloj deziras enrigardi.

13 Tial, ĉirkaŭzoninte la lumbojn de via meno, estu sobraj kaj esperadu perfekte la gracon alportotan al vi en la malkašo de Jesuo Kristo; **14** kiel infanoj de obeo, ne formiĝante laŭ la voluptoj, kiujn vi antaŭe havis en via nescio; **15** sed kiel via Vokinto estas sankta, tiel vi ankaŭ fariĝu sanktaj en ĉia konduto; **16** pro tio, ke estas skribite: Vi estu sanktaj, ĉar Mi estas sankta. **17** Kaj se vi vokas la Patron, kiu sen personfavorado juĝas laŭ la faro de ĉiu, vi pasigu en timo la tempon de via ĉi tiea loĝado; **18** sciante, ke ne per pereemaj objektoj, oro aŭ argento, vi elaĉetiĝis el via vanta vivmaniero, kiun vi ricevis de viaj patroj; **19** sed per multekosta sango, kiel de ŝafido senmakula kaj sendifekta, la sango de Kristo; **20** kiu estis antaŭdifinita antaŭ la fondo de la mondo, sed elmontrita en la fino de la tempoj pro vi, **21** kiuj per li fidas Dion, kiu relevis lin el la mortintoj kaj donis al li gloron; por ke via fido kaj espero estu al Dio. **22** Ĉastiginte viajn animojn, en la obeo al la vero, por sincera amo al la frataro, amu unu la alian el la koro fervore; **23** renaskite, ne el pereema semo, sed el nepereema, per la vorto de Dio, vivanta kaj restanta. **24** Ĉar:

Ĉiu karno estas herbo,

Kaj ĉiu ĝia ĉarmo estas kiel kampa floreto.

Sekiĝas herbo, velkas floreto;

25 Sed la vorto de la Eternulo restas eterne.

Kaj ĉi tiu estas la parolo, kiu estas predikita al vi.

Ĉapitro 2

1 Formetinte do ĉian malbonon kaj ĉian trompon kaj hipokritecon kaj enviojn kaj ĉiajn kalumniojn, **2** kiel ĵusnaskitaj suĉinfanoj, sopiru

al la spiritita lakto pura, por ke vi per tio kresku en savon, ³ se vi gustumis, ke la Sinjoro estas bona; ⁴ al kiu alvenante, kvazaŭ al ŝtono vivanta, de homoj rifuzita, sed ĉe Dio elektita, honorinda, ⁵ vi ankaŭ, kiel ŝtonoj vivantaj, konstruiĝas domo spiritita, sankta pastraro, por oferi spiritajn oferojn, akcepteblajn de Dio per Jesuo Kristo. ⁶ Ĉar estas enhavate en skribo:

Jen Mi kuſigas en Cion bazangulan ŝtonon, elektitan, valoregan;
Kaj kiu lin fidas, tiu ne estos hontigita.

⁷ Por vi do, la fidantoj, estas la valoregeco; sed por nefidantoj:
Ĥtono, kiun malſatis la konstruantoj,
Fariĝis ŝtono bazangula;

⁸ kaj:

Ĥtono de falpuſiĝo kaj roko de alfrapiĝo;
ili falpuſiĝas pro la vorto, malobeante, por kio ankaŭ ili estas difinitaj. ⁹ Sed vi estas raso elektita, pastraro reĝa, nacio sankta, popolo Diposedata, por ke vi proklamu la gloron de Tiu, kiu vokis vin el mallumo en Sian lumen mirindan; ¹⁰ kiuj iam estis ne-popolo, sed nun estas popolo de Dio; antaŭe nekompatitoj, sed nun kompatitoj.

¹¹ Amataj, mi petegas vin kiel fremdulojn kaj migrantojn, detenu vin de karnaj voluptoj, kiuj militadas kontraŭ la animo; ¹² konduante dece ĉe la nacianoj, por ke, kvankam ili kalumnias vin kiel malbonagulojn, tamen, vidante viajn bonfarojn, ili gloru Dion en la tago de vizitado.

¹³ Submetu vin al ĉiu homa institucio pro la Sinjoro; ĉu al la reĝo, la superreganto; ¹⁴ ĉu al regantoj, kiel liaj senditoj por venĝo al malbonaguloj kaj por laŭdo al bonaguloj. ¹⁵ Ĉar la volo de Dio estas, ke bonfarante, vi silentigu la nesciadon de homoj malsağaj; ¹⁶ kiel liberaj, kaj ne farantaj el la libereco kovrilon de malico, sed kiel ser-

vistroj de Dio. ¹⁷ Ĉiujn honoru. La frataron amu. Dion timu. La reĝon honoru.

¹⁸ Servantoj, submetu vin al viaj sinjoroj kun ĉia timo; ne sole al la bonaj kaj malseveraj, sed ankaŭ al la malbonhumoraj. ¹⁹ Ĉar tio estas laŭdinda, se pro konscienco al Dio oni elportas malĝojon, suferante maljuste. ²⁰ Ĉar kia honoro estas, se, pekante kaj sekve batale, vi tion pacience elportas? sed se, bonfarante kaj sekve suferante, vi tion pacience elportas, tio estas laŭdinda antaŭ Dio. ²¹ Ĉar al ĉi tio vi estas vokitaj; pro tio, ke Kristo ankaŭ suferis pro vi, postlasante por vi ekzemplon, por ke vi sekvu liajn postesignojn; ²² pekon li ne faris, kaj trompo ne troviĝis en lia bušo; ²³ insultate, li ne insultis responde; suferante, li ne minacis, sed submetis sin al la juste juganta; ²⁴ li mem portis niajn pekojn en sia korpo sur la lignaĵo, por ke ni, malvivigite koncerne pekojn, vivu por justeco; per lia vundo vi resaniĝis. ²⁵ Ĉar vi estis kiel ŝafoj erarvagantaj; sed nun vi returne venis al la Paštisto kaj Episkopo de viaj animoj.

Ĉapitro 3

¹ Tiel same, edzinoj, submetu vin al viaj proprej edzoj; por ke, eĉ se iuj ne obeas al la vorto, ili sen la vorto estu gajnitaj per la konduto de siaj edzinoj, ² rigardante vian konduton kun timo ĉastan. ³ Via ornamo estu ne la ekstera ornamo de harplektado kaj orportado, aŭ la surmetado de vestoj; ⁴ sed la kaŝita homo de la koro en la nedifektebla vesto de spirito milda kaj trankvila, kiu estas multevalora antaŭ Dio. ⁵ Ĉar tiel same ankaŭ, en la tempo antikva, la sanktaj virinoj, kiuj esperis al Dio, ornamis sin, submetante sin al siaj proprej edzoj; ⁶ kiel Sara obeis al Abraham, nomante lin sinjoro; kies infanoj vi fariĝis, bonfarante, kaj ne ektimigate per la teruro.

⁷ Tiel same, edzoj, kunvivadu kun viaj edzinoj laŭscie, donante

honoron al la virino kiel al la plimalforta ilo, kaj estante ankaŭ kun ili kunheredantoj de la graco de vivo, por ke viaj preĝoj ne malhelpiĝu.

8 Fine, estu ĉiuj samideaj, simpatiaj, fratamemaj, kompatemaj, humilanimaj; **9** ne repagantaj malbonon kontraŭ malbono, nek insulton kontraŭ insulto, sed kontraue benadantaj; ĉar al tio vi estas vokitaj, por ke vi heredu benon. **10** Ĉar:

Kiu volas ami vivon kaj vidi bonajn tagojn,

Tiu gardu sian langon kontraŭ malbono,

Kaj sian bušon kontraŭ mensoga parolo;

11 Li dekliniĝu de malbono kaj faru bonon,

Li serĉu pacon, kaj ĉasu ĝin.

12 Ĉar la okuloj de la Eternulo estas turnitaj al la piuloj,

Kaj Liaj oreloj al iliaj krioj;

Sed la vizaĝo de la Eternulo estas kontraŭ tiuj, kiuj faras malbonon.

13 Kaj kiu faros al vi malbonon, se vi fariĝos fervoraj en la bono?

14 Sed se vi eĉ suferus pro justeco, feliĉegaj vi estus; kaj ilian timon ne timu, nek malrankviliĝu; **15** sed la Sinjoron Kriston sanktigu en viaj koroj; estu ĉiam pretaj doni defendan respondon al ĉiu, kiu vin demandas pri la motivo de la espero en vi, sed kun humileco kaj timo; **16** havantaj bonan konsciencon; por ke, dum vi estas malesitimataj, hontu tiuj, kiuj kalumnias vian bonan konduton en Kristo.

17 Ĉar pli bone estus, se tiel volus Dio, suferi pro bonfarado, ol pro malbonfarado. **18** Ĉar Kristo ankaŭ unufoje suferis pro pekoj, justulo pro maljustuloj, por ke li nin konduku al Dio; mortigite en la karno, sed vivigite en la spirito; **19** en kiu ankaŭ li iris kaj predikis al la enkarceraj spiritoj, **20** kiuj iam malobeis, kiam la longedaŭra pacienco de Dio atendis en la tagoj de Noa dum la pretigado de la arkeo, en kiu malmultaj, tio estas ok personoj, elsaviĝis tra akvo; **21**

kiu ankaŭ vin nun savas en antitipo, la bapteto, ne la formetado de la karna malpurajo, sed la demando de bona konscienco al Dio per la releviĝo de Jesuo Kristo; [22](#) kiu estas dekstre de Dio, irinte en la ĉielon; al li anĝeloj kaj aŭtoritatoj kaj potenco estas submetitaj.

Ĉapitro 4

[1](#) Ĉar Kristo do suferis en la karno, vi ankaŭ armu vin per la sama intenco; ĉar la suferinto en la karno apartiĝis de pekoj; [2](#) por ke vi travivu la reston de la enkarna tempo jam ne laŭ la voluptoj de homoj, sed laŭ la volo de Dio. [3](#) Ĉar la tempo pasinta suficias, por elfari la deziron de la nacianoj kaj iradi en diboĉoj, voluptoj, vindrinkado, brufestenoj, ebrieco, kaj abomenaj idolkultoj; [4](#) en kio ili miras, ke vi ne kuras kune kun ili en la saman superfluon de diboĉado, kaj ili kalumnias vin; [5](#) ili prirespondos al Tiu, kiu estas preta juĝi la vivantojn kaj la mortintojn. [6](#) Ĉar por tio ankaŭ la evangelio estas anoncita al la mortintoj, por ke ili estu korpe juĝitaj laŭ homoj, sed spirite vivu laŭ Dio.

[7](#) Sed la fino de ĉio alproksimiĝas; prudentigu do, kaj sobriĝu por preĝoj; [8](#) antaŭ ĉio havante fervoran amon unu al alia; ĉar amo kovras amason da pekoj; [9](#) estu gastamaj unu al alia sen murmurado; [10](#) laŭmezure, kiel ĉiu ricevis donacon, tiel ĝin administrante intervi, kiel bonaj administrantoj de la diversaspeca graco de Dio; [11](#) se iu parolas, li parolu kvazaŭ orakolojn de Dio; se iu administras, li administru kvazaŭ el la forto, kiun Dio provizas; por ke en ĉio Dio estu glorata per Jesuo Kristo, kies estas la gloro kaj la potenco por ĉiam kaj eterne. Amen.

[12](#) Amataj, ne surpriziĝu pri la fajrego ĉe vi okazanta por provi vin, kvazaŭ io stranga okazus ĉe vi; [13](#) sed laŭ tio, ke vi partoprenas en la suferoj de Kristo, ĝoju; por ke ankaŭ en la elmonstro de lia glo-

ro vi ĝoju ravege. **14** Se vi estas riproĉataj pro la nomo de Kristo, feliĉegaj vi estas; ĉar la Spirito de gloro kaj la Spirito de Dio restas sur vi. **15** Nur nenu el vi suferu kiel mortiginto, aŭ ŝtelisto, aŭ malbonfarinto, aŭ kiel sintrudanto en malpropraj aferoj; **16** sed se iu suferas kiel Kristano, li ne hontu; sed li gloru Dion en tiu nomo. **17** Ĉar jam venis la tempo por la komenco de la juĝo ĉe la domo de Dio; kaj se ĝi komenciĝas ĉe ni, kia estos la sorto de tiuj, kiuj ne obeas al la evangelio de Dio? **18** Kaj se justulo apenaŭ saviĝas, kie aperos malpiulo kaj pekulo? **19** Tial ankaŭ tiuj, kiuj suferas laŭ la volo de Dio, alkonfidu siajn animojn en bonfarado al fidela Kreinto.

Ĉapitro 5

1 La presbiterojn do inter vi mi admonas, estante kunpresbitero kaj atestanto de la suferoj de Kristo kaj partoprenanto en la malkašota gloro: **2** Paštū la gregon de Dio ĉe vi, direktante ĝin, ne devige, sed volonte, laŭ Dio; ne pro avideco, sed bonvole; **3** ne kvazaŭ sinjorante super la heredo, sed fariĝante ekzemploj al la grego. **4** Kaj kiam elmontriĝos la Ĉefpaštisto, vi ricevos la nevelkontan kronon de glo-ro. **5** Tiel same, vi plijunuloj, submetu vin al la pliaguloj. Tial ankaŭ vi ĉiuj submetu vin unu al la alia, kaj zonus vin per humileco; ĉar Dio kontraŭstaras al la fieruloj, sed al la humiluloj donas gracon. **6** Humiliigu vin do sub la potencan manon de Dio, por ke Li altigu vin ĝustatempe; **7** surjetante sur Lin ĉian vian zorgon, ĉar Li zorgas pri vi. **8** Estu sobraj, vigladu; via kontraŭulo, la diablo, kiel leono ble-keganta ĉirkauiras, serĉante, kiun li povos forgluti; **9** lin rezistu, konstantaj en la fido, sciante, ke la samaj suferoj plenumiĝas en via frataro en la mondo. **10** Kaj la Dio de ĉia graco, kiu vin alvokis al Sia eterna gloro en Kristo, mem perfektigos, firmigos, plifortigos vin ne

longe suferintajn. **11** Al Li estu la potenco por ĉiam kaj eterne.
Amen.

12 Per Silvano, la fidela frato, kiel mi opinias, al vi mi skribis mal-longe, konsilante kaj atestante, ke ĉi tio estas la vera graco de Dio; en ĝi firme staru. **13** Vin salutas la en Babel kunelektitino, kaj Marko, mia filo. **14** Salutu unu la alian per ama kiso.

Paco al vi ĉiuj, kiuj estas en Kristo.

La dua epistolo ĝenerala de Petro

Ĉapitro 1

1 Simon Petro, servisto kaj apostolo de Jesuo Kristo, al tiuj, kiuj ricevis egale alvaloran fidon, kiel ni, en la justeco de nia Dio kaj Savanto Jesuo Kristo: 2 Graco al vi kaj paco pligrandiĝu en sciado pri Dio, kaj pri Jesuo, nia Sinjoro; 3 pro tio, ke lia Dia povo donacis al ni ĉion rilatantan al vivo kaj pieco, per la scio de tiu, kiu nin vokis per sia propra gloro kaj virto; 4 per kiuj li donacis al ni la promesojn karegajn kaj tre grandajn; por ke per ili vi fariĝu partoprenantoj en Dia naturo, forsaviginte el la putreco, kiu estas en la mondo per voluptemo. 5 Kaj pro tiu sama kaŭzo viaflanke aplikante ĉian diligentecon, en via fido aldonu virton; kaj en virto scion; 6 kaj en scio sinregadon; kaj en sinregado paciencon; kaj en pacienco piecon; 7 kaj en pieco fratamikecon, kaj en fratamikeco amon. 8 Ĉar tiuj ecoj, se ĉe vi ili troviĝas kaj abundas, faras vin nek mallaboremaj nek senfruktaj en la scio de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 9 Ĉar tiu, al kiu mankas tiuj ecoj, estas blinda, miopa, forgesinte la forpurigon el siaj antaŭaj pekoj. 10 Sekve, fratoj, pli diligente klopođu, por certigi vian vokon kaj elekton; ĉar farante tion, vi neniam falpuŝiĝos; 11 ĉar tiel al vi estos riĉe provizita la eniro en la eternan regnon de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo.

12 Pro tio mi ĉiam estos preta rememorigi vin pri tiuj aferoj, kvankam vi ilin scias kaj estas fortigitaj en la ĉeestanta vero. 13 Kaj mi opinias konvena, dum mi estas en ĉi tiu tabernaklo, vigligi vin per rememorigo; 14 sciante, ke baldaŭ estos la demeto de mia taber-

naklo, ĝuste kiel nia Sinjoro Jesuo Kristo montris al mi. ¹⁵ Kaj mi diligente penos, ke post mia foriro vi povu konstante rememori tion. ¹⁶ Ĉar ne sekvinte fabelojn sofismajn, ni konigis al vi la potencon kaj alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, sed vidinte per proprej okuloj lian majeston. ¹⁷ Ĉar li ricevis de Dio, la Patro, honoron kaj gloron, kiam al li tia voĉo estis alportita el la brilega gloro: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; ¹⁸ kaj tiun voĉon, alportitan el la ĉielo, ni mem aŭdis, kunestante kun li sur la sankta monto. ¹⁹ Kaj ni havas la profetan vorton konfirmitan; kiun atentante, vi bone faras, kvazaŭ lampon lumantan en malhela loko, ĝis ektagiĝos kaj la matenstelo ekleviĝos en viaj koroj; ²⁰ antaŭ ĉio sciante, ke neniu profetaĵo de la Skribo enhavas en si sian propran klarigon. ²¹ Ĉar neniam profetaĵo estas alportita per homa volo; sed homoj, movataj de la Sankta Spirito, parolis laŭ Dio.

Ĉapitro 2

¹ Sed ankaŭ falsaj profetoj troviĝis inter la popolo tiel same, kiel inter vi estos falsaj instruistoj, kiuj sekrete enkondukos herezojn pereigajn, eĉ malkonfesante la Sinjoron, kiu ilin elaĉetis, kaj venigante sur sin rapidan pereon. ² Kaj ilian senbridecon sekvos multaj, per kiuj la vojo de la vero estos kalumniata. ³ Kaj en avideco per trompaj paroloj ili vin komercos; ilia kondamno nun de post tre longe ne malfruas, kaj ilia pereo ne dormas. ⁴ Ĉar se Dio ne indulgis anĝelojn pekintajn, sed, eninferiginte ilin en kavernojn de mal-lumo, transdonis ilin rezervatajn por la juĝo; ⁵ kaj ne indulgis la mondon antikvan, sed gardis Noan kun sep aliaj, predikanton de justeco, kiam Li sendis diluvon sur la mondon de malpiuloj; ⁶ kaj, cindriginte la urbojn Sodom kaj Gomora, kondamnis ilin per katastrofo, farinte ilin ekzemplo al estontaj malpiuloj; ⁷ kaj savis justan

Loton, ĉagrenegatan de la senbrida konduto de la malvirtuloj ⁸ (ĉar tiu justulo, loĝante inter ili, en vidado kaj aŭdado, turmentis sian justan animon, tagon post tago, por iliaj malvirtaj faroj); ⁹ la Sinjoro do scias savi el tento la piulojn, kaj teni sub puno la maljustulojn ĝis la tago de juĝo; ¹⁰ sed precipi tiujn, kiuj iras laŭ la karno en volupto de malpuraĵo, kaj malestimas regadon. Arogantaj, obstinaj, ili ne timas insulti aŭtoritatojn; ¹¹ sed kontraŭe, anĝeloj, superante laŭ forto kaj potenco, ne faras insultan akuzon kontraŭ ili antaŭ la Sinjoro. ¹² Sed tiuj, kiel bestoj senprudentaj, naskitaj laŭ naturo por kaptado kaj pereo, blasfemante en aferoj, kiujn ili ne scias, en sia putreco pereos, ¹³ en malbono ricevante pagon por malbono; homoj, kiuj opinias entagan diboĉon plezuro kaj estas makuloj kaj hontindaĵoj, diboĉante en sia uzado de la agapoj, dum ili kufestenas kun vi; ¹⁴ havante okulojn plenajn de adulto kaj ne reteneblajn de pekado; forlogante malfirmajn animojn; havante koron lertan por avideco; estante filoj de malbeno; ¹⁵ forlasinte la rektan vojon kaj erarvagine, sekvinde la vojon de Bileam, filo de Beor, kiu amis la rekompencon de malbonfarado; ¹⁶ sed li estis riproĉita pro sia malobeo; muta azeno, parolante per homa voĉo, haltigis la frenzecon de la profeto. ¹⁷ Ili estas putoj senakvaj, kaj nebuletoj pelataj de ventego; por ili la nigreco de mallumo estas rezervita. ¹⁸ Ĉar, elparolante fanfaronajojn de vanteco, ili forlogas en la karnovolupton per senbrideco tiujn, kiuj ĵus forsaviĝis de tiuj, kiuj vivadas en eraro; ¹⁹ anoncante al ili liberecon, ili mem estas sklavoj de putreco; ĉar al kiu iu submetiĝas, al tiu ankaŭ li sklaviĝas. ²⁰ Ĉar se, forsaviĝinte el la malpuraĵo de la mondo per la scio de la Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo, ili estos denove tien implikitaj kaj venkitaj, ilia lasta stato fariĝos pli malbona, ol la unua. ²¹ Ĉar estus por ili pli bone ne ekkoni la vojon de justeco, ol, ekkoninte ĝin, returni sin for de la sankta ordono al ili transdonita. ²² Al ili okazis laŭ la vera pro-

verbo: Hundo reveninta al sia vomitaĵo, kaj porkino lavita al ruligado en koto.

Ĉapitro 3

1 Jam ĉi tiun duan epistolon, amataj, mi skribas al vi; en ambaŭ mi instigas vian sinceran menson per rememorigo; **2** por ke vi memoru la antaŭdirojn de la sanktaj profetoj, kaj la ordonon de la Sinjoro kaj Savanto per viaj apostoloj; **3** unue sciante, ke en la lastaj tagoj mokemuloj venos kun mokado, irante laŭ siaj proprej voluptoj, **4** kaj dirante: Kie estas la anonco de lia alveno? ĉar de kiam la patroj endormiĝis, ĉio restas kiel de post la komenco de la kreo. **5** Ĉar ili volonte forgesas, ke ĉielo ekzistis de antikve, kaj tero kunmetita el akvo kaj meze de akvo, laŭ la vorto de Dio; **6** per kio la tiam-a mondo, diluvite, pereis; **7** sed la nuna ĉielo kaj la tero per la sama vorto estas destinitaj por fajro, rezerve ĝis la tago de juĝo kaj pereo de malpiuloj.

8 Sed ne forgesu ĉi tiun unu aferon, amataj, ke ĉe la Sinjoro unu tago estas kiel mil jaroj, kaj mil jaroj kiel unu tago. **9** La Sinjoro ne malrapidas pri la promeso, kiel iuj malrapidecon kalkulas; sed pacientas al vi, volante, ne ke iuj pereu, sed ke ĉiu venu al pento. **10** Sed la tago de la Sinjoro venos, kvazaŭ ŝtelisto; en tiu tago la ĉielo forpasos kun muĝa bruego, kaj la elementoj brulante solviĝos, kaj la tero kaj la faritaĵoj en ĝi forbrulos. **11** Ĉar tiamaniere ĉio tio solviĝos, kiaj homoj vi do devus esti en sankta konduto kaj pieco, **12** atendante kaj akcelante la alvenon de la tago de Dio, pro kio la ĉielo flamanta solviĝos, kaj la elementoj per fajra brulado fluidiĝos? **13** Sed laŭ Lia promeso ni atendas novan ĉielon kaj novan teron, en kiuj loĝas justeco.

14 Tial, amataj, tion atendante, klopođu troviĝi en paco, senma-

kulaj kaj neriproĉindaj antaŭ Li.¹⁵ Kaj rigardu la paciencon de nia Sinjoro kiel savon; kiel ankaŭ nia amata frato Paŭlo, laŭ la saĝeco donita al li, jam skribis al vi,¹⁶ kiel ankaŭ en ĉiuj siaj epistoloj, parolante en ili pri ĉi tio; en kiuj estas iuj aferoj malfacile kompreneblaj, kiujn la malkleruloj kaj malkonstantuloj tordas, kiel ankaŭ la ceterajn skribajojn, al sia propra pereo.¹⁷ Vi do, amataj, ĉi tion antaŭsciante, gardu vin, por ke vi ne forlogiĝu per la eraro de la pekuloj, kaj ne defalu de via propra konstanteco.¹⁸ Sed kresku en graco kaj scio de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo. Al li estu la gloro nun kaj ĝis la tago de eterneco. Amen.

La unua epistolo ĝeneralaj de Johano

Ĉapitro 1

1 Tion, kio estis de la komenco, kion ni aŭdis, kion ni vidis per niaj propraj okuloj, kion ni rigardis kaj niaj manoj palpis, koncerne la Vorton de vivo **2** (kaj la vivo elmontriĝis, kaj ni vidis kaj atestas kaj anoncas al vi la vivon, la eternan vivon, kiu estis ĉe la Patro kaj montriĝis al ni); **3** kion vi vidis kaj aŭdis, tion ni anoncas al vi, por ke vi ankaŭ havu kunulecon kun ni; kaj nia kunuleco estas kun la Patro kaj kun Lia Filo Jesuo Kristo; **4** kaj ĉi tion ni skribas, por ke nia ĝojo kompletigu.

5 Kaj jen estas la anonco, kiun ni aŭdis de Li kaj anoncas al vi, ke Dio estas lumo, kaj da mallumo estas en Li neniom. **6** Se ni diras, ke ni havas kunulecon kun Li, kaj iradas en la mallumo, ni mensogas, kaj ne faras la veron; **7** sed se ni iradas en la lumo, kiel Li estas en la lumo, ni havas kunulecon unu kun la alia, kaj la sango de Jesuo, Lia Filo, nin purigas de ĉia peko. **8** Se ni diras, ke pekon ni ne havas, ni nin trompas, kaj la vero ne estas en ni. **9** Se ni konfesas niajn pekojn, Li estas fidela kaj justa por pardoni al ni niajn pekojn kaj nin purigi de ĉia maljusteco. **10** Se ni diras, ke ni ne pekis, ni faras Lin mensoginto, kaj Lia vorto ne estas en ni.

Ĉapitro 2

1 Infanetoj miaj, ĉi tion mi skribas al vi, por ke vi ne peku. Kaj se iu pekas, ni havas Advokaton ĉe la Patro, Jesuon Kriston, la justan; **2**

kaj li estas repacigo pro niaj pekoj, kaj ne sole pro niaj, sed ankaŭ pro la tuta mondo. ³ Kaj per ĉi tio ni scias, ke ni konas lin: se ni observas liajn ordonojn. ⁴ Kiu diras: Mi lin konas, kaj ne observas liajn ordonojn, tiu estas mensoganto, kaj la vero ne estas en li; ⁵ sed en ĉiu ajn, kiu observas lian vorton, vere perfektiĝis la amo al Dio. Per ĉi tio ni scias, ke ni estas en li: ⁶ kiu diras, ke li restas en li, tiu mem devus tiel iradi, kiel li iradis.

⁷ Amataj, al vi mi skribas ne ordonon novan, sed malnovan ordonon, kiun vi havis de la komenco; la malnova ordono estas la vorto, kiun vi aŭdis. ⁸ Ankaŭ mi skribas al vi novan ordonon, kiu estas vera en li kaj en vi; ĉar la mallumo forpasas, kaj la vera lumo jam brilas. ⁹ Kiu diras, ke li estas en la lumo, kaj malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo ankoraŭ ĝis nun. ¹⁰ Kiu amas sian fraton, tiu restas en la lumo, kaj en li ne estas faligajo. ¹¹ Sed kiu malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo, kaj iras en la mallumo, kaj ne scias, kien li iras, ĉar la mallumo blindigis al li la okulojn.

¹² Mi skribas al vi, infanetoj, ĉar la pekoj al vi estas pardonitaj pro lia nomo. ¹³ Mi skribas al vi, patroj, ĉar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribas al vi, junuloj, ĉar vi venkis la malbonulon. Mi skribis al vi, infanoj, ĉar vi konas la Patron. ¹⁴ Mi skribis al vi, patroj, ĉar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribis al vi, junuloj, ĉar vi estas fortaj, kaj la vorto de Dio restas en vi, kaj vi venkis la malbonulon. ¹⁵ Ne amu la mondon, nek la mondaĵojn. Se iu amas la mondon, la amo al la Patro ne estas en li. ¹⁶ Ĉar ĉio, kio estas en la mondo, la dezirego de la karno kaj ladezirego de la okuloj kaj la fiereco de vivo, estas ne de la Patro, sed de la mondo. ¹⁷ Kaj forpasas la mondo kaj ĝia dezirego; sed la plenumanto de la volo de Dio restas por eterne.

¹⁸ Infanoj, jam estas la lasta horo; kaj kiel vi aŭdis, ke antikristo venas, jam leviĝis multe da antikristoj; per tio ni scias, ke estas la

lasta horo. ¹⁹ De ni ili eliris, sed ili ne estis el ni; sed se ili el ni estus, ili restus ĉe ni; sed ili eliris, por ke ili elmontriĝu, ke ili ĉiu ne estas el ni. ²⁰ Kaj vi havas sanktoleadon de la Sanktulo, kaj vi scias ĉion. ²¹ Mi skribis al vi ne pro tio, ke vi ne scias la veron, sed pro tio, ke vi ĝin scias, kaj pro tio, ke nenia mensogo estas el la vero. ²² Kiu estas la mensogisto, krom tiu, kiu malkonfesas, ke Jesuo estas la Kristo? Tiu estas la antikristo, kiu malkonfesas la Patron kaj la Filon. ²³ Ĉiu, kiu malkonfesas la Filon, ne havas la Patron; tiu, kiu konfesas la Filon, havas ankaŭ la Patron. ²⁴ Vi do lasu resti en vi tion, kion vi aŭdis de la komenco. Se tio, kion vi aŭdis de la komenco, restos en vi, vi ankaŭ restos en la Filo kaj en la Patro. ²⁵ Kaj jen estas la promeso, kiun li promesis al ni: la vivo eterna. ²⁶ Ĉi tion mi skribis al vi pri tiuj, kiuj vin forlogas de la vojo. ²⁷ Pri vi, la sanktoleadon, kiun vi ricevis de li, restas en vi, kaj vi ne havas bezonon, ke iu vin instruu; sed kiel lia sanktoleadon vin instruas pri ĉio kaj estas vera kaj ne estas mensogo, kaj kiel ĝi vin instruis, vi restas en li. ²⁸ Kaj nun, infanetoj, restu en li; por ke, se li elmontriĝos, ni havu kuraĝon, kaj ne hontu antaŭ li ĉe lia alveno. ²⁹ Se vi scias, ke li estas justa, vi scias, ke ankaŭ ĉiu, kiu faras justecon, el li naskiĝis.

Capitro 3

¹ Rigardu, kian amon la Patro donis al ni, ke ni estas nomataj infanoj de Dio; kaj tiaj ni estas. Pro tio la mondo nin ne konas, ĉar ĝi Lin ne konis. ² Amataj, nun ni estas infanoj de Dio, kaj ankoraŭ ne elmontriĝis, kio ni estos. Ni scias, ke se li elmontriĝos, ni estos similaj al li; ĉar ni vidos lin, kiel li estas. ³ Kaj ĉiu, kiu havas ĉi tiun esperon rilate lin, sin sanktigas tiel same, kiel li estas sankta. ⁴ Ĉiu, kiu faras pekon, faras ion kontraŭ la lego; kaj peko estas kontraŭleĝeco. ⁵ Kaj vi scias, ke li elmontriĝis, por forigi pekojn; kaj peko ne estas

en li. ⁶ Ĉiu, kiu restas en li, ne pekas; ĉiu pekanto lin ne vidis, nek lin konas. ⁷ Infanetoj, neniu vin forlogu; kiu faras justecon, tiu estas justa tiel same, kiel li estas justa; ⁸ kiu faras pekon, tiu estas el la diablo; ĉar la diablo pekas de la komenco. Por tio la Filo de Dio elmontriĝis, por ke li detruu la farojn de la diablo. ⁹ Ĉiu, kiu naskiĝis de Dio, ne faras pekon, ĉar lia semo restas en li; kaj li ne povas peki, ĉar li naskiĝis de Dio. ¹⁰ Jen kiel evidentiĝas la infanoj de Dio, kaj la infanoj de la diablo: ĉiu, kiu ne faras justecon, ne estas de Dio, nek tiu, kiu ne amas sian fraton. ¹¹ Ĉar jen estas la anonco, kiun vi aŭdis de la komenco: ke ni amu unu la alian; ¹² ne kiel Kain estis de la malbonulo kaj mortigis sian fraton. Kaj pro kio li lin mortigis? Ĉar liaj faroj estis malbonaj, kaj la faroj de lia frato estis justaj.

¹³ Ne miru, fratoj, se la mondo vin malamas. ¹⁴ Ni scias, ke ni jam pasis el morto en vivon, ĉar ni amas la fratojn. Kiu ne amas, tiu restas en morto. ¹⁵ Ĉiu, kiu malamas sian fraton, estas hommortiganto; kaj vi scias, ke ĉiu hommortiganto ne havas vivon eternan, restantan en li. ¹⁶ Per ĉi tio ni konas amon: ĉar li demetas sian vivon pro ni; kaj ni devus demeti nian vivon pro la fratoj. ¹⁷ Sed se iu havas mondan posedajon kaj vidas sian fraton havantan bezonon kaj fermas sian kompaton kontraŭ li, kiel la amo de Dio restas en li? ¹⁸ Infanetoj, ni amu, ne laŭ vorto nek laŭ lango, sed laŭ faro kaj vero. ¹⁹ Per tio ni scios, ke ni estas el la vero, kaj ni certigos nian koron antaŭ Li ²⁰ en ĉio ajn, pri kio nia koro nin kondamnas; ĉar Dio estas pli granda ol nia koro, kaj scias ĉion. ²¹ Amataj, se nia koro ne kondamnas nin, ni havas kuraĝon antaŭ Dio; ²² kaj ĉion ajn, kion ni petas, ni ricevas de Li, ĉar ni observas Liajn ordonojn, kaj faras tion, kio plaĉas antaŭ Li. ²³ Kaj jen estas Lia ordono, ke ni kredu al la nomo de Lia Filo, Jesuo Kristo, kaj amu unu la alian tiel same, kiel Li al ni donis ordonon. ²⁴ Kaj kiu observas Liajn ordonojn, tiu en Li

restas, kaj Li en tiu. Kaj per tio ni scias, ke Li restas en ni: per la Spirito, kiun Li donis al ni.

Ĉapitro 4

1 Amataj, kredu ne al ĉiu spirito, sed provu la spiritojn, ĉu ili estas el Dio; ĉar multaj falsaj profetoj eliris en la mondon. **2** Jen kiel vi ekkonas la Spiriton de Dio: ĉiu spirito, kiu konfesas, ke Jesuo Kristo venis en la karno, estas el Dio; **3** kaj ĉiu spirito, kiu ne konfesas Jesuon, ne estas el Dio; kaj ĉi tiu estas la spirito de antikristo, pri kiu vi aŭdis, ke ĝi venas; kaj nun ĝi jam estas en la mondo. **4** Infanetoj, vi estas el Dio, kaj ilin venkis; ĉar pli granda estas Tiu, kiu estas en vi, ol tiu, kiu estas en la mondo. **5** Ili estas el la mondo; pro tio ili parolas laŭ la mondo, kaj la mondo ilin aŭskultas. **6** Ni estas el Dio; kiu konas Dion, tiu nin aŭskultas; kiu ne estas el Dio, tiu nin ne aŭskultas. Jen kiel ni ekkonas la spiriton de vero, kaj la spiriton de eraro.

7 Amataj, ni amu unu la alian; ĉar la amo estas el Dio; kaj ĉiu, kiu amas, naskiĝas el Dio kaj Dion konas. **8** Kiu ne amas, tiu ne konas Dion, ĉar Dio estas amo. **9** Jen kiel la amo de Dio elmontriĝis en ni: ke Dio sendis en la mondon Sian Filon solenaskitan, por ke ni vivu per li. **10** Jen estas la amo, ne ke ni amis Dion, sed ke Li amis nin, kaj sendis Sian Filon kiel repacigon pro niaj pekoj. **11** Amataj, se Dio tiel amis nin, ni ankaŭ devus ami unu la alian. **12** Dion neniu iam vidis; se ni reciproke nin amas, Dio restas en ni, kaj Lia amo perfektiĝis en ni; **13** jen kiel ni scias, ke ni restas en Li, kaj Li en ni; ĉar el Sia Spirito Li donis al ni. **14** Kaj ni vidis kaj atestas, ke la Patro sendis la Filon por esti la Savonto de la mondo. **15** En ĉiu ajn, kiu konfesas, ke Jesuo estas la Filo de Dio, Dio restas, kaj li en Dio. **16** Kaj ni konas kaj kredis la amon, kiun Dio havas al ni. Dio estas amo; kaj kiu res-

tas en amo, tiu restas en Dio, kaj Dio restas en li. **17** Jen kiel amo perfektiĝis ĉe ni: ke ni havu kuraĝon en la tago de juĝo; ĉar ĝuste kia li estas, tiaj ankaŭ ni estas en ĉi tiu mondo. **18** Timo ne ekzistas en amo; sed perfekta amo eljetas timon, ĉar timo havas turmente-gon; kaj timanto ne perfektiĝas en amo. **19** Ni amas, ĉar Li unue nin amis. **20** Se iu diras: Mi amas Dion, kaj malamas sian fraton—tiu estas mensoganto; ĉar kiu ne amas sian fraton, kiun li vidis, tiu ne povas ami Dion, kiun li ne vidis. **21** Kaj la jenan ordonon ni havas de Li: ke kiu amas Dion, tiu amu ankaŭ sian fraton.

Ĉapitro 5

1 Ĉiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Kristo, naskiĝis el Dio; kaj ĉiu, kiu amas la Naskinton, amas ankaŭ la naskiton el Li. **2** Per tio ni eksitas, ke ni amas la infanojn de Dio, kiam ni amas Dion kaj plenumas Liajn ordonojn. **3** Ĉar jen estas la amo al Dio: ke ni observas Liajn ordonojn; kaj Liaj ordonoj ne estas pezaj. **4** Ĉar ĉio, kio el Dio naskiĝis, venkas la mondon; kaj jen estas la venko venkinta la mondon: nia fido. **5** Kaj kiu estas la venkanto de la mondo, krom tiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Filo de Dio? **6** Ĉi tiu estas la veninto per akvo kaj sango, Jesuo Kristo; ne sole en la akvo, sed en la akvo kaj en la sango. **7** Kaj la Spirito estas la atestanto, ĉar la Spirito estas la vero. **8** Ĉar tri estas la atestantoj: la Spirito, kaj la akvo, kaj la sango; kaj la tri en unu konsentas. **9** Se ni akceptas la ateston de homoj, pli granda estas la atesto de Dio; ĉar jen estas la atesto de Dio: ke Li atestis pri Sia Filo. **10** Kiu kredas al la Filo de Dio, tiu havas en si la ateston; kiu ne kredas al Dio, tiu faris Lin mensoginto, pro tio, ke li ne kredis la ateston, kiun Dio atestis pri Sia Filo. **11** Kaj jen estas la atesto: ke Dio donis al ni la vivon eternan; kaj tiu vivo estas en Lia

Filo. **12** Kiu havas la Filon, tiu havas la vivon; kiu ne havas la Filon de Dio, tiu la vivon ne havas.

13 Ĉi tion mi skribis al vi, por ke vi sciu, ke vi havas vivon eternan; al vi, kiuj kredas al la nomo de la Filo de Dio. **14** Kaj jen estas la kuraĝo, kiun ni havas antaŭ Li: ke se ni ion petas laŭ lia volo, Li nin aŭskultas; **15** kaj se ni scias, ke kion ajn ni petas, Li nin aŭskultas, ni scias, ke ni havas la petojn, kiujn ni petis de Li. **16** Se iu vidas sian fraton pekantan pekon ne al morto, tiu petos, kaj Li donos al li vivon, por la pekantoj ne al morto. Ekzistas peko al morto; ne pri tio mi diras, ke li petegu. **17** Ĉia nejusteco estas peko; kaj ekzistas peko ne al morto. **18** Ni scias, ke ĉiu naskito el Dio ne pekas; sed la naskito el Dio sin gardas, kaj la malbonulo lin ne tušas. **19** Ni scias, ke ni el Dio estas, kaj la tuta mondo kušas en la malbonulo. **20** Kaj ni scias, ke la Filo de Dio venis kaj al ni donis komprenon, por ke ni ekkonu la Verulon; kaj ni estas en la Verulo, en Lia Filo, Jesuo Kristo. Tiu estas la vera Dio, kaj la vivo eterna. **21** Infanetoj, gardu vin kontraŭ idoloj.

La dua epistolo ĝeneralaj de Johano

1 La presbitero al la elektita sinjorino kaj ŝiaj infanoj, kiujn mi amas en la vero; kaj ne mi sola, sed ankaŭ ĉiuj, kiuj konas la veron; **2** pro la vero restanta en ni, kaj ĝi estos ĉe ni por ĉiam: **3** Graco, kompano, paco, estos ĉe ni, de Dio, la Patro, kaj de Jesuo Kristo, la Filo de la Patro, en vero kaj amo.

4 Mi treege ĝojas, ke mi trovis iujn el viaj infanoj iradantajn en la vero tiel same, kiel ni ricevis ordonon de la Patro. **5** Kaj nun mi vin petegas, sinjorino, skribante ne kvazaŭ novan ordonon al vi, sed tiun, kiun ni havis de la komenco, ke ni amu unu la alian. **6** Kaj jen estas la amo: ke ni iradu laŭ Liaj ordonoj. Tio estas la ordono, tiu sama, kiun vi aŭdis de la komenco, ke vi iradu en ĝi. **7** Ĉar multaj delegantoj eliris en la mondon, kiuj ne konfesas Jesuon Kriston venantan en karno. Tio estas la deleganto kaj la antikristo. **8** Gardu vin, ke vi ne perdu viajn elfaritaĵojn, sed ke vi ricevu plenan rekompencon. **9** Ĉiu, kiu iras antaŭen kaj ne restas en la instruado de Kristo, ne havas Dion; kiu restas en la instruado, tiu havas kaj la Patron kaj la Filon. **10** Se iu al vi venas kaj ne kunportas ĉi tiun instruadon, ne ricevu lin en la domon, kaj al li ne donu salutan vorton; **11** ĉar kiu al li salute parolas, tiu partoprenas en liaj malbonfaroj.

12 Havante multon por skribi al vi, mi ne volis skribi per papero kaj inko; sed mi esperas veni al vi kaj paroli vizaĝon kontraŭ vizaĝo, por ke via ĝojo estu plena. **13** Salutas vin la infanoj de via fratino, la elektita.

La tria epistolo ĝeneral de Johano

1 La presbitero al Gajo, la amata, kiun mi amas en la vero.

2 Amato, mi preĝas, ke al vi prosperu ĉio, kaj vi bonsanu tiel samme, kiel prosperas al via animo. **3** Ĉar mi treege ĝojis, kiam fratoj venis kaj atestis pri via vereco, kiel vi iradas en la vero. **4** Pli grandan ĝojon mi ne havas, ol audi pri miaj infanoj iradantaj en la vero.

5 Amato, vi faras fidele rilate al ĉiu viaj klopoj por la fratoj kaj tiuj fremduloj, **6** kiuj atestis vian amon antaŭ la eklezio; kaj vi faros bone, tiujn antaŭenigante dece je Dio, **7** ĉar pro la Nomo ili eliris, akceptante nenion de la nacianoj. **8** Ni devas do akcepti tiajn, por ke ni estu kunlaborantoj kun la vero.

9 Mi skribis iom al la eklezio; sed Diotrefes, kiu amas la estrecon inter ili, nin ne akceptas. **10** Tial, se mi venos, mi rememorigos al li la farojn, kiujn li faras, per malbonaj paroloj babilante kontraŭ ni; kaj ne kontenta je tio, li mem ne akceptas la fratojn, nek tion permisas al tiuj, kiuj volas, kaj ilin el la eklezio elpelas. **11** Amato, imitu ne la malbonon, sed la bonon. Bonfaranto estas el Dio; malbonfaranto ne vidis Dion. **12** Pri Demetrio estas atestite de ĉiu, kaj de la vero mem; kaj ni ja atestas; kaj vi scias, ke nia atesto estas vera.

13 Mi havis multon por skribi al vi; sed mi ne volas skribi al vi per inko kaj kano; **14** sed mi esperas vidi vin baldaŭ, kaj ni parolos vizagōn kontraŭ vizaĝo. Paco al vi. Salutas vin la amikoj. Salutu laŭ nomo la amikojn.

La epistolo ĝenerala de Judas

1 Judas, servisto de Jesuo Kristo kaj frato de Jakobo, al la alvokitoj, amataj en Dio, la Patro, kaj konservitaj por Jesuo Kristo: **2** Kompano al vi kaj paco kaj amo pligrandiĝu.

3 Amataj, kiam mi faris ĉian diligentecon, por skribi al vi pri nia komuna savo, mi deviĝis skribi al vi, por kuraĝigi vin batali por la kredo, jam per unu fojo transdonita al la sanktuloj. **4** Ĉar enŝteligis iuj homoj, jam antaŭ longe destinitaj por ĉi tiu kondamno, malpuloj, ŝangante la gracon de Dio en diboĉecon, kaj malkonfesante la solan Estron kaj nian Sinjoron Jesuo Kristo.

5 Mi do volas rememorigi vin, kvankam vi jam per unu fojo sciigis pri ĉio, ke la Sinjoro, savinte popolon el la Egipta lando, poste pereigis la nekredantojn. **6** Kaj anĝelojn, kiuj ne konservis sian regadon, sed forlasis sian propran loĝejon, Li rezervis sub mallumo en katenoj ĉiamaj ĝis la juĝo en la granda tago. **7** Kiel ankaŭ Sodom kaj Gomora kaj la ĉirkaŭaj urboj tiel same, kiel ĉi tiuj, malĉastiĝinte kaj foririnte post fremdan karnon, estas elmontritaj kiel ekzemplo, suferante la punon de eterna fajro. **8** Tamen tiel same ankaŭ ĉi tiuj en siaj songadoj malpurigas la karnon, malestimas aŭtoritaton, kaj insultas honorojn. **9** Sed Mihael, la ĉefanĝelo, kiam en kontraŭstoro al la diablo li disputis pri la korpo de Moseo, ne kuraĝis lin akuzi insulte, sed diris: La Sinjoro vin riproĉu. **10** Sed tiuj insultas ja ĉion, kion ili ne scias; sed kion ili per naturo komprenas, kiel la bestoj senprudentaj, en tio ili malvirtiĝas. **11** Ve al ili! ĉar ili iris sur la vojo de Kain, kaj forĝetis sin en la eraron de Bileam por dungopago, kaj

pereis en la kontraŭdirado de Korah.¹² Ili estas la subakvaj rokoj en viaj agapojoj, kun vi kufestenante, sentime sin paštante; nubojo se-nakvaj, per vento disportataj; aŭtunaj arboj senfruktaj, dufoje mortintaj, elradikigitaj; ¹³ sovaĝaj marondojo, elšaŭmantaj siajn hontindajojn; steloj vagantaj, por kiuj la nigreco de mallumo por eterne estas rezervata. ¹⁴ Kaj al ili ankau Ĥanoĥ, la sepa post Adam, profetis, dirante: Jen la Sinjoro venis kun Siaj sanktaj miriadoj, ¹⁵ por fari juĝon kontraŭ ĉiuj, kaj por kondamni ĉiujn malpiulojn pri ĉiuj malpiaj, kiujn ili malpie faris, kaj pri ĉiuj obstinaj paroloj, kiujn malpiaj pekujoj parolis kontraŭ Li. ¹⁶ Ili estas murmuremuloj, plendemuloi, irantaj laŭ siaj voluptoj (dum ilia bušo parolas fanfaronajojn) kaj favorantaj personojn pro profito.

¹⁷ Sed vi, amataj, memoru la dirojn antaue parolitajn de la apostoloj de nia Sinjoro Jesuo Kristo; ¹⁸ nome, ke ili diris al vi: En la lasta tempo estos mokemuloi, irantaj laŭ siaj propraj voluptoj malpiaj. ¹⁹ Tiuj estas la apartigantoj, lausentaj, ne havantaj la Spiriton. ²⁰ Sed vi, amataj, konstruante vin sur via plej sankta fido, preĝante en la Sankta Spirito, ²¹ konservu vin en la amo al Dio, atendante la kompaton de nia Sinjoro Jesuo Kristo por eterna vivo. ²² Kaj unujn, kiuj ŝanceliĝas, indulgu; ²³ kaj unujn savu, eltirante ilin el la fajro; kaj aliajn kompatu kun timo; malamante eĉ la veston makulitan de la karno.

²⁴ Kaj al Tiu, kiu povas vin gardi senfalaj, kaj starigi vin senripročaj antaŭ Sia gloro en granda ĝojo, ²⁵ al la sola Dio, nia Savanto, per Jesuo Kristo, nia Sinjoro, estu gloro, majesto, potenco, kaj aŭtoritato, antaŭ ĉiu mondaĝo, kaj nun, kaj ĝis la eterneco. Amen.

www.omnibus.se/inko

ISBN 91-7303-048-1